

Butlletí del Consell General

Núm. 2/2014

Casa de la Vall, 9 de gener del 2014

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000**. *pàg. 8*

2.2 Proposicions de llei

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 9*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 19*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 44*

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei qualificada de partits polítics**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 63*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Publicació de la llista de persones presentada pel Govern per formar part del Consell d'Administració de l'INAF. *pàg. 76*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 8 de gener del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 31 de desembre del 2013, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies del període entre sessions als efectes determinats d'aquest procediment d'urgència per poder presentar esmenes.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de catorze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 29 de gener del 2014, a les 15.00h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993

Exposició de motius

La Llei transitòria de procediments judicials va ser aprovada pel Consell General el dia 21 de desembre de 1993, quan encara no havien entrat en vigor determinats preceptes de la Llei qualificada de la Justícia, aprovada tres mesos i escaig abans. En efecte, les disposicions de caràcter processal contingudes en la norma jurídica esmentada, per aplicació de l'apartat 2 de la disposició final segona, van entrar en vigor el dia 2 de gener de 1994. D'acord amb l'exposició de motius de la Llei transitòria de procediments judicials, la finalitat d'aquest text legal consistia a respectar els procediments existents, malgrat reconèixer que alguns procediments eren imperfectes o inharmonics,

i també tenia l'objectiu de suprimir les institucions i les normes processals obsoletes i adaptar la resta a les disposicions de la Constitució i de la Llei qualificada de la Justícia, o crear-ne puntualment de noves per donar compliment a aquestes normes jurídiques.

Com indica el mateix nom del text, la Llei transitòria de procediments judicials tenia, ja des del moment en què va ser promoguda, vocació de provisionalitat, fins que fos redactada i aprovada una nova Llei general de procediments amb unitat de criteri, científic i tècnic, segons els termes de l'exposició de motius, que també indicava que aquesta tasca s'havia de posposar fins a la legislatura següent, atesa la magnitud tecnicojurídica i la complexitat de l'elaboració. Si bé és cert que alguns dels capítols o seccions de la Llei i els articles que els conformen han estat entretant tàcitament derogats, com ara els que fan referència al procediment penal o a la normativa de societats, d'arrendaments urbans o del contenciós en matèria de seguretat social, no és menys cert que la majoria del capítols, seccions i articles romanen vigents encara avui, malgrat que en els darrers temps s'han impulsat iniciatives legislatives que a curt o mitjà termini han de permetre la derogació de parts substancials de la Llei, com ara les dedicades als procediments civil o concursal.

Tanmateix, de moment no es preveu que determinats altres articles de la Llei transitòria de procediments judicials puguin ser derogats o encabits, amb les modificacions oportunes, en altres normes jurídiques de nova creació. Aquesta previsió és vàlida per a la majoria dels articles continguts des del capítol primer fins al quinçè i també del capítol dissetè, que desenvolupen molts dels preceptes de la Llei qualificada de la Justícia. La modificació de la Llei qualificada de la Justícia s'ha produït de forma coetània amb els objectius de configurar un estatus dels batlles, magistrats i fiscals més complet i detallat, i consolidar les carreres judicial i fiscal; conferir noves atribucions a l'òrgan de govern i administració de l'organització judicial; impulsar una reforma de les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, i adaptar o ampliar el contingut de la Llei d'acord amb les necessitats actuals i l'experiència pràctica en aspectes d'abast més concret o puntual. I la revisió esmentada de la Llei qualificada de la Justícia ha fet necessària una reforma de la Llei transitòria de procediments judicials.

La Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials es divideix en trenta-un articles, una disposició transitòria i dues disposicions finals. I encara que aquesta reforma comporta l'addició, la modificació o la supressió de bastants preceptes, no ha volgut incidir en les parts que no

tenen res a veure amb el desenvolupament de la Llei qualificada de la Justícia, a l'efecte, per exemple, de disposar la derogació expressa dels capítols, seccions o articles que ja ho han estat de forma tàcita, tal com s'ha esmentat anteriorment. En efecte, els canvis aprovats amb la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials es limiten a adequar-ne el text a la modificació paral·lela de la Llei qualificada de la Justícia i, alhora, a reformar de forma exclusiva els articles que dimanen de la Llei esmentada, ja que s'ha considerat més oportú reservar la tasca de revisió omnicomprendiva del text per al moment en què es promoguin una o diverses lleis que comportin la substitució íntegra.

En qualsevol cas, es tracta de la tercera modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, i també és la que té un abast més ampli, com a corollari de la reforma substancial que s'ha dut a terme de la Llei qualificada de la Justícia, a la qual es troba íntimament vinculada, com s'ha dit. En efecte, les dues primeres modificacions, introduïdes amb la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, del 22 d'abril de 1999, i la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, només van comportar l'addició d'un article encabit en una nova secció, per regular l'incident de nul·litat d'actuacions, i la modificació de tres articles per adequar-los a la nova norma penal.

Diversos articles d'aquesta Llei tenen com a finalitat adaptar els preceptes de la Llei transitòria de procediments judicials al nou repartiment competencial dels tribunals penals que consagra la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia. També ha calgut reformar o derogar altres articles, seccions o capítols per donar empara, d'acord amb la Llei esmentada, a la creació de les dues seccions d'Instrucció, a l'atribució de noves competències al Ple del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, i a la supressió de les figures del magistrat adjunt, del batlle habilitat o del vicepresident del Tribunal de Corts.

No obstant això, es reformen altres articles de la Llei transitòria de procediments judicials que, si bé desenvolupen preceptes de la Llei qualificada de la Justícia, van més enllà dels aspectes assenyalats. En efecte, el temps transcorregut d'ençà de l'entrada en vigor de la Llei transitòria de procediments judicials aconsellava de fer-ho, a fi de precisar-ne la redacció o adaptar-la a la realitat actual, des de la perspectiva d'agilitzar la tramitació i la resolució dels processos, i també per dotar-los de més garanties quan escau.

Així, s'incorporen modificacions en la regulació del procediment de l'*habeas corpus* i en els preceptes que concreten el principi de publicitat de les resolucions judicials; se simplifica i actualitza la redacció dels

articles que determinen les adscripcions dels batlles o els magistrats a les seccions o sales respectives i que regulen l'establiment dels torns corresponents; es reforma el règim de les suplències dels batlles i la regulació de les funcions i atribucions del batlle de guàrdia, i s'adapten les normes processals relatives a les comissions rogatòries al marc jurídic i normatiu actual.

Finalment, s'han introduït uns nous capítol i article per fixar les normes processals aplicables relatives al judici de revisió que dimanen de les sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans, que incorpora per primera vegada la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia.

Article 1. Modificació de l'article 8

Es modifica l'article 8 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 8

És competent per conèixer la demanda el president del Tribunal de Batlles o el batlle que designi el president, sense que regeixin en aquest procediment els torns i sense tenir en compte l'afectació del batlle a una secció o una altra, i quan estigui en actuació el batlle de guàrdia.”

Article 2. Modificació de l'article 11

Es modifica l'article 11 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 11

Rebuda la petició, el batlle en dóna immediatament trasllat al Ministeri Fiscal i, sense esperar l'informe d'aquest, dicta aute ordenant la incoació de la causa o denegant la petició i arxivant les actuacions. Si l'aute és denegatori ha de ser motivat. Contra l'aute es pot interposar recurs en un termini de dos dies davant el Tribunal de Corts. El magistrat designat ha de resoldre en el termini de cinc dies amb l'audiència prèvia de les parts.”

Article 3. Modificació del primer paràgraf de l'article 13

Es modifica el primer paràgraf de l'article 13 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 13

En presència física del detingut o del seu mandatari, el batlle escolta les al·legacions verbals i recull o incorpora les manifestacions o els escrits que puguin fer o presentar el detingut o el seu mandatari, el Ministeri Fiscal, l'autoritat, l'agent o el funcionari que hagi ordenat o practicat la detenció o, en tot

cas, la persona sota la custòdia de la qual es troba el detingut.

(...)”

Article 4. Modificació de l'article 28

Es modifica l'article 28 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

Les sentències penals es notifiquen sempre en audiència pública. Per assegurar una publicitat efectiva, l'accés a les sales de justícia on es notifiquen les resolucions és obert a tothom, sense perjudici que el tribunal pugui demanar l'adopció de les mesures que consideri necessàries per garantir la seguretat dels assistents i el bon ordre de la sessió.”

Article 5. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30

L'accés lliure comporta el dret de les parts de fer-se lliurar còpies sense cap més despesa que el pagament de les taxes que es fixin legalment, d'acord amb la disposició transitòria primera de la Llei qualificada de la Justícia.

Igualment, els tercers, especialment per raons tècniques, es poden fer lliurar còpies en les mateixes condicions, si bé el tribunal pot refusar motivadament les còpies o prendre les mesures necessàries per no revelar la identitat i la resta de dades de les víctimes o dels tercers, tenint en compte el dret fonamental reconegut a l'article 14 de la Constitució, i tot salvaguardant el principi contingut a l'article 13 de la Llei qualificada de la Justícia.

Contra la resolució denegatòria es pot recórrer davant el Tribunal Superior de Justícia en el termini de tretze dies hàbils.”

Article 6. Addició d'un nou capítol setè i nova numeració dels capítols setè i següents

1. S'afegeix un nou capítol setè a la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents.

“Capítol setè. *Desenvolupament de l'article 19 bis de la Llei qualificada de la Justícia*”.

2. Els capítols setè, vuitè, novè i desè de la Llei transitòria de procediments judicials passen a numerar-se, respectivament, capítols vuitè, novè, desè i onzè.

Article 7. Addició d'un article 30 bis

S'afegeix un nou article 30 bis, dins el nou capítol setè de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30 bis

1. El judici de revisió pot ser promogut dins el termini de caducitat de tres mesos a partir de la notificació de la decisió definitiva del Tribunal Europeu de Drets Humans, per la persona física o jurídica prop de la qual s'ha constatat la vulneració d'un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus Protocols addicionals, sempre que formin part de l'ordenament jurídic andorrà, o pel seu representant legal i, en cas de mort, pels seus hereus, els seus progenitors, els seus fills, el seu cònjuge o la persona amb qui formava una unió estable de parella.

2. La demanda de revisió s'adreça al Tribunal Superior i ha de ser motivada; s'hi ha d'adjuntar còpia de la decisió definitiva del Tribunal Europeu de Drets Humans i de la sentència o les sentències dictades pels tribunals andorrans. El president del Tribunal Superior designa la sala competent en funció del dret vulnerat, de la qual no poden formar part els magistrats que hagin conegut anteriorment del procés.

3. La sala competent, a petició de part, pot suspendre l'execució de les sentències dictades pels tribunals ordinaris i/o adoptar les mesures cautelars que consideri oportunes, quan apreciï que en cas contrari es poden ocasionar perjudicis impossibles o difícils de reparar.

4. El magistrat designat com a ponent trasllada la demanda de revisió a les altres parts del procés, per tal que en el termini de tretze dies hàbils puguin al·legar el que estimin convenient en relació amb la demanda interposada. Transcorregut aquest termini, la sala dicta sense cap altre tràmit sentència en què estima o desestima de forma motivada la demanda de revisió.

5. Si la demanda és desestimada, es declara l'arxivament de les actuacions i es condemna la part demandant a satisfer les costes judicials ocasionades només en el cas que sigui apreciada temeritat en la interposició del judici de revisió. Si s'estima la demanda, es revoca la sentència o les sentències que han comportat la vulneració i, si escau, s'acorda la retroacció de les actuacions practicades en el procés fins al moment immediatament anterior en què s'ha produït la vulneració, sense fer especial condemna en costes judicials.

6. La sentència que estima o desestima la demanda de revisió no és susceptible de recurs, llevat del recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

7. En el cas que la sentència sigui estimatòria i un cop hagi guanyat fermesa, es comunica al president del tribunal que correspongui a l'efecte que atribueixi de nou i per torn el coneixement del procés a un altre batlle o magistrat, o a un tribunal amb composició diferent, els quals han de dictar novament sentència, després de seguir, si escau, el procés pels tràmits corresponents a partir del moment en què ha tingut lloc la retroacció, sense perjudici de la possibilitat de conservar els actes que no es vegin afectats per la vulneració.”

Article 8. Modificació de l'article 31

Es modifica l'article 31 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 31

A l'inici de cada any judicial, el president del Tribunal de Batlles, després de donar compliment al procediment fixat al segon paràgraf de l'article 50.3 de la Llei qualificada de la Justícia, i d'acord amb el que disposa aquest article, estableix les adscripcions principal i subsidiària dels batlles a cadascuna de les seccions.

A continuació, el president del Tribunal de Batlles estableix els torns següents:

- a) Torns rotatoris de ponències en cadascuna de les seccions Civil, Administrativa i de Menors entre els batlles adscrits a aquestes seccions.
- b) Torns rotatoris en la instrucció dels processos penals entre els batlles adscrits a les seccions d'Instrucció.
- c) Torns rotatoris per actuar en composició unipersonal en els processos civils, administratius i de menors entre els batlles adscrits a aquestes seccions.
- d) Torns rotatoris per assegurar les funcions de batlle de guàrdia en què participen tots els batlles.”

Article 9. Modificació de l'article 32

Es modifica l'article 32 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 32

El coneixement dels processos s'atribueix al batlle a qui correspon per torn, segons l'ordre cronològic del registre d'entrada. No obstant això, els processos coneguts per un batlle actuant en funcions de guàrdia s'atribueixen per torn al mateix batlle si és competent per raó de la matèria d'acord amb la seva adscripció principal.”

Article 10. Modificació de l'article 33

Es modifica l'article 33 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 33

Quan un batlle a qui correspongui per torn el coneixement d'un procés es troba absent o impossibilitat transitòriament, el coneixement del procés li és assignat igualment, si bé mentre dura l'absència o la impossibilitat transitòries, n'assegura la tramitació i la resolució el batlle suplent o de reforç o, en defecte d'aquests, el batlle següent en el torn.

En cas que aquesta absència o impossibilitat pertorbi greument el repartiment equitatiu dels procediments, el president del Tribunal de Batlles pot atribuir la tramitació i la resolució dels nous processos a partir del moment en què ha tingut lloc l'absència o la impossibilitat als altres batlles adscrits a la mateixa secció del batlle absent o impossibilitat.

Pel que fa als processos ja atribuïts prèviament al batlle absent o impossibilitat, la tramitació i la resolució corresponen al batlle suplent o de reforç o, en defecte d'aquests, al batlle següent en el torn.”

Article 11. Modificació de l'article 34

Es modifica l'article 34 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 34

L'atribució del coneixement dels processos, d'acord amb els torns que correspongui, és invariable, llevat dels casos que determinen les lleis.

A excepció de les previsions de l'article 32 i dels altres casos que estableixen les lleis, no es poden modificar les llistes de torn i tampoc es pot alterar l'ordre que s'ha de seguir en aplicació d'aquestes llistes.

La modificació de les llistes de torns i de composició de les seccions no pot afectar el repartiment dels processos ja atribuïts, els quals continuen sent coneguts pels mateixos batlles als quals han estat atribuïts, salvat el cas del canvi d'adscripció principal d'un batlle a una altra secció.

Les llistes de torns i de composició de les seccions, així com els documents que serveixen per atribuir el coneixement dels processos als batlles, a la formació de les seccions i a la designació de ponents, són públiques.”

Article 12. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

A l'inici de cada any judicial, el president del Tribunal de Corts estableix sengles torns rotatoris de ponències i per actuar en composició unipersonal entre els magistrats adscrits al Tribunal, i també fixa el torn per assegurar les funcions que els atribueixen els articles 55 i 78.2 de la Llei qualificada de la Justícia i el torn de ponència del Ple.

En el règim dels torns regeixen les normes relatives al Tribunal de Batlles, en allò que hi sigui aplicable.

Els magistrats del Tribunal de Corts que hagin conegut un procés en grau d'apel·lació no poden formar part de la sala per jutjar-lo.”

Article 13. Modificació de l'article 38

Es modifica l'article 38 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38

A l'inici de cada any judicial, el president del Tribunal Superior estableix les adscripcions principal i subsidiària dels magistrats a cadascuna de les sales, després d'haver-los escoltat, amb la finalitat d'assegurar una durada suficient a les funcions confiades, i també per afavorir una distribució justa de les tasques.

A continuació, el president del Tribunal Superior estableix el torn de ponències de cadascuna de les sales i el torn de ponència del Ple.

En el règim dels torns regeixen les normes relatives al Tribunal de Batlles, en allò que hi sigui aplicable.”

Article 14. Modificació de l'article 44

Es modifica l'article 44 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“D'acord amb l'article 18.2 de la Llei qualificada de la Justícia, es pot dictar sentència de viva veu en els procediments de mínima quantia. Si es fa ús d'aquesta possibilitat, el secretari aixeca acta de la part dispositiva de la sentència dictada, de la qual es lliura còpia a les parts en aquell mateix acte.”

Article 15. Modificació de l'article 52

Es modifica l'article 52 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

“Article 52

1. Les comissions rogatòries que els tribunals estrangers trametin als tribunals andorrans sol·licitant la pràctica de diligències judicials en els casos que no sigui aplicable una convenció internacional, i en defecte de llei especial, es regeixen pel que segueix:

a) Les peticions han de ser rebudes, i una vegada formalitzades, han de ser retornades a través del ministeri encarregat dels afers exteriors.

b) El ministeri encarregat dels afers exteriors les cursa al president del Tribunal de Batlles, el qual les assigna per torn als batlles perquè siguin executades, si escau. Si l'objecte de la comissió rogatòria té vinculació amb un procés del qual és coneixedor un batlle o tribunal, es tramet, respectivament, al batlle o al president del tribunal esmentats. En cas d'urgència, es tramet al batlle de guàrdia.

c) Els requisits d'admissibilitat són els mateixos que regeixen en les demandes de cooperació penal internacional i que estableixen les lleis de procediment penal, en allò que hi sigui aplicable.

d) Les diligències que es practiquen en compliment de les comissions rogatòries es duen a terme seguint les lleis processals andorranes.

2. Les comissions rogatòries que els tribunals andorrans trametin als tribunals estrangers quan no sigui aplicable una convenció internacional, i en defecte de llei especial, també són enviades al ministeri encarregat dels afers exteriors a través del president del Tribunal de Batlles.”

Article 16. Supressió del capítol onzè i derogació de l'article 53

Se suprimeix el capítol onzè de la Llei transitòria de procediments judicials i es deroga l'únic article 53 que en forma part.

Article 17. Supressió del capítol dotzè, derogació de l'article 54 i nova numeració de capítols

1. Se suprimeix el capítol dotzè de la Llei transitòria de procediments judicials i es deroga l'únic article 54 que en forma part, el qual fou modificat per la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

2. Els capítols tretzè, catorzè, quinze, setzè, dissetè, divuitè, dinovè, vintè i vint-i-unè de la Llei transitòria de procediments judicials passen a numerar-se, respectivament, capítols dotzè, tretzè, catorzè, quinze, setzè, dissetè, divuitè, dinovè i vintè.

3. Les referències als capítols divuitè i dinovè que fan els articles 77 i 78 de la Llei transitòria de procediments judicials s'entenen fetes als capítols dissetè i divuitè.

Article 18. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei transitòria de procediments judicials, modificat al seu torn per la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 55

El batlle de guàrdia assegura la permanència en el càrrec durant els dies inhàbils que fixa l'article 41 bis, apartat 2, de la Llei qualificada de la Justícia, i durant les hores no hàbils, d'acord amb l'article 41 bis, apartat 1, de la Llei esmentada. Durant els dies i les hores hàbils exerceix les funcions que li són atribuïdes per les lleis i les altres que estableixi el president del Tribunal de Batlles a l'inici de cada any judicial."

Article 19. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"Article 56

El batlle de guàrdia coneix de les actuacions i els processos que siguin competència de la Batllia i s'hagin de tramitar i resoldre durant els dies inhàbils i les hores no hàbils, i també de les actuacions i els processos que s'hagin de tramitar i resoldre amb caràcter d'urgència durant els dies i hores hàbils. També exerceix en tots els casos les altres funcions que les lleis li atribueixen.

El batlle que ha actuat per torn en funcions de guàrdia continua coneixent amb posterioritat de les actuacions i els processos que li siguin atribuïts per un altre torn, dels processos que regula el capítol segon, i també en el supòsit que regula l'article 32."

Article 20. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"Article 57

Sense perjudici que, d'acord amb el que disposa l'article 56, el batlle de guàrdia hagi de conèixer d'una actuació o un procés que ha estat atribuït prèviament per torn a un altre batlle, correspon a aquest darrer continuar coneixent d'aquesta actuació o procés en el cas que estigui en disposició de fer-ho."

Article 21. Modificació de l'article 58

Es modifica l'article 58 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"Article 58

En finalitzar l'actuació de guàrdia, el batlle de guàrdia la trameta al batlle al qual se n'ha atribuït prèviament per torn el coneixement o, en cas contrari, al president del Tribunal de Batlles, per tal que n'atribueixi el coneixement, si escau, al batlle a qui correspon per torn."

Article 22. Derogació de l'article 59

Es deroga l'article 59 de la Llei transitòria de procediments judicials.

Article 23. Modificació de l'enunciat del capítol catorzè

Es modifica l'enunciat del capítol catorzè, que passa a numerar-se com a capítol tretzè de conformitat amb l'article 17.2 d'aquesta Llei, i que queda redactat en els termes següents:

"Capítol tretzè. *Desenvolupament dels articles 52 a 55 de la Llei qualificada de la Justícia. El Tribunal de Corts*"

Article 24. Modificació de l'article 60

Es modifica l'article 60 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"Article 60

El president del Tribunal de Corts fixa les dates de les sessions i distribueix els processos pendents intentant equilibrar les vistes.

Segons les necessitats del servei, els processos distribuïts, la disponibilitat dels magistrats, les incompatibilitats, les recusacions i les excuses legals, el president compon cada tres mesos les diverses formacions de sala que intervenen en el curs de cada sessió."

Article 25. Modificació de l'article 61

Es modifica l'article 61 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"Article 61

Quan el president del Tribunal de Corts no participa en la formació de sala, n'assegura la presidència el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el magistrat de més edat."

Article 26. Modificació de l'article 63

Es modifica l'article 63 de la Llei transitòria de procediments judicials, que queda redactat en els termes següents:

"El Ple del Tribunal es reuneix tantes vegades com sigui convocat pel president o quan ho demanin dos dels membres per deliberar sobre l'organització, el funcionament intern i els aspectes administratius del Tribunal. En aquestes deliberacions els acords són adoptats per majoria dels assistents i el president n'estén acta, que és signada per tots els magistrats. Aquests acords no són vinculants per al president."

Article 27. Modificació de l'article 64

Es modifica l'article 64 de la Llei transitòria de procediments judicials, que passa a encabir-se dins el nou capítol tretzè, d'acord amb el que preveu l'article 17.2 d'aquesta Llei, en concordança amb el que disposa l'article 28 d'aquesta Llei, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 64

És competència del Ple del Tribunal de Corts acordar la detenció i el processament de les persones esmentades als articles 55 i 78.2 de la Llei qualificada de la Justícia, en els casos que s'hi determinen.”

Article 28. Supressió de la secció primera del capítol quinzè i nova numeració de seccions

1. Se suprimeix la secció primera del capítol quinzè de la Llei transitòria de procediments judicials, que ha passat a numerar-se com a capítol catorzè de conformitat amb l'article 17.2 d'aquesta Llei, i l'únic article 64 que en forma part ha estat modificat i encabint en el nou capítol tretzè, d'acord amb l'article 27 d'aquesta Llei.

2. Les seccions segona, tercera, quarta, cinquena, sisena i setena del nou capítol catorzè de la Llei transitòria de procediments judicials passen a numerar-se, respectivament, seccions primera, segona, tercera, quarta, cinquena i sisena.

Article 29. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 66

És competència del Ple del Tribunal Superior resoldre els processos o recursos establerts als articles 10, 63, 75 i 78.3 de la Llei qualificada de la Justícia, els recursos contra els acords o les resolucions del Consell Superior de la Justícia que fixen els articles 31, 68.3 i 87 de la Llei qualificada de la Justícia i els articles 10.4, 10.7 i 28.2 de la Llei del Ministeri Fiscal, i tots els recursos establerts per les lleis, ordinàries o extraordinàries, que es puguin interposar contra les resolucions de les sales del mateix Tribunal Superior.”

Article 30. Modificació de l'article 69

Es modifica l'article 69 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 69

En les audiències públiques i les vistes orals davant el Tribunal Superior, el Tribunal de Corts i el Tribunal de Batlles, els magistrats, els batlles, els representants del Ministeri Fiscal i els advocats han de vestir toga.”

Article 31. Modificació de l'article 100

Es modifica l'article 100 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 100

La circumstància de pobresa o insolvència a l'efecte que sigui designat un advocat per a la defensa o l'assistència gratuïta és declarada per resolució dictada pel batlle o el ponent del Tribunal de Batlles que coneix el procés o, si escau, pel batlle a qui correspon per torn, el qual pot ordenar d'ofici la pràctica de proves destinades a aclarir la situació econòmica de la persona sol·licitant. El batlle o el ponent del Tribunal de Batlles pot no admetre la sol·licitud quan la pretensió que es vol formular i per a la qual se sol·licita la declaració de pobresa o insolvència es troba mancada manifestament de fonamentació.”

Disposició transitòria

El judici de revisió que es regula a l'article 7 pot ser promogut com a conseqüència de les decisions definitives del Tribunal Europeu de Drets Humans que constatin la vulneració d'un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus Protocols addicionals, sempre que formin part de l'ordenament jurídic andorrà, recaigudes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final primera

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que inclogui les modificacions introduïdes fins al moment en aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 8, 12 i 22, que entraran en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de gener del 2014, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei de modificació de la Llei de**

cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000. El nou termini finalitza el dia 20 de gener del 2014, a les 15.00h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de gener del 2014, ha examinat el document que li han tramès els Hbles. Srs. Cònsols Majors i Menors, registrat en data 30 de desembre del 2013, sota el títol **Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra** i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 25 de març del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra

Exposició de motius

L'article 12, apartats primer i segon, de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra disposa que el decret de declaració d'un bé immoble com a bé d'interès cultural (BIC) inclou la classificació que li correspon segons l'article 11, la delimitació de l'entorn de protecció i els criteris arquitectònics i urbanístics que regeixen les

intervencions sobre el BIC i sobre l'entorn de protecció, els quals segons l'apartat tercer del precepte són executius a partir de la seva publicació i prevalen sobre els plans urbanístics que s'hi han d'adaptar.

D'altra banda, l'article 80, apartat primer, lletra i), de la Constitució del Principat d'Andorra atribueix la competència en matèria urbanística als comuns, la qual es recull a l'article 4.6 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns del 4 de novembre de 1993. Així mateix, l'article 11 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme del 29 de desembre del 2000 atorga als comuns la competència en la redacció i aprovació dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials (POUP), plans especials, ordinacions reguladores de la normativa subsidiària, les de rehabilitació i les dels programes de reforma interior, de protecció i de sanejament.

Quan es declara un bé d'interès cultural, la competència del Govern en la protecció del patrimoni cultural i la competència dels comuns en l'urbanisme interactuen i poden entrar en conflicte, si no es precisen clarament els termes de la primera.

Doncs bé, durant aquests anys de vigència de la Llei ha quedat palès que els entorns de protecció dels BIC i els criteris arquitectònics i urbanístics que s'han anat aprovant han tingut un abast i un nivell de detall que ha condicionat en excés l'ordenació urbanística que correspon definir als comuns, fins al punt d'originar-se conflictes competencials entre ambdues administracions.

Escau restablir, doncs, l'equilibri competencial perdut, definint amb més rigor els àmbits o zones que conformen els entorns de protecció i limitant l'abast dels referits criteris, al mateix temps que s'atorga un major pes específic als comuns en la seva execució i en general en el procés de declaració del BIC. Es tracta en definitiva de conjuminar els esmentats títols competencials, vetllant perquè no es produeixin ingerències il·legítimes quan es protegeix un bé d'interès cultural.

A tal efecte, s'estableix la necessitat d'obtenir un informe per part del comú afectat prèviament a la declaració d'un bé immoble d'interès cultural i a la inclusió d'un bé immoble a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra.

Així mateix, es regulen per llei les diferents zones de l'entorn de protecció que s'acostumen a preveure quan es declara un BIC, contemplant-se la zona d'acompanyament (zona 1), la zona sensible (zona 2) i la zona d'influència (zona 3).

D'entre aquestes zones, cal destacar la zona d'acompanyament (zona 1), la zona més propera al BIC, respecte de la qual s'estableixen els paràmetres

a tenir en compte per definir amb claredat els seus límits.

Pel que fa als criteris arquitectònics i urbanístics del bé d'interès cultural i del seu entorn de protecció, s'elimina, en primer lloc, el mot "arquitectònics i urbanístics" per evitar confusions amb el planejament urbanístic, alhora que es remarca l'exclusiva funció que despleguen en la preservació del patrimoni cultural, però sense que això suposi afectar la competència urbanística comunal.

A més, en funció de la zona de l'entorn de protecció de què es tracti, els referits criteris poden contenir prescripcions o bé propostes al comú.

Els criteris que regeixen les intervencions sobre el BIC i sobre la zona 1 de l'entorn de protecció tenen la forma de prescripcions que vinculen amb efectes immediats i són executius des de la seva publicació. En aquest cas, els POUP han d'adaptar-se necessàriament als mateixos.

En canvi, pel que fa a les zones 2 i 3 de l'entorn de protecció, els criteris revesteixen la forma de propostes al comú, el qual ha de decidir si els accepta i els incorpora al POUP. Només en cas que el comú estimi oportú incorporar-los al planejament, els mateixos tenen força vinculant i executiva.

Aquesta Proposició de llei té com a finalitat, igualment, alleugerir els diferents procediments previstos a la llei.

D'una banda, s'elimina la possibilitat que els criteris que regeixen les actuacions sobre el bé d'interès cultural i sobre l'entorn de protecció es puguin aprovar posteriorment al decret de declaració del mateix bé.

D'altra banda, es contempla el silenci administratiu positiu, d'acord amb la legislació urbanística aplicable, en les autoritzacions d'obres a què fa referència l'article 14 de la llei.

Finalment, es redueixen els entorns de protecció provisionals contemplats a la disposició transitòria de la llei per als monuments declarats en virtut de la disposició addicional primera, atès que actualment hi ha edificis afectats que es troben en pèssim estat de conservació i requereixen actuacions urgents.

Els articles que es proposen modificar i suprimir són els següents:

Article 1

Es modifica l'article 2 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

"Article 2. Béns d'interès cultural

1. Els béns més rellevants del patrimoni cultural d'Andorra han de ser declarats béns d'interès

cultural per decret del Govern, a proposta del ministre titular de la cultura. El decret de declaració ha de ser motivat.

2. El procediment de declaració d'un bé d'interès cultural s'inicia per resolució del ministre titular de la cultura, que s'ha de comunicar a les persones interessades i, si es refereix a un bé immoble, també al comú corresponent. La incoació de l'expedient s'efectua o bé d'ofici o bé a instància de qualsevol persona, entitat interessada o del comú corresponent i comporta l'aplicació immediata de manera provisional al bé afectat del règim jurídic que els articles 14, 15, 19, 20 i 22 estableixen per als béns ja declarats, inclòs el règim sancionador corresponent. Si el ministeri titular de la cultura decideix no iniciar l'expedient sol·licitat, ha de motivar la seva decisió.

3. En la instrucció de l'expedient de declaració cal obrir un període d'informació pública i donar audiència a les persones afectades. Si es tracta d'un bé immoble, cal obtenir l'informe del comú on es trobi radicada el bé, prèviament a l'adopció del decret de declaració. L'expedient ha de contenir els informes tècnics necessaris, que han d'anar acompanyats amb la documentació gràfica corresponent i amb la informació detallada de l'estat de conservació del bé.

4. L'expedient de declaració s'ha de resoldre en el termini màxim de nou mesos a comptar de la data d'incoació. La caducitat de l'expedient es produeix si un cop transcorregut aquest termini la persona interessada o el comú corresponent demanen l'arxiu de les actuacions i l'Administració no dicta resolució dins dels trenta dies següents. Una vegada caducat, l'expedient no es pot tornar a iniciar en els tres anys següents, llevat que el titular del bé ho demani abans d'aquest termini.

5. La resolució d'incoació de l'expedient i el decret de declaració s'han de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*. La publicació no ha de fer referència a la titularitat ni al valor econòmic del bé i, en el cas dels béns mobles, tampoc a la seva localització.

6. La declaració d'un bé d'interès cultural només es pot deixar sense efecte seguint el mateix procediment establert per a la declaració. La justificació d'aquesta decisió ha de quedar acreditada degudament en l'expedient."

Article 2

Es modifica l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

"2. La inclusió d'un bé moble o immoble a l'Inventari es fa per resolució del ministre titular de la cultura, amb audiència prèvia a les persones afectades. Si es

tracta d'un bé immoble, cal obtenir l'informe del comú corresponent. La resolució s'ha de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.”

Article 3

Es modifica l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“1. Les administracions públiques, en exercici de les seves competències, han de vetllar per la integritat del patrimoni cultural d'Andorra i n'han de fomentar el coneixement, l'acreciment i la difusió; entre d'altres accions, han de donar suport a les entitats que el mantenen i el difonen. Correspon al Govern definir la política en matèria del patrimoni cultural i coordinar-ne les mesures de protecció, i correspon al comú decidir si accepta i incorpora al planejament urbanístic els criteris proposats per a la zona sensible (zona 2) i la zona d'influència (zona 3) de l'entorn de protecció del bé d'interès cultural.”

Article 4

Es modifica l'article 12 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“Article 12. *Declaració*

1. La declaració d'un bé immoble com a bé d'interès cultural ha d'incloure les especificacions següents:

- a) La classe que li és assignada d'acord amb l'article 11
- b) La delimitació justificada del seu entorn de protecció en els monuments i en els conjunts arquitectònics, en els paisatges culturals i en les zones arqueològiques i paleontològiques. Dins l'àmbit de l'entorn de protecció es poden distingir les següents zones:

- Zona d'acompanyament (zona 1). Aquesta zona és la més propera al bé d'interès cultural i està constituïda per l'espai immediat que l'envolta.

Els límits d'aquesta zona es defineixen, bé per les finques, edificades o no, que delimiten directament amb el bé d'interès cultural, o bé per les finques, edificades o no, que s'inclouen dins d'un perímetre de 20 metres comptats des del bé d'interès cultural segons croquis annex. S'ha d'aplicar el paràmetre que suposi una menor afectació de superfície.

- Zona sensible (zona 2). Aquesta zona acompanya la percepció significativa del bé d'interès cultural i agrupa les finques nues o construïdes que guarden una relació estreta amb els seus valors.

- Zona d'influència (zona 3). Aquesta zona acompanya la percepció més llunyana del bé d'interès cultural i engloba les finques nues o

construïdes que, per la seva ubicació, poden produir efectes sobre el bé.

En cas que una finca, edificada o no, quedi separada per dos zones diferents, la superfície menor s'integrarà a la zona on hi hagi una major superfície de la finca.

2. El decret de declaració d'un bé immoble d'interès cultural ha d'incloure els criteris que han de regir les intervencions sobre el bé declarat d'interès cultural i sobre l'entorn de protecció definit en la declaració.

3. Els criteris previstos a l'apartat anterior contenen, segons s'escaigui, prescripcions o propostes al comú, de caràcter general, amb l'única finalitat de preservar els valors estètics, històrics i culturals del bé protegit. En cap cas, poden ser exhaustius, ni establir l'ordenació urbanística i de l'edificació de l'àrea afectada.

Respecte a les intervencions que es puguin dur sobre el bé declarat d'interès cultural i sobre la zona d'acompanyament (zona 1) de l'entorn de protecció, els criteris revesteixen la forma de prescripcions d'obligat compliment i el comú ha d'adaptar el pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Pel que fa a les intervencions en la zona sensible (zona 2) i en la zona d'influència (zona 3) de l'entorn de protecció, els criteris tenen la forma de propostes al comú, i només són vinculants i executius si el comú decideix acceptar-los i incorporar-los al planejament urbanístic. Els criteris són graduals i proporcionals en funció de la zona de què es tracti.

4. Els criteris prescrits pel Govern per al bé declarat d'interès cultural i per a la zona d'acompanyament (zona 1) de l'entorn de protecció són executius a partir de la seva publicació i els plans d'ordenació i urbanisme parroquials s'hi han d'adaptar. Els criteris proposats pel Govern per a la zona sensible (zona 2) i per a la zona d'influència (zona 3) de l'entorn de protecció, en cas que siguin acceptats pel comú, són executius a partir de la publicació de l'acord d'adaptació del pla d'ordenació i urbanisme parroquial. A aquests efectes, el pla ha d'indicar quins criteris són acceptats i quins no.

5. La resolució d'iniciació d'expedient per a la declaració d'un bé d'interès cultural pot establir la suspensió de la tramitació de les llicències de parcel·lació, d'obra, edificació o enderrocament que afectin el bé o els béns objecte de l'expedient, fins a la data de publicació de l'acord d'adaptació del pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Si, en virtut de la declaració d'un bé d'interès cultural, es denega una llicència sol·licitada abans de la iniciació de l'expedient de declaració, el sol·licitant té dret a ser indemnitzat pel Govern pel cost de redacció del projecte i al reemborsament de qualsevol taxa ja abonada, a més de l'interès legal corresponent.”

Article 5

Es modifica l'apartat segon de l'article 13 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“2. El Govern, mitjançant el decret a què fa referència l'article 12.2, pot establir o proposar, segons s'escaigui, limitacions en l'edificabilitat dels entorns de protecció dels béns immobles esmentats en l'article 12.1.b), sempre que estiguin justificades per la necessitat de preservar els elements a què fa referència l'apartat 1 del present article.

En tot cas, es permeten les obres qui siguin exigides per la conservació, la seguretat, la salubritat i l'adequació a la Llei d'accessibilitat i, si s'escau, als requisits mínims d'habitabilitat.”

Article 6

Es modifica l'apartat segon de l'article 14 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“2. Un cop adaptat el pla d'ordenació i urbanisme parroquial de conformitat amb el que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 12, l'autorització de les obres o intervencions en els conjunts arquitectònics i en el seus entorns de protecció correspon al comú, amb l'informe previ i preceptiu del ministeri titular de la cultura.”

Article 7

S'addiciona un nou apartat 5 a l'article 14 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, amb el redactat següent:

“5. Les autoritzacions de les obres a què fan referència els apartats 1, 2 i 3 del present article s'entenen atorgades, mitjançant silenci administratiu positiu, si en el termini de tres mesos no es deneguen expressament per l'administració competent, de conformitat amb el règim i les condicions establertes a la legislació urbanística vigent.”

Article 8

Es modifica l'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“4. És prohibida la col·locació de publicitat, cables i antenes en els monuments i els seus entorns de protecció, en els conjunts arquitectònics i en els paisatges culturals.”

Article 9

Es modifica l'apartat 5 de l'article 15 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural

d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“5. En els conjunts arquitectònics cal mantenir l'estructura urbana i arquitectònica i les característiques generals dels seu ambient i de la silueta paisatgística.”

Article 10

Se suprimeix l'apartat 6 de l'article 15 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda sense efecte.

Article 11

Es modifica l'article 16 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactat de la manera següent:

“Article 16. *Instruments de protecció. Ús i gestió*

1. La declaració d'un paisatge cultural comporta l'obligació per part de l'administració o administracions afectades, d'elaborar un instrument de protecció, ús i gestió on es precisin els criteris que han de regir les intervencions sobre el bé d'interès cultural i sobre la zona d'acompanyament (zona 1) de l'entorn de protecció i, si aquestes administracions així ho acorden, també els criteris que han de regir les intervencions sobre la zona sensible (zona 2) i la zona d'influència (zona 3) de l'entorn de protecció. L'aprovació definitiva de l'instrument, que haurà de produir-se en el termini màxim de divuit mesos a comptar de la declaració, correspon a l'òrgan que determini la legislació, i requereix necessàriament l'informe favorable previ del Govern.

2. Si en el moment de la declaració ja existeix un instrument de protecció, ús i gestió que afecta l'àrea declarada, el Govern, ha de determinar si aquest instrument és suficient per produir els efectes previstos a l'article 14.3, o si ha de ser modificat o complementat per adaptar-se als criteris del bé d'interès cultural i de la zona d'acompanyament (zona 1) de l'entorn de protecció.”

Article 12

Es modifica la disposició transitòria de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del Patrimoni Cultural d'Andorra, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria

1. Mentre no hagin estat delimitats expressament, es consideren entorns de protecció dels monuments declarats en virtut de la disposició addicional primera els espais compresos dins d'un radi de vint metres comptats des del perímetre exterior del monument.

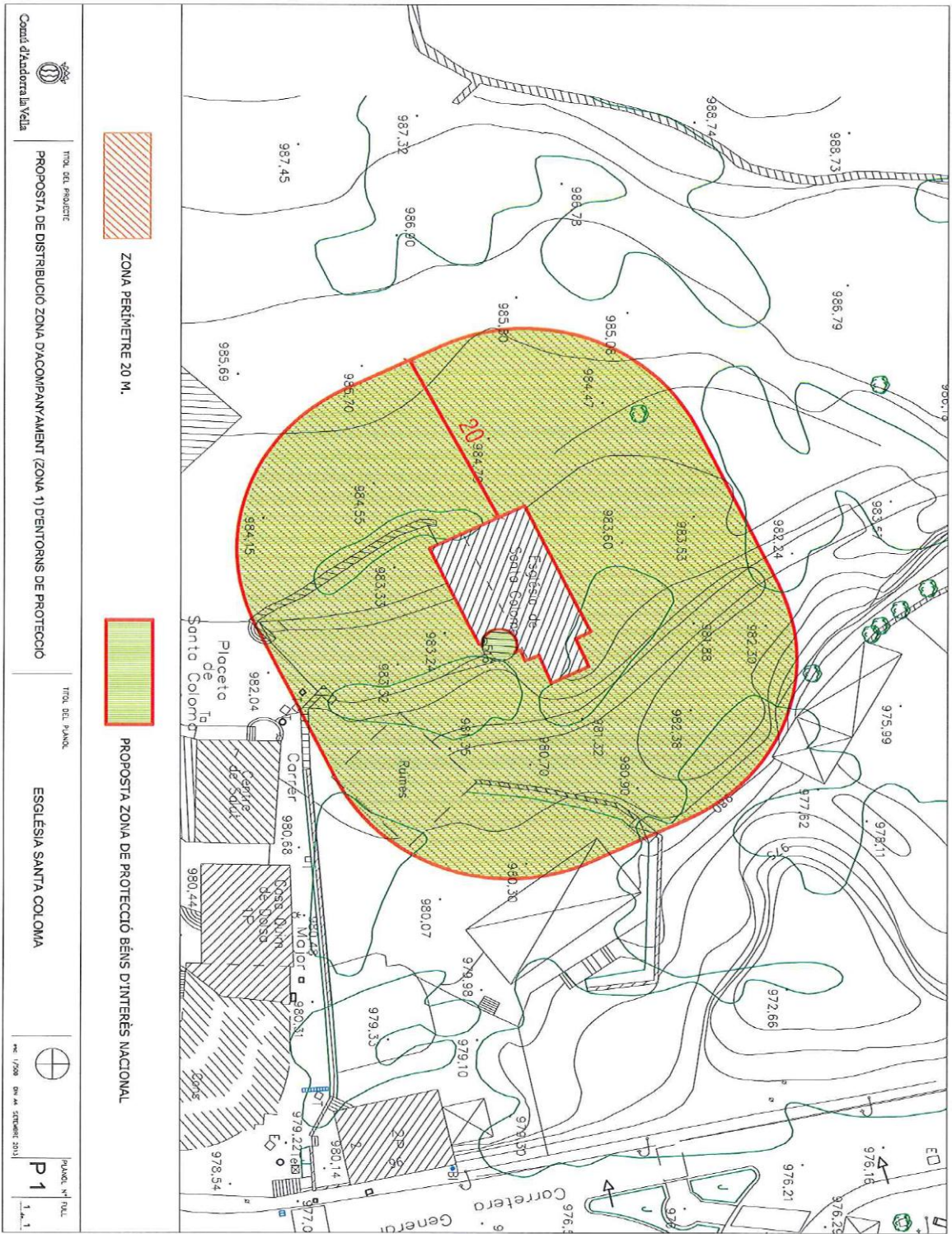
2. Mentre no es dictin els decrets de delimitació corresponents, no es pot fer cap construcció de nova

planta, ni cap ampliació de volumetria en els entorns definits en l'apartat 1.

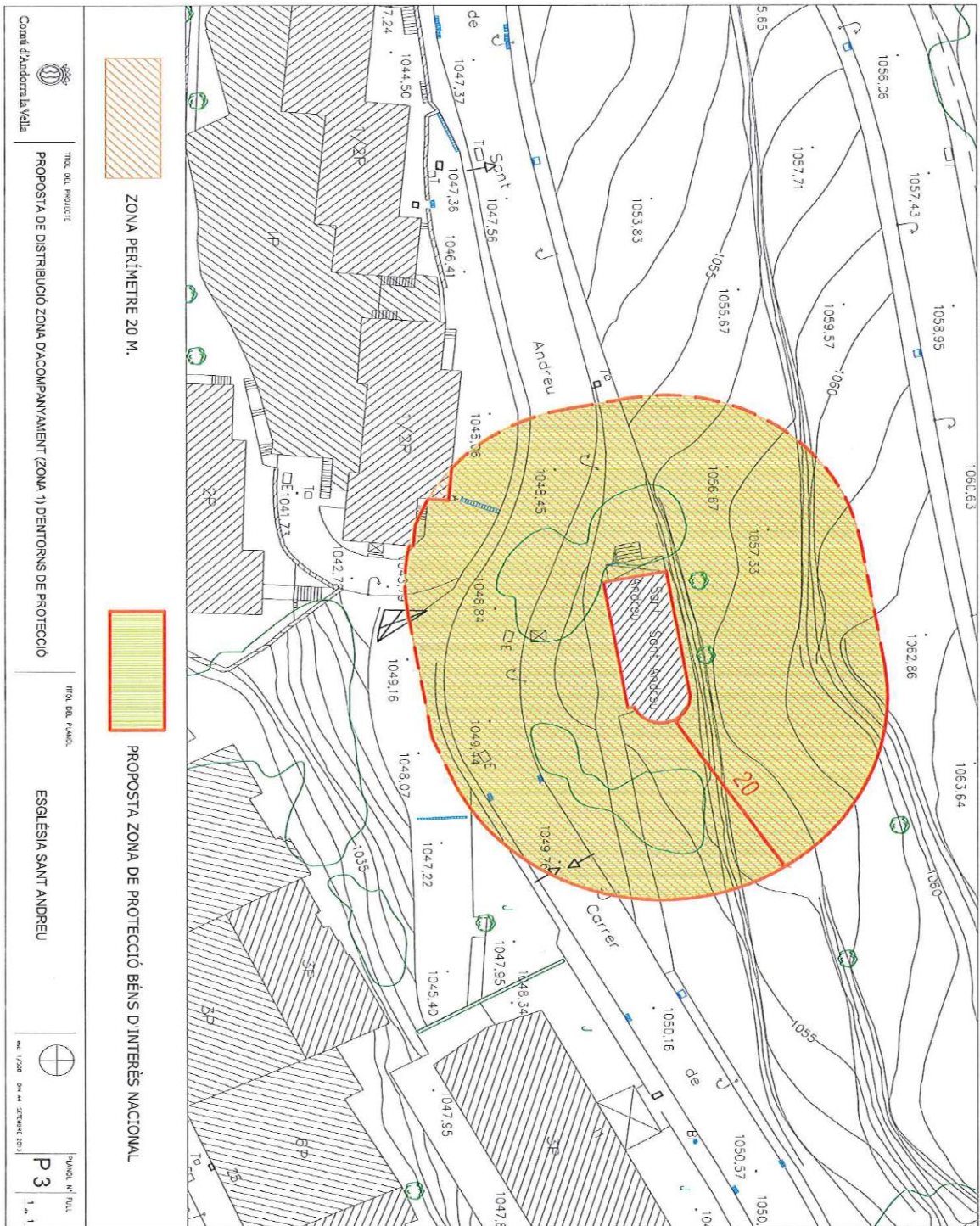
Això no obstant, hi són permeses les obres de rehabilitació, de reforma integral dels edificis, sempre que no suposin un augment de la volumetria; i també les de conservació i les que siguin exigides per la seguretat, la salubritat i l'adequació a la Llei d'accessibilitat.

3. En el supòsit previst en l'apartat anterior, l'informe favorable dels serveis del Patrimoni Cultural es considera atorgat si, en el termini de dos (2) mesos no s'emet un informe desfavorable degudament motivat. En aquest cas, els serveis del Patrimoni Cultural han d'identificar, de forma detallada, els elements objecte del projecte que han de ser objecte de modificació.

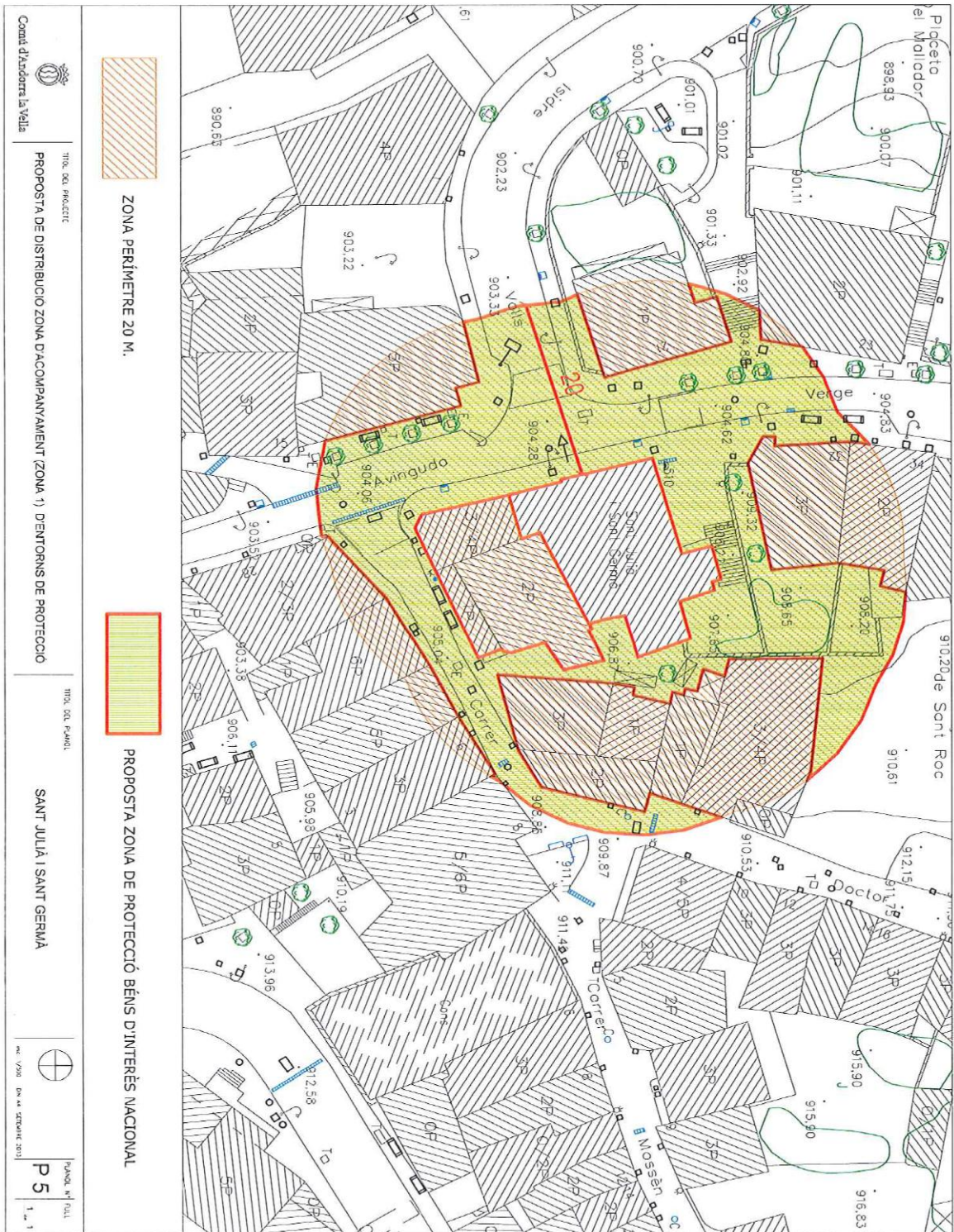
4. Les intervencions sobre els béns immobles inventariats que es trobin dins dels entorns definits en l'apartat 1 han de seguir el procediment previst a l'article 18 d'aquesta Llei.”

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de gener del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 31 de desembre del 2013, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies del període entre sessions als efectes determinats d'aquest procediment d'urgència per poder presentar esmenes.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de catorze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 29 de gener del 2014, a les 15.00h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993

Exposició de motius

En la sessió dels dies 2 i 3 de setembre de 1993, el Consell General va aprovar la Llei qualificada de la Justícia, per donar compliment al mandat del títol VII de la Constitució, intitulat *De la Justícia*. En efecte, l'article 85, apartat 2, remet a la regulació mitjançant llei qualificada de l'estructura, la composició, el funcionament i l'estatus jurídic dels membres de l'organització judicial; i d'altra banda, els articles 89, apartat 4; 90, apartat 2, i 91, apartat 2 disposen que la llei qualificada sobre la justícia ha de regular les funcions i les competències del Consell Superior de la Justícia, determinar la durada del mandat i les condicions d'elegibilitat dels presidents dels tribunals andorrans, i regular el procediment sancionador dels jutges que incorrin en

responsabilitat penal o disciplinària, així com els supòsits de responsabilitat civil.

La Llei qualificada de la Justícia va desenvolupar tots aquests continguts i, alhora, va regular altres qüestions cabdals i íntimament vinculades a la Justícia, mitjançant cent dos articles estructurats en nou títols. Els set primers fan referència a l'exercici de la potestat jurisdiccional, al Consell Superior de la Justícia, a l'extensió i els límits de la jurisdicció i a l'organització i el funcionament dels tribunals, als conflictes de competència, a l'estatus dels batlles i els magistrats, al Ministeri Fiscal i als cooperadors de l'Administració de Justícia. Els dos darrers títols es van reservar a les disposicions addicionals, transitòries i finals.

Aquesta Llei, en vigor des de fa vint anys, i que només ha estat modificada puntualment dues vegades, en ocasió de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, ha proporcionat fins avui un marc jurídic i normatiu complet i adequat, i ha assolit amb escreix les finalitats cercades i expressades en la seva exposició de motius, a saber, la garantia d'uns òrgans judicials independents i imparcials en l'aplicació de les lleis, i en el control de la potestat reglamentària i l'activitat administrativa i, de retruc, la protecció efectiva dels ciutadans en l'exercici dels seus drets i la defensa dels seus interessos legítims. Ara bé, el temps transcorregut d'ençà que va entrar en vigor la Llei qualificada de la Justícia aconsella una modificació profunda de diverses disposicions normatives per adequar-les a la realitat actual, com també l'addició de disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

A aquest efecte, s'ha promogut una tercera modificació de la Llei qualificada de la Justícia, amb un abast molt més ampli i general que les modificacions anteriors, mitjançant una Llei que es desglossa en seixanta-sis articles, nou disposicions transitòries, una disposició derogatòria i nou disposicions finals, tres de les quals comporten la modificació de diversos articles de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996; de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996.

Concretament, el títol V de la Llei qualificada de la Justícia ja dedica vint-i-tres articles a l'estatus dels batlles i els magistrats i en regula en sis capítols el jurament, la presa de funcions i la promoció, la inamobilitat, les incompatibilitats i les prohibicions, la recusació i l'abstenció, les responsabilitats civils i penals i el règim disciplinari; el títol VI conté sis altres articles relatius al Ministeri Fiscal, els quals

han estat objecte de desenvolupament amb la Llei del Ministeri Fiscal; i el títol II, dedicat al Consell Superior de la Justícia, es refereix al nomenament dels batlles, els magistrats i els presidents dels tribunals, i del fiscal general i dels fiscals adjunts. Tot i això, ja fa anys que s'ha constatat que la regulació esmentada és, en part, bé insuficient, bé poc adaptada als temps actuals i als canvis experimentats per l'Administració de Justícia i el Ministeri Fiscal, dels quals formen part els batlles i els magistrats d'una banda, i els fiscals d'altra banda.

És per aquest motiu que, partint de la regulació actual de l'estatus dels batlles i els magistrats, i també dels fiscals adjunts, i de les competències del Consell Superior de la Justícia en aquesta matèria, i sense modificar l'estructura de la Llei qualificada de la Justícia, com tampoc la de la Llei del Ministeri Fiscal, s'incorpora un nou marc normatiu que permet configurar, a banda d'un estatus més complet i detallat, i d'un ventall de noves atribucions de l'òrgan de govern i administració de l'organització judicial, una carrera judicial efectiva i progressiva, fonamentada en els mèrits i l'aptitud tècnica per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals. En aquest sentit, es creen diversos graus en cadascuna de les categories de batlle i magistrat, i d'altra banda, l'assoliment del grau superior queda supeditat no només a una determinada antiguitat en el càrrec, sinó també a l'avaluació favorable en relació amb l'exercici de les funcions encomanades i amb les activitats formatives. Aquesta avaluació recau en el Consell Superior de la Justícia, el qual també designa els presidents de tots els òrgans judicials i de les seves sales, de conformitat amb uns requisits previs per garantir l'experiència i la capacitació en l'exercici d'aquestes funcions. Ensenms, la durada dels mandats dels presidents, però també del fiscal general, es limita en el temps per permetre'n la renovació.

D'altra banda, es regula de manera detallada l'accés a la carrera judicial, sigui en la categoria de batlle, sigui en la de magistrat, i, per remissió normativa, també es regula l'accés a la carrera fiscal, d'acord amb el compliment previ d'unes condicions i a través de processos de selecció regits pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans, que han de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència. Igualment, s'especifica com es desenvolupen el concurs oposició i el concurs al qual s'han de sotmetre els candidats que volen accedir als càrrecs respectius de batlle i de fiscal adjunt d'una banda, i de magistrat de l'altra, i es defineix cada tipus de concurs; s'enuncien els mèrits que s'han d'incloure en les bases de la convocatòria i la necessitat que siguin ponderats en el barem que ha de constar en aquestes bases; es detallen la composició i les funcions del tribunal o de

la comissió de selecció; i en el cas de l'accés a la categoria de batlle, un cop finalitzat el procés de selecció, es disposa com s'articulen les pràctiques inicials que, en principi, es fixen en un termini mínim d'un any, per garantir una formació i una experiència suficient amb vista a l'assumpció per primera vegada de funcions jurisdiccionals.

D'altra banda, pel que fa a l'accés a la magistratura, en compliment de la disposició transitòria segona, apartat 1, de la Constitució, es palesa que a igualtat de mèrits entre els candidats, són preferits els de nacionalitat andorrana, i alhora es limita el nombre de magistrats de nacionalitat espanyola o francesa, com a màxim, a la meitat del total dels membres del tribunal en què s'integrin, malgrat que aquesta proporció pot ser ampliada per circumstàncies excepcionals, i que s'ha incorporat una disposició transitòria per a una adaptació progressiva a aquesta limitació. Pel que fa a l'accés a la categoria de magistrat, la Llei estableix un sistema de torns, i fixa que tres de cada quatre torns s'han de cobrir mitjançant un concurs de promoció entre batlles i fiscals, i un de cada quatre mitjançant un concurs obert de juristes, encara que s'introdueixen mecanismes perquè prevalguin la competència tècnica i els mèrits propis dels candidats en l'accés a la magistratura. S'ha optat per atorgar preferència als candidats que ja es troben exercint funcions jurisdiccionals i que ja han superat en el seu moment un concurs oposició, pel fet que disposen d'una capacitació i una experiència prèvies que mereixen una consideració especial.

Aquest sistema de torns, igual que la creació dels diversos graus de batlle i magistrat, es troben estretament vinculats a una de les idees cabdals que informa la nova regulació de la carrera judicial: es tracta de fomentar i facilitar el que batlles i magistrats es mantinguin en la carrera judicial, la qual cosa comporta que s'hagin incorporat mecanismes que permeten la progressió i la promoció. En aquest mateix sentit, la Llei disposa que els batlles i els fiscals adjunts que han accedit al càrrec en virtut d'un mateix concurs oposició poden optar per ocupar una plaça vacant a la Fiscalia o a la Batllia, respectivament, en el cas que no hagi estat sol·licitada i adscrita als que ja pertanyen a cadascun d'aquests òrgans, i que ho poden fer abans de convocar el concurs oposició esmentat. I igualment s'esdevé, amb caràcter previ a la convocatòria del concurs corresponent, per als magistrats que desitgen ocupar una plaça vacant en un tribunal distint de l'òrgan en què es troben afectats.

La millora en la regulació de l'estatus dels membres de les carreres judicial i fiscal enllaça igualment amb el principi de seguretat jurídica i amb la regulació d'aspectes que no s'havien establert fins ara, com els

conceptes mínims que han de conformar el règim retributiu, sense perjudici que la regulació detallada es remeti a una llei posterior. També s'ha desenvolupat el règim de jubilació, i s'ha determinat que els és aplicable el règim general de la funció pública, a excepció de l'edat de jubilació voluntària i d'ofici, que es manté invariada, malgrat que s'ha flexibilitzat puntualment la jubilació d'ofici esmentada després dels setanta anys. I alhora, s'han detallat les diverses situacions en què es poden trobar els batlles, els magistrats i els fiscals adjunts, a banda del servei actiu i la jubilació, de forma que no només es precisen el contingut i les conseqüències de la situació de suspensió ja regulada en la Llei qualificada de la Justícia, sinó que també s'hi incorporen i es regulen les situacions d'excedència forçosa per al nomenament per a un altre càrrec en principi vinculat de forma directa o mediata a la funció jurisdiccional o fiscal, i també les situacions d'excedència voluntària, en supòsits relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral o amb l'ampliació de la formació acadèmica o professional. Finalment, aquest avenç en la regulació estatutària es materialitza en l'addició d'una relació de drets diversos que emparen els batlles i els magistrats en l'exercici de les seves funcions i que permeten la defensa dels seus interessos o el respecte d'unes condicions de treball adequades i suficients.

Amb aquesta mateixa finalitat de consolidar la seguretat jurídica, i també per garantir la inamobilitat dels batlles i els magistrats, com a corollari de la seva independència, es limiten els motius de renovació del mandat d'aquests darrers, i també dels fiscals adjunts, als supòsits greus de responsabilitat penal o disciplinària, tal com es preveia fins ara només per al seu cessament eventual, i es fa constar que aquesta decisió, igual que per a les resolucions disciplinàries, s'ha de prendre de forma motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada, i és susceptible de recurs jurisdiccional. Si bé la Llei qualificada de la Justícia incideix tot sovint i desenvolupa en diversos dels seus articles el contingut de l'article 85, apartat 1, de la Constitució, que consagra la independència i la inamobilitat dels batlles i els magistrats, així com la seva única submissió a la Constitució i a les lleis, aquests principis es reforcen i es traslladen d'una forma més explícita i detallada, articulant en primer lloc els mecanismes oportuns en el cas que la independència esmentada sigui pertorbada, i precisant després el contingut del principi de jerarquia normativa.

Això no obstant, l'ampliació o la consolidació dels drets dels membres de les carreres judicial i fiscal s'acompanya d'una exigència reforçada pel que fa a les seves obligacions. En aquest sentit, s'estableix el deure de presentar cada dos anys un informe sobre

l'activitat desenvolupada, que, a més, és necessari per a la promoció de grau o de categoria, i també es regula l'obligació de seguir uns mínims d'activitats de formació continuada. D'altra banda, més enllà de l'enumeració d'activitats exceptuades del règim d'incompatibilitats sever però necessari, a l'efecte de garantir la independència i la imparcialitat dels batlles i els magistrats, s'incorporen mecanismes concrets que permeten la verificació del seu compliment, especialment pel que fa als magistrats que no són de nacionalitat andorrana, i s'amplien aquestes incompatibilitats més enllà del cessament en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, en el cas que s'exerceixi l'advocacia. En darrera instància, s'intensifica el règim disciplinari tant dels batlles i els magistrats com dels fiscals adjunts, mitjançant la incorporació de faltes lleus que no existien amb aquesta consideració, amb nous supòsits de faltes greus i molt greus, i també amb un reforçament de les sancions. Aquestes previsions tenen la finalitat, entre altres, d'incidir en els deures que són exigibles als membres de les carreres judicial i fiscal, i d'articular mitjans per sancionar-ne l'incompliment, tenint en compte la responsabilitat que tenen atribuïda.

Paral·lelament, amb la voluntat d'evitar que les vacances temporals o les absències prolongades de membres de la carrera judicial puguin comprometre el bon funcionament dels òrgans judicials, la Llei inclou la possibilitat de nomenar batlles o magistrats suplents o de reforç, i també la creació de les noves figures de batlle o magistrat substituït, sense vocació peremptòria i sempre que compleixin unes condicions mínimes imprescindibles per exercir funcions jurisdiccionals, encara que sigui de forma limitada en el temps. Amb el mateix esperit s'introdueix la figura del magistrat emèrit, que es correspon a l'antic magistrat ja jubilat que encara no ha complert setanta-cinc anys.

Pel que fa al Consell Superior de la Justícia, es reformen diversos articles del títol II de la Llei qualificada de la Justícia i se n'afegeixen de nous. Es revisa, en primer lloc, el règim jurídic de les seves decisions, ja que pot adoptar no només acords, sinó també reglaments quan desenvolupi matèries objecte de la Llei referida, i alhora es regulen els règims de publicitat i d'impugnació d'aquestes decisions. També se li confereixen de forma explícita noves atribucions, que són una conseqüència lògica de les competències que té reconegudes en matèria disciplinària en relació amb els membres de les carreres judicial i fiscal, i responen a l'objectiu de promoure les condicions per tal que l'Administració de Justícia disposi dels mitjans adequats per al seu bon funcionament. Així doncs, la Llei atorga al Consell Superior de la Justícia la competència per

nomenar inspectors per supervisar el funcionament esmentat i al mateix temps regula de forma detallada el procediment d'inspecció; l'habilita per organitzar activitats formatives o subscriure acords amb altres institucions a aquest efecte; li confereix atribucions en matèria d'estadística judicial i publicació oficial de resolucions judicials; i incideix en l'obligació d'obtenir el seu informe en les lleis que concerneixin el mateix Consell o l'Administració de Justícia. Finalment, és especialment significativa la modificació de l'article 36, que resol la qüestió de l'autonomia pressupostària i financera del Consell Superior de la Justícia, com a òrgan reconegut constitucionalment i alhora garant de la independència i el bon funcionament de la Justícia, i que havia estat objecte d'un conflicte positiu de competències, resolt pel Tribunal Constitucional en una sentència del 19 de desembre de 1994. El Consell Superior de la Justícia esdevé competent per elaborar el seu projecte de pressupost, que ha d'aprovar el Consell General, i disposar de tresoreria pròpia, derivada dels pagaments corresponents a les seves dotacions pressupostàries, que li han de ser lliurades en ferm i per quartes parts de forma trimestral, la qual cosa ha requerit la modificació d'algunes disposicions de la Llei general de les finances públiques. Igualment, pel que fa al pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal, per bé que roman integrat dins el pressupost del ministeri encarregat de la justícia, s'hi introdueixen determinades especialitats amb l'objectiu de conferir competències plenes o afegides al Consell Superior de la Justícia o al seu president en relació amb la seva gestió i execució.

En segon lloc, la Llei modifica diverses disposicions de la Llei qualificada de la Justícia per reformar les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, amb la doble finalitat que hi hagi un repartiment més equitatiu dels processos dels quals els correspon conèixer i de dotar aquests tribunals de més coherència i uniformitat competencials. En aquest sentit, sense perjudici que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts, a més de la seva competència per jutjar en primera instància en els processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, esdevé competent per jutjar en primera instància en els processos que se segueixen per delictes menors i contravencions penals en composició col·legiada i unipersonal, respectivament; i consegüentment, la Sala Penal del Tribunal Superior assumeix la competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, a més de les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució

de les ordenances penals i determinades altres resolucions pronunciades pel batlle de Menors; la qual cosa ha requerit la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors. Al mateix temps, la supressió de la Secció Penal de la Batllia permet la creació de dues seccions d'Instrucció, a una de les quals es confereix la competència per instruir els processos que dimanen de determinades infraccions penals, com ara les comeses en forma de criminalitat organitzada. Aquesta especialització per raó de la matèria, així com la facultat de nomenar batlles de suport en la instrucció d'un procés determinat, ha de permetre millorar i agilitzar la tasca instructora. Alhora, s'adapta la composició dels tribunals a la realitat actual o futura, es precisen les modalitats d'adscripció dels seus membres, i es preveuen els mecanismes oportuns per substituir els presidents, en cas d'absència o impossibilitat, i també per reforçar les seves atribucions governatives. Concretament pel que fa al Tribunal de Corts, per assolir la coherència i uniformitat esmentades, s'ha suprimit la distinció entre magistrats i magistrats adjunts, i també el càrrec de vicepresident.

Finalment, la tercera de les finalitats principals de la modificació de la Llei qualificada de la Justícia és la necessitat d'adaptar-ne o ampliar-ne el contingut d'acord amb les necessitats actuals i l'experiència pràctica en aspectes d'abast més concret o puntual. Així, d'acord amb l'article 86, apartat 3, de la Constitució, relatiu al judici penal, s'han desenvolupat no només els principis del procés penal, sinó també els de la resta de procediments judicials, sense perjudici del que disposin les lleis processals corresponents. També s'han introduït modificacions que pretenen reforçar la garantia dels drets de l'acusat en el procés penal, o aclarir dubtes de caràcter processal que han conduït, per manca de previsió legal, a decisions judicials bé contradictòries, bé que dificulten una resolució convenient i global de la controvèrsia plantejada, pel que fa, en ambdós casos, a la jurisdicció administrativa. Paral·lelament, s'efectua una nova regulació relativa al temps de les actuacions judicials i al còmput dels terminis que, si bé s'inspira en la regulació actual, pretén tanmateix simplificar-ne la redacció i introduir canvis en el còmput dels terminis per interposar recursos en els processos penals o en el còmput del termini màxim per a la presentació d'escrits i comunicacions telemàtiques, amb l'objectiu de facilitar la tasca dels cooperadors de l'Administració de Justícia i, per extensió, d'aquesta darrera. En aquest sentit, també es confereix empara normativa a un futur enviament i recepció d'escrits i documents per via telemàtica, a través del servei informàtic de comunicació processal que s'ha d'implantar en el termini de dos anys.

I per acabar, d'acord amb l'article 88 de la Constitució, segons el qual les sentències, un cop fermes, tenen el valor de cosa jutjada i no poden ser modificades o anul·lades excepte en els casos establerts per la llei, la Llei regula la possibilitat que aquestes sentències fermes, dictades pels tribunals ordinaris, puguin ser revisades en el cas que es constati per part del Tribunal Europeu de Drets Humans una vulneració d'un dret reconegut a la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, amb l'objectiu d'articular un mecanisme de reparació dels efectes d'aquesta vulneració distint de la indemnització.

Article 1. Addició d'un apartat 4 a l'article 2

S'introdueix un apartat 4 a l'article 2 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"4. Els batlles i els magistrats, quan es considerin amenaçats o pertorbats en la seva independència, poden adreçar-se al Consell Superior de la Justícia, el qual és competent per emetre un acord motivat sobre aquesta qüestió, que ha de comunicar al batlle o el magistrat interessat i al Ministeri Fiscal, als efectes oportuns.

D'altra banda, el Ministeri Fiscal promou les accions que corresponguin en defensa de la independència dels batlles i els magistrats."

Article 2. Modificació de l'article 5

Es modifica l'article 5 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 5

1. La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic i vincula tots els tribunals, que han d'interpretar i aplicar les lleis d'acord amb els principis constitucionals i la interpretació que resulti de les resolucions dictades pel Tribunal Constitucional en tot tipus de processos.

2. Els tribunals estan sotmesos al principi de jerarquia normativa.

3. Si en la tramitació d'un procés un tribunal té dubtes raonables i fonamentats sobre la constitucionalitat d'una llei o d'un decret legislatiu que s'hagi d'aplicar de manera imprescindible per a la resolució de la causa, formula escrit davant el Tribunal Constitucional demanant el seu pronunciament sobre la validesa de la norma afectada. Presentada la qüestió de constitucionalitat, se suspèn la tramitació del procés i el Tribunal Constitucional dicta sentència dins el termini fixat a l'article 100.2 de la Constitució."

Article 3. Addició d'un tercer paràgraf a l'article 11

S'introdueix un paràgraf tercer a l'article 11 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"El règim retributiu dels batlles i els magistrats es regula per llei, d'acord amb la funció que exerceixen i el règim d'incompatibilitats al qual estan sotmesos. La retribució ha de constar, com a mínim i si escau, dels conceptes següents:

- a) Retribució bàsica, segons les categories de batlle i magistrat.
- b) Complement de grau personal, segons el grau que correspongui a cada batlle o magistrat.
- c) Complement de destinació, per la plaça ocupada, segons la classificació de places que aprovi el Consell Superior de la Justícia.
- d) Complement de responsabilitat addicional, pel nivell superior de funcions assumides respecte de les pròpies de la plaça, de manera addicional, provisional o transitòria, i també per la designació en la presidència d'un òrgan judicial.
- e) Complement de productivitat, per superar els nivells de càrrega de treball que fixi el Consell Superior de la Justícia, en els termes que determini."

Article 4. Modificació de l'article 13

Es modifica l'article 13 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 13

1. El procés judicial es fonamenta en els principis d'audiència, contradicció i igualtat de les parts, i se substancia davant un tribunal imparcial predeterminat per la llei.
2. Els judicis són públics, tret dels casos en què el Tribunal, d'ofici o a instància de part, acorda que se celebrin, excepcionalment, a porta tancada.
3. El judici se substancia preferentment en una vista oral, pública i contradictòria. Els batlles i els magistrats que coneguin del judici han de presenciar les declaracions de les parts i dels testimonis, els acaraments i els informes orals dels perits, així com qualsevol altre acte de prova.
4. El judici oral s'aplica necessàriament en el procés penal. En la resta de procediments, la llei estableix el règim de les actuacions i el tipus de judici que s'ha de seguir.
5. Tant les sentències penals com les resolucions o sentències civils i administratives han de ser públiques i conegudes per les parts i pel poble en nom del qual s'administra justícia.

La notificació de les resolucions o sentències i la dels altres actes processals es du a terme d'acord amb la llei.

6. La Batllia i els tribunals han d'obrir i tenir al dia els llibres de resolucions i sentències corresponents, que són d'accés lliure salvats els casos en què, per raons de privacitat derivades del respecte obligat al dret a la intimitat reconegut per l'article 14 de la Constitució, el tribunal acordi limitar l'accés a les parts comparegudes.

Especialment, són d'accés restringit les actuacions dels delictes perseguibles a instància de part, sense perjudici de la publicitat del contingut absolutori o condemnatori, i les actuacions dels processos de dret de família.

Els llibres de resolucions i les sentències es poden conservar en suport informàtic.”

Article 5. Modificació de l'apartat 5 de l'article 16

Es modifica l'apartat 5 de l'article 16 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“5. Proposar els autes resolutoris d'incidents i, pel que fa als àmbits jurisdiccionals civil i administratiu, les sentències i les altres resolucions que s'han de sotmetre a discussió de la Secció, Sala o Tribunal, i també redactar-les definitivament. Pel que fa a l'àmbit jurisdiccional penal, les sentències i altres resolucions dictades en període d'execució són proposades i redactades definitivament pel magistrat que hagi participat en la vista oral i que designi el Tribunal.”

Article 6. Modificació de l'article 17

Es modifica l'article 17 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 17

Les resolucions dels tribunals i dels presidents, quan tenen caràcter governatiu, s'anomenen acords, i els batlles i els magistrats adscrits a la Batllia o Tribunal corresponents estan obligats a complir-les. Aquests acords poden ser impugnats pels batlles i els magistrats davant el Consell Superior de la Justícia d'acord amb les normes del Codi de l'Administració.”

Article 7. Addició d'un article 19 bis

S'introdueix un nou article 19 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol I, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 19 bis

Les sentències fermes dictades pels tribunals ordinaris poden ser revisades en el cas que es

compleixin de forma cumulativa els requisits següents:

a) Que el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi constatat, de forma definitiva, que en virtut de la sentència o les sentències esmentades o en el decurs de la tramitació del procés corresponent s'ha vulnerat un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formi part de l'ordenament jurídic andorrà.

b) Que no es pugui posar remei o no s'hagi posat remei a la vulneració constatada mitjançant una indemnització.

c) Que la revisió sigui necessària per reparar els efectes de la vulneració constatada.”

Article 8. Modificació de l'apartat 2 de l'article 22

Es modifica l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“2. També designa els presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts, del Tribunal Superior i els altres càrrecs judicials, en els termes que estableix l'article 33.2.”

Article 9. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 24

El Consell Superior de la Justícia es reuneix en sessió ordinària una vegada al mes, a convocatòria del president. També es pot reunir en sessió extraordinària, a petició d'un o més d'un dels seus membres, a fi de deliberar i decidir sobre qualsevol assumpte urgent que sigui de la seva competència.”

Article 10. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. El membre nomenat pel síndic general és el president nat del Consell Superior de la Justícia. El president exerceix la representació del Consell Superior de la Justícia, convoca i presideix les reunions, fixa l'ordre del dia, dirigeix els debats i té vot diriment en cas d'empat. Les votacions sempre són secretes.

2. Els cinc membres que componen el Consell Superior de la Justícia elegeixen, entre ells, un vicepresident i un secretari.

3. El vicepresident substitueix el president en tots els supòsits d'absència, malaltia o vacant. El secretari,

amb el vistiplau del president, aixeca acta de totes les reunions i decisions del Consell.

4. El Consell Superior de la Justícia queda constituït i pot adoptar decisions amb l'assistència de quatre dels cinc membres que el componen. Les decisions s'adopten per majoria.

5. Les resolucions que dicta el Consell Superior de la Justícia per desenvolupar aquesta Llei s'anomenen reglaments; totes les altres prenen el nom d'acords. Els reglaments del Consell Superior, i els acords de nomenament, renovació i cessació de càrrecs es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*; la resta d'acords es notifiquen a les persones que els han de complir o que els han de conèixer, i només han de ser publicats quan ho estableixi una llei o quan s'adreïn a una pluralitat indeterminada de persones.

6. Contra les resolucions del Consell Superior de la Justícia i dels seus òrgans es pot presentar recurs en via administrativa davant el mateix Consell, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració. Exhaustiva la via administrativa, es pot interposar recurs davant la jurisdicció administrativa. S'exceptuen d'aquest règim les resolucions en matèria disciplinària i els acords de nomenament dels batlles, magistrats, fiscal general i fiscals adjunts, i els acords de no renovació dels mandats de batlle, magistrat o fiscal adjunt, que estan subjectes als articles 87, 31 i 68.3 d'aquesta Llei, i a l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal.

7. El secretari general del Consell Superior de la Justícia, que és nomenat i separat lliurement pel Consell Superior de la Justícia, assisteix el president, i si escau, els altres membres, en la preparació de les reunions, tramet les convocatòries i l'ordre del dia de les reunions als membres del Consell i a les altres persones que hi hagin d'assistir, assisteix el membre secretari en la redacció de les actes de les reunions i de les decisions i en l'emissió dels certificats d'aquestes, arxiva i custodia les convocatòries, els ordres del dia i les actes de les reunions, executa les ordres de publicació de les decisions que s'hagin de publicar, té a càrrec seu l'organització i el comandament de la Secretaria General del Consell Superior de la Justícia, i exerceix la resta de funcions que li atribueixin les lleis o que li encomani el president del Consell Superior de la Justícia.”

Article 11. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30

Els membres del Consell Superior de la Justícia reben la remuneració que es fixi reglamentàriament, a càrrec del seu pressupost.”

Article 12. Modificació de l'article 31

Es modifica l'article 31 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 31

El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles i els magistrats per un període renovable de sis anys, d'acord amb les condicions i els procediments establerts en aquesta Llei.

L'acord de nomenament comporta l'ingrés o el manteniment, segons escaigui, en la carrera judicial, i s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior.”

Article 13. Modificació de l'article 32

Es modifica l'article 32 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 32

El fiscal general de l'Estat i els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, en els termes que estableix la Llei del Ministeri Fiscal.”

Article 14. Modificació de l'article 33

Es modifica l'article 33 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 33

1. El Consell Superior de la Justícia promou els batlles als graus segon i tercer, i els magistrats al grau superior, en les condicions que fixa l'article 64 *bis*, apartats 2 i 3.

2. El Consell Superior de la Justícia designa el president del Tribunal de Batlles amb preferència entre els batlles de grau segon o tercer, i els presidents del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, amb preferència entre els magistrats de grau superior, una vegada consultats els membres dels òrgans respectius. La durada del mandat dels presidents és igual a la durada del seu mandat de batlle o magistrat, i poden ser renovats en aquesta funció únicament una vegada.

3. El Consell Superior de la Justícia designa els presidents de Sala del Tribunal Superior amb preferència entre els magistrats de grau superior, una vegada consultats el president i els membres del Tribunal Superior. Sense perjudici del que estableix l'article 58.2, la durada del seu mandat és igual a la durada del seu mandat de magistrat i poden ser renovats en aquesta funció únicament una vegada.”

Article 15. Modificació de l'article 34

Es modifica l'article 34 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 34

Els secretaris judicials són seleccionats i nomenats, entre persones de nacionalitat andorrana i en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern, d'acord amb la Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia.”

Article 16. Modificació de l'article 35

Es modifica l'article 35 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35

1. La funció disciplinària en relació amb els batlles i els magistrats és exercida pel Consell Superior de la Justícia, en els termes que disposa el capítol sisè del títol V.
2. El règim i el procediment disciplinari del personal de l'Administració de Justícia se subjecta al que disposa la Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia.”

Article 17. Addició d'un article 35 bis

S'introdueix un nou article 35 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 bis

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per supervisar el funcionament de l'Administració de Justícia i, consegüentment, pot nomenar inspectors amb aquesta finalitat.

La inspecció dels òrgans judicials correspon a un batlle o un magistrat de grau o categoria superior al de l'òrgan inspeccionat o a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitació i experiència suficient per dur a terme la inspecció encomanada.

2. La inspecció comprèn l'examen i la supervisió de tot el que resulti necessari per al coneixement de la situació i el funcionament de l'òrgan inspeccionat i del compliment dels deures del personal judicial i del personal de l'Administració de Justícia.

Tanmateix, la inspecció en cap cas pot abastar l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic que els batlles i els magistrats portin a terme en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

3. La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de Justícia, també dels secretaris judicials.

4. La inspecció conclou amb un informe que expressa les actuacions realitzades i el resultat, i que s'eleva a qui la va sol·licitar i, en tot cas, al Consell Superior de la Justícia. L'informe pot contenir

recomanacions per millorar el funcionament de l'òrgan inspeccionat. Abans de fer-lo definitiu, es dóna vista a les persones de l'òrgan inspeccionat perquè puguin fer les observacions que creguin convenientes.

L'inspector es pot adreçar al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra i a totes les persones que cregui convenient per demanar informació rellevant per a l'actuació que estigui realitzant.

5. Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitat disciplinària, l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de Justícia, al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de Justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

Article 18. Addició d'un article 35 ter

S'introdueix un nou article 35 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 ter

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per ordenar i gestionar l'estadística judicial.
2. També té cura de la publicació oficial de les resolucions judicials del Tribunal Superior i, si escau, dels altres tribunals.”

Article 19. Modificació de l'article 36

Es modifica l'article 36 de la Llei qualificada de la Justícia, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 36

1. Per a l'exercici de les atribucions que té encomanades, el Consell Superior de la Justícia elabora el seu projecte de pressupost, que ha d'aprovar el Consell General.

2. En l'elaboració del seu projecte de pressupost, el Consell Superior de la Justícia està vinculat pel principi d'equilibri pressupostari que regeix l'elaboració del pressupost general i s'ha d'ajustar a les eventuais directrius formulades sobre aquesta qüestió.

3. En l'execució del seu pressupost, el Consell Superior de la Justícia s'ha d'ajustar als procediments administratius que regula la Llei general de les finances públiques i la Llei de la contractació

pública. El mateix Consell determina quins són els seus òrgans de contractació.

4. El Consell Superior de la Justícia està sotmès al control pressupostari de la Intervenció General, que pot designar un interventor delegat a aquest efecte, d'acord amb la Llei general de les finances públiques. Està sotmès també al control del Tribunal de Comptes.

5. El Consell Superior de la Justícia ha de formar i aprovar abans de l'1 d'abril de cada any la liquidació del seu pressupost de l'exercici anterior, d'acord amb la Llei general de les finances públiques i el Pla general de comptabilitat pública.

6. El president del Consell Superior de la Justícia ha de trametre al Consell General, trimestralment i dintre del trimestre següent, una memòria explicativa de l'execució del pressupost del Consell i de les seves modificacions, i també dels moviments i de la situació de la tresoreria.

7. El Consell Superior de la Justícia disposa de la seva tresoreria pròpia. Aquesta tresoreria comprèn el pagament de les obligacions de despeses corrents i el cobrament dels ingressos corrents en concepte de la transferència corrent provinent del Govern. Els romanents de tresoreria s'assignen a la destinació que estableix la Llei del pressupost general.

8. El Consell Superior de la Justícia elabora cada any la proposta de pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal, a partir de les propostes que al seu torn li siguin trameses pels presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, i pel fiscal general, i la tramet al ministeri que tingui atribuïdes les competències en matèria de justícia en el termini que fixa la Llei general de les finances públiques.

9. El pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal es troba integrat dins del pressupost del ministeri que tingui atribuïdes les competències en matèria de justícia, però és gestionat pel Consell Superior de la Justícia. En la seva execució, el president del Consell Superior de la Justícia exerceix les funcions que, d'acord amb la normativa vigent en matèria pressupostària i de contractació pública, correspondrien al ministre competent en matèria de justícia.

Article 20. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

1. El Consell Superior de la Justícia ha d'informar amb caràcter preceptiu en relació amb les proposicions o els projectes de llei que concerneixin l'Administració de Justícia o el mateix Consell

Superior de la Justícia. Ha de trametre l'informe corresponent al Consell General o al Govern en el termini màxim de trenta dies, o de quinze dies en el cas que se'n faci constar la urgència.

2. També pot emetre informes per donar compte de la situació i el funcionament del Consell Superior de la Justícia i de l'Administració de Justícia, o per promoure millores o modificacions de lleis que concerneixin el Consell Superior de la Justícia o l'Administració de Justícia.”

Article 21. Addició d'un article 38 bis

S'introdueix un nou article 38 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins del capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38 bis

El Consell Superior de la Justícia pot organitzar, directament o mitjançant acords amb altres institucions, incloses estrangeres i internacionals, les activitats formatives que consideri convenientes per al bon funcionament de l'Administració de Justícia.

De manera especial, ha de determinar els programes formatius i de pràctiques que han de seguir els batlles en pràctiques que hagin superat les proves d'accés, les activitats formatives necessàries per passar als graus segon, tercer o superior dins de cada categoria judicial, i els nivells mínims d'activitat de formació continuada que han de realitzar els batlles i els magistrats durant el seu mandat.”

Article 22. Modificació de la lletra d) del segon paràgraf i addició d'un tercer paràgraf a l'apartat 3 de l'article 39

Es modifica la lletra d) del segon paràgraf i s'introdueix un tercer paràgraf a l'apartat 3 de l'article 39 de la Llei qualificada de la Justícia, que queden redactats en els termes següents:

“d) Els litigis sobre responsabilitat patrimonial de l'Administració pública i del personal al seu servei, sigui quina sigui la naturalesa de l'activitat que realitzen i el tipus de relació, estatutària o contractual, que els uneix. La jurisdicció administrativa és, en tot cas, l'única competent per enjudiciar les reclamacions que pretenguin la declaració de la responsabilitat patrimonial de l'Administració pública, encara que s'adrecin, únicament o conjuntament, contra la companyia asseguradora, i també quan s'adrecin conjuntament contra eventuais tercers responsables, sense perjudici, en aquest darrer cas, de l'aplicació de les normes substantives sobre responsabilitat que corresponen a cadascun dels demandats.”

(...)

“La jurisdicció administrativa pot conèixer i resoldre les qüestions prejudicials o incidentals civils

directament relacionades amb el judici que tingui plantejat; tot i això, les decisions adoptades sobre aquestes qüestions no tenen efecte més enllà del judici esmentat i poden ser revisades per la jurisdicció competent.”

Article 23. Addició d'un article 39 bis

S'introdueix un nou article 39 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 39 bis

Per a l'exercici de la potestat jurisdiccional que tenen atribuïda, els batlles i els tribunals poden obtenir dades personals de qualsevol arxiu o registre públic o privat, sense altres limitacions que les que imposen el respecte als drets fonamentals i el compliment dels límits o excepcions que, per a casos determinats, puguin establir expressament les lleis.”

Article 24. Addició d'un article 41 bis

S'introdueix un nou article 41 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 41 bis

1. Les actuacions judicials es realitzen en dies i hores hàbils. Són dies hàbils tots els de l'any, a excepció dels dies referits a l'apartat 2. Són hores hàbils per dur a terme les actuacions processals des de les nou del matí fins a les set del vespre, llevat que la llei ho disposi altrament.

2. Són inhàbils els dies del mes d'agost i els compresos entre el vint-i-quatre de desembre i el sis de gener de cada any judicial, ambdós inclosos. També són dies inhàbils tots els diumenges, dissabtes i els de festa nacional, i tots els festius a efectes laborals, segons el calendari establert cada any pel Govern.

3. Els dies i hores inhàbils poden ser habilitats per a la pràctica de mesures de caràcter cautelar o executori, i de notificació.

4. Tots els dies i les hores de l'any són hàbils, sense necessitat d'habilitació especial, per a la instrucció i l'execució de les sentències en els processos penals.”

Article 25. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

1. Els terminis es compten sempre a partir de l'endemà de la notificació o publicació de l'acte de què es tracta.

2. Sempre que no s'estableixi expressament una altra cosa, els terminis determinats ho són en dies hàbils, i els dies inhàbils s'exclouen del còmput.

Els terminis establerts en els processos penals ho són en dies naturals. Tanmateix, els terminis per interposar recursos en els processos penals es compten en dies hàbils i els dies inhàbils queden exclosos del còmput, sense perjudici que es pugui presentar el recurs els dies inhàbils.

3. Els terminis determinats en mesos o en anys es compten de data a data. Si en el mes del venciment no hi ha un dia equivalent al de l'inici del còmput, el termini s'acaba el dia primer del mes següent.

4. Si el darrer dia del termini és festiu, el termini s'acaba el primer dia hàbil següent.

5. Els escrits i les comunicacions telemàtiques sotmesos a termini es poden presentar fins a les dos de la tarda de l'endemà del dia en què s'acaba el termini.”

Article 26. Modificació de l'article 43

Es modifica l'article 43 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 43

L'horari de treball de la Batllia i dels tribunals, i de les seves oficines judicials i secretaries és fixat pel Consell Superior de la Justícia, sense que mai pugui ser inferior a l'horari establert per a l'Administració general.”

Article 27. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 45

A l'efecte del que disposa l'article anterior, els que pertorbin la vista d'un judici, una audiència o un altre acte judicial, donant senyals ostensibles d'aprovació o desaprovació, faltant al respecte i consideració deguts als tribunals, batlles, fiscals, advocats i secretaris judicials, han de ser amonestats a l'acte pel president del Tribunal o el batlle i expulsats de la sala si no obeeixen a la primera advertència, sense perjudici de la responsabilitat penal en què puguin incórrer.”

Article 28. Modificació de l'article 46

Es modifica l'article 46 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46

Quan els fets dels quals tracten els articles anteriors puguin ser constitutius de delictes, els autors poden ser detinguts a l'acte i posats a disposició del batlle competent.”

Article 29. Addició d'un article 46 bis

S'introdueix un nou article 46 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46 bis

1. Els actes de comunicació processal es realitzen mitjançant el servei informàtic de comunicació processal que permet l'enviament i la recepció dels escrits i documents amb la garantia plena de l'autenticitat de la comunicació i del seu contingut, i també del moment de l'enviament i la recepció íntegres.

2. El Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i la resta de cooperadors de l'Administració de Justícia han de tenir accés ple al servei informàtic de comunicació processal per dur a terme les funcions que tenen encomanades per les lleis.

3. Quan els destinataris dels actes de comunicació no siguin el Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i els altres cooperadors de l'Administració de Justícia, la comunicació processal es du a terme pels altres mitjans establerts a la llei, que també s'utilitzen quan, excepcionalment, no es pugui emprar la comunicació electrònica.

4. Correspon al Consell Superior de la Justícia vetllar pel registre i l'accés dels usuaris al servei informàtic de comunicació processal i assegurar-ne un manteniment i funcionament correctes.”

Article 30. Modificació de l'article 47

Es modifica l'article 47 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 47

La Batllia d'Andorra és la jurisdicció de primera instància i instrucció en els àmbits jurisdiccionals civil, administratiu, i penal en els termes establerts per les lleis. La Batllia d'Andorra es compon del conjunt de batlles en un nombre no inferior a dotze (12), i del seu president. El president del Tribunal de Batlles és alhora el president de la Batllia; en cas d'absència o impossibilitat, el substitueix el batlle amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el batlle de més edat.”

Article 31. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“El Tribunal de Batlles i els batlles, ja sigui en composició unipersonal ja sigui col·legiadament, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les altres lleis, són competents per jutjar en primera instància tots els processos, a excepció dels processos penals que són competència del Tribunal de Corts.

Els batlles instrueixen individualment els processos penals, sense perjudici de la facultat del president de la Batllia, en casos excepcionals, de nomenar de forma motivada un o diversos batlles amb funcions de suport en la instrucció d'un procés atribuït al batlle a qui hagi correspost per torn.

Els batlles també exerceixen en composició unipersonal la jurisdicció voluntària.

El batlle de guàrdia és competent per tramitar i resoldre en primera instància els procediments establerts en els articles 9.3 i 41.1 de la Constitució.

Llevat dels casos expressament fixats per la Llei, els batlles no poden delegar les funcions que els són atribuïdes; en tot cas, la delegació esmentada no pot abastar mai les funcions jurisdiccionals.

Els batlles i els tribunals exerceixen també la funció d'inspecció del Registre Civil i les altres funcions que expressament els siguin atribuïdes per la llei, en garantia de qualsevol dret.”

Article 32. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat primer del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 49

1. El Tribunal de Batlles, com a tribunal col·legiat, s'estructura en tres seccions: Civil, Administrativa i de Menors. Cada secció, en reunir-se, està formada per tres batlles.

Els debats són secrets i les decisions s'adopten per majoria. La redacció de la sentència o de l'acord pertany al batlle que hagi estat ponent.

2. En matèria civil, els processos de quantia mínima o menor que d'acord amb les lleis se substancien per un procediment abreujat, són jutjats per un sol batlle.

Tots els altres processos de quantia indeterminada o la quantia dels quals superi el quàntum màxim fixat per les lleis per tal que se substanciïn pel procediment abreujat, són jutjats pel Tribunal de Batlles.

3. En matèria administrativa els processos relatius al contenciós de seguretat social són jutjats per un sol batlle. Tots els altres processos són jutjats pel Tribunal de Batlles.

4. En matèria de menors, els processos són jutjats per un sol batlle o pel Tribunal de Batlles d'acord amb el que disposen les lleis.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, els batlles adscrits a les seccions d'Instrucció són competents per jutjar pel procediment de

l'ordenança penal les contravencions penals, els delictes menors i, si escau, els delictes majors, de conformitat amb les lleis, i per executar les ordenances penals que hagin dictat.”

Article 33. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat segon del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 50

1. El president del Tribunal de Batlles, com a responsable de l'organització i el bon funcionament de la Batllia d'Andorra, adopta les mesures oportunes a aquest efecte, i també per assegurar la continuïtat de les seves tasques. També assumeix la representació de la Batllia davant les institucions.

2. La Batllia queda estructurada en les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i en dues seccions d'Instrucció, una de les quals és competent per conèixer de les infraccions penals:

- a) Relatives a la genètica i la reproducció humanes.
- b) Contra la llibertat de moviments de les persones.
- c) Relatives a la prostitució.
- d) Contra l'ordre socioeconòmic, a excepció del delictes d'ús fraudulent de targeta de crèdit i dels delictes contra la seguretat social.
- e) Contra la seguretat col·lectiva, a excepció dels delictes de tinença i port il·legal d'armes i contra la seguretat del trànsit.
- f) Relatives al tràfic il·legal de drogues tòxiques que tinguin assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos.
- g) Contra la Constitució.
- h) Contra l'ordre públic.
- i) Contra la pau i la independència del Principat.
- j) Contra la funció pública, a excepció dels delictes de celebració de matrimoni il·legal i d'atemptats contra els funcionaris i usurpació de funcions públiques.
- k) Relatives al blanqueig de diners o valors.
- l) Relatives a la falsedat de moneda i efectes timbrats.
- m) Contra la comunitat internacional.
- n) Comeses en forma de criminalitat organitzada.

La mateixa secció és competent pel que fa a la cooperació judicial internacional resultant de les infraccions referides anteriorment.

3. En iniciar-se l'any judicial el president de la Batllia estableix, d'acord amb els nomenaments respectius

acordats pel Consell Superior de la Justícia, l'adscripció principal i subsidiària dels batlles a cadascuna de les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i també decideix pel que fa a les funcions de batlles de les dues seccions d'Instrucció i, si escau, de batlle suplent o de reforç, en els termes que preveu l'apartat 4.

El president adopta les decisions en aquest àmbit, després d'haver escoltat els altres batlles, amb la finalitat d'assegurar una durada suficient de les funcions confiades a aquests darrers i d'afavorir una justa distribució de les tasques.

4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places a la Batllia per suplir provisionalment les baixes de batlles que es produeixin i per reforçar les oficines judicials que ho requereixin. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places de la Batllia.

5. El Consell Superior de la Justícia pot nomenar batlles substituïts per cobrir provisionalment places vacants, en els termes de l'article 66 *quater*.”

Article 34. Modificació de l'article 51

Es modifica l'article 51 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 51

1. Quan es produeixi una vacant a la Batllia, el president del Tribunal de Batlles, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els batlles en servei actiu, inclosos els batlles que procedeixin d'una plaça en què s'ha reincorporat un batlle en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els batlles que vinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5; entre els batlles en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4, i entre els membres del Ministeri Fiscal en servei actiu. En aquest darrer cas, el Consell Superior de la Justícia ha de fer efectius el cessament i el nomenament corresponents. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

2. Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el president del Tribunal de Batlles ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs oposició per cobrir-les.”

Article 35. Modificació de l'article 52

Es modifica l'article 52 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 52

1. El Tribunal de Corts, ja sigui en composició unipersonal ja sigui en composició col·legiada de tres magistrats, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les altres lleis, és competent per jutjar, en primera instància, els delictes majors i menors i les contravencions penals, i també per dur a terme l'execució de les seves sentències i altres resolucions.

Els delictes majors i menors són jutjats en composició col·legiada i les contravencions penals són jutjades en composició unipersonal.

2. Igualment, resol de forma unipersonal les apel·lacions contra les resolucions dels batlles dictades en fase d'instrucció i susceptibles de recurs, sense perjudici del que disposen els articles 24 *in fine*, 26.5 i 52 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors.

3. També exerceix, mitjançant el seu president, les funcions de jurisdicció de vigilància penitenciària i d'aplicació de les penes.”

Article 36. Modificació de l'article 53

Es modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 53

1. El Tribunal de Corts es compon d'un president i un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a quatre (4). En cas d'absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el magistrat de més edat.

2. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal de Corts per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixin i per reforçar el Tribunal si la seva càrrega ho requereix. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.”

Article 37. Modificació de l'article 54

Es modifica l'article 54 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 54

1. El president del Tribunal de Corts és el responsable de la seva organització i del seu bon funcionament.

2. Les deliberacions del Tribunal de Corts són secretes. Les sentències s'adopten per un sol magistrat o de manera col·legiada per majoria de vots.

3. A proposta del president del Tribunal de Corts, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar magistrats substituïts, d'acord amb l'article 66 *quater*, per reforçar la jurisdicció o permetre la formació del Tribunal en cas d'existència d'incompatibilitats, recusacions o excuses d'algun dels membres.

4. Quan es produeixi una vacant al Tribunal de Corts, el president del Tribunal, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els magistrats en servei actiu, inclosos els magistrats adscrits al Tribunal que provinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un magistrat en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els magistrats que provinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5, i entre els magistrats en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert al paràgraf anterior, el president del Tribunal de Corts ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs per cobrir-les.”

Article 38. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 55

En aplicació del que disposen els articles 53.3 i 74 de la Constitució i, salvat el cas de flagrant delictes, el Ple del Tribunal de Corts és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern si són considerats responsables penalment durant la durada del seu mandat. La instrucció de les diligències prèvies o del sumari correspon a un magistrat del Tribunal de Corts.

Els és aplicable el procediment que estableix l'article 78.”

Article 39. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 56

1. El Tribunal Superior d'Andorra constitueix la més alta instància de l'organització judicial del Principat.

2. És competent per jutjar tots els recursos interposats contra les resolucions judicials adoptades en primera instància per la Batllia d'Andorra en matèria civil i administrativa amb els límits fixats per les lleis, i en matèria penal, per la Batllia d'Andorra i el Tribunal de Corts, i també per resoldre els recursos formulats contra les resolucions dictades pels batlles d'instrucció en fase d'execució de les ordenances penals.

Té també competència per examinar d'acord amb les lleis de procediment els recursos de revisió interposats contra les seves pròpies resolucions.”

Article 40. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 57

El Tribunal Superior d'Andorra es compon d'un president i d'un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a cinc (5). En cas d'absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el magistrat de més edat.”

Article 41. Modificació de l'article 58

Es modifica l'article 58 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 58

1. El Tribunal s'estructura, sota l'autoritat del seu president, en tres sales:

- una sala competent per als processos civils.
- una sala competent per als processos penals.
- una sala competent per als processos administratius.

2. Cadascuna de les sales, en reunir-se, està formada per tres magistrats, sense perjudici de la possibilitat que els magistrats estiguin adscrits a dues sales. El president del Tribunal Superior és alhora president d'una de les tres sales. Els presidents de les altres dues sales són nomenats pel Consell Superior de la Justícia en els termes que estableix l'article 33.3.

3. Les deliberacions del Tribunal Superior són secretes. Les sentències que són pronunciades en darrera instància són adoptades per majoria de vots.

4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal Superior per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixin, i per reforçar les sales que ho requereixin. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.

5. A proposta del president del Tribunal Superior, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar magistrats substituïts, d'acord amb l'article 66 *quater*, per reforçar la jurisdicció o permetre la formació del Tribunal en cas d'existència d'incompatibilitats, recusacions o excuses d'algun dels membres.

6. Quan es produeixi una vacant al Tribunal Superior, el president del Tribunal, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els magistrats en servei actiu, inclosos els magistrats

adscrits al Tribunal que provinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un magistrat en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els magistrats que provinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5; i entre els magistrats en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el president del Tribunal Superior ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs per cobrir-les.”

Article 42. Modificació de l'article 62

Es modifica l'article 62 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 62

L'ordre jurisdiccional penal té caràcter preferent. No es poden plantejar conflictes de competència als òrgans d'aquest ordre jurisdiccional, però sí entre batlles i tribunals que pertanyen a aquest ordre jurisdiccional. Aquests conflictes són resolts definitivament per la Sala Penal del Tribunal Superior.”

Article 43. Modificació de la rúbrica del capítol primer del títol V

Es modifica la rúbrica del capítol primer del títol V de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Capítol primer. Accés, jurament, presa de funcions i promoció”

Article 44. Addició d'un article 64 bis

S'introdueix un nou article 64 *bis* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 64 *bis*

1. La carrera judicial comprèn les categories de batlle i magistrat. Els batlles són destinats a la Batllia, i els magistrats al Tribunal de Corts o al Tribunal Superior.

2. Dins de la categoria de batlle s'estableixen tres graus. L'ingrés a la categoria de batlle es produeix pel primer grau. La promoció al segon grau es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia. La promoció al tercer grau es produeix després d'haver completat com a mínim

dos mandats en el segon grau i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir als graus segon i tercer és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els batlles, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i la formació continuada que estableix l'article 68 *ter*. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president de la Batllia i de les persones que cregui convenient.

3. Dins de la categoria de magistrat s'estableixen dos graus. L'ingrés a la categoria de magistrat es produeix pel primer grau. La promoció al grau superior es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat, si escau, les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir al grau superior és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els magistrats, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i, si escau, la formació continuada que preveu l'article 68 *ter*. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president del Tribunal corresponent i de les persones que cregui convenient.

4. El canvi de grau no suposa necessàriament el canvi de destinació judicial.”

Article 45. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66

1. L'accés a la carrera judicial es regeix pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans que reuneixen les condicions generals que estableix aquesta Llei. El procés de selecció respon als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. L'accés a la carrera judicial està reservat als nacionals andorrans. No obstant això, en aplicació de la disposició transitòria segona de la Constitució, poden ser nomenats magistrats persones de nacionalitat espanyola i francesa quan el lloc no es pugui cobrir, en igualtat de mèrits, per nacionals andorrans.

Els magistrats de nacionalitat no andorrana no poden representar més de la meitat del total de membres del Tribunal en què s'integrin. El Consell Superior de la Justícia pot acordar excepcionalment modificar aquesta proporció fins a dos terços de

magistrats estrangers, si no hi ha candidats de nacionalitat andorrana amb les condicions requerides o amb mèrits suficients.

3. L'accés a la carrera judicial requereix:

a) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern i, si ho determina el Consell Superior de la Justícia, del títol de postgrau o de màster en dret andorrà.

b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, aquesta possessió s'entén referida als seus estats d'origen.

c) No estar condemnat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.

d) No estar processat o inculpat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït l'absolució o bé no s'hagi sobresegut la causa.

e) No estar incurs en les causes d'incompatibilitat que regula l'article 69.

f) No tenir impediments físics o psíquics que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional.”

Article 46. Addició d'un article 66 bis

S'introdueix un nou article 66 *bis* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 *bis*

1. Quan es produeixi una vacant o es creï una plaça de batlle, després d'aplicar el procediment establert a l'article 51.1, i sense perjudici del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 5 d'aquest article, el Consell Superior de la Justícia convoca un concurs oposició per cobrir-la.

2. En la fase de concurs es valoren els mèrits indicats en els currículums aportats per les persones admeses en el procés de selecció, segons el barem que fa públic el Consell Superior de la Justícia en les bases de la convocatòria. En aquest barem s'han de considerar la formació acadèmica, els cursos realitzats, l'experiència professional, les publicacions, les ponències, les conferències impartides, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits, inclòs l'exercici com a secretari judicial, que consideri el Consell Superior de la Justícia, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.

3. En la fase d'oposició els participants realitzen com a mínim tres proves: una de caràcter teòric sobre el temari publicat prèviament pel Consell Superior de la Justícia en les bases de la convocatòria; una de

caràcter pràctic, en la qual es proposa la resolució de dos casos, en els àmbits jurídics indicats a les bases de la convocatòria, i una tercera d'idiomes, que consisteix en la traducció de dos o més textos de contingut jurídic. Les dues primeres proves han de contenir almenys una exposició de caràcter oral. Les bases de la convocatòria indiquen la ponderació de cada prova en la valoració global del procés.

4. El tribunal de selecció està integrat per cinc membres i és presidit pel president del Consell Superior de la Justícia o el membre en qui delegui aquesta funció. En formen part un altre membre del Consell Superior de la Justícia i tres vocals més nomenats pel Consell Superior de la Justícia entre magistrats del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, el fiscal general de l'Estat, i catedràtics d'universitat i altres professionals del dret amb un mínim de quinze anys d'experiència.

5. El mateix tribunal valora les dues fases del procés de selecció i fa pública la llista de les persones que han obtingut la puntuació més alta en les proves, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir.

Les persones que hagin superat satisfactòriament les proves teòrica, pràctica i d'idiomes i que no hagin estat seleccionades poden ser declarades pel Consell Superior de la Justícia en situació de reserva, per al cas que les persones seleccionades renunciïn o quedin excloses abans de ser nomenades com a batlles, o per cobrir una vacant o una plaça de nova creació de batlle, en el període màxim d'un any a partir de la declaració de reserva de plaça.

6. El procés de selecció inclou una prova psicotècnica destinada a comprovar que no concorren impediments que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional. Les bases de la convocatòria estableixen el moment en què té lloc aquesta prova, que té com a resultat una valoració d'apte o de no apte. En cas d'una valoració com a no apte, el candidat queda exclòs de la convocatòria. L'exclusió per aquesta causa no apareix de manera separada o específica en les llistes que es facin públiques sobre els resultats del procés de selecció.

7. Finalitzat el procés de selecció, les persones que l'hagin superat han de seguir la formació complementària i específica que determina el Consell Superior de la Justícia, en els termes que s'hagi indicat en les bases de la convocatòria, durant un període mínim d'un any, que es pot reduir a sis mesos si la persona ha exercit com a secretari judicial o advocat durant almenys tres anys. Aquest període inclou pràctiques tutelades en òrgans judicials. Durant aquest període, els candidats tenen la consideració de batlles en pràctiques i reben una remuneració, però no formen part de la carrera judicial.

8. El Consell Superior de la Justícia ha d'emetre un informe de valoració dels batlles en pràctiques al final del període de formació. Si l'informe és positiu, el Consell nomena els batlles en pràctiques com a batlles i els destina a una plaça a la Batllia. En cas d'informe negatiu la persona afectada queda exclosa i perd la seva condició de batlle en pràctiques.”

Article 47. Addició d'un article 66 ter

S'introdueix un nou article 66 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 ter

1. L'ingrés a la categoria de magistrat es produeix mitjançant un concurs de promoció entre els batlles i fiscals o un concurs obert entre juristes de competència tècnica reconeguda.

2. Quan es produeixi una vacant o es creï una plaça de magistrat, després d'aplicar el procediment establert als articles 54.4 o 58.6, el Consell Superior de la Justícia convoca un concurs per cobrir-la. De cada quatre places, tres són cobertes mitjançant un concurs de promoció entre batlles i fiscals i una mitjançant un concurs obert entre juristes.

En el cas que en un dels torns quedi deserta alguna plaça, aquesta es convoca per l'altre torn. La plaça següent es convoca pel torn que correspongui segons la proporció establerta en el paràgraf anterior.

3. El Consell Superior de la Justícia actua com a comissió de selecció i pot sol·licitar l'assessorament tècnic extern que consideri necessari.

4. Poden participar en el concurs de promoció a magistrat els batlles i els membres del Ministeri Fiscal amb un mínim de dos mandats aconseguits.

El Consell Superior de la Justícia valora els mèrits dels candidats segons el barem publicat a la convocatòria, que inclou la formació acadèmica, l'experiència en l'exercici de càrrecs jurisdiccionals, l'experiència professional externa, l'assistència a cursos i programes de formació judicial, l'activitat docent, les publicacions, les ponències i les conferències en l'àmbit jurídic, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits que el Consell consideri convenients, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable. A aquest efecte, els candidats presenten, juntament amb el seu currículum, un informe sobre l'activitat judicial o fiscal desenvolupada fins al moment, d'acord amb l'estructura que determini el Consell.

El Consell Superior de la Justícia manté una entrevista amb els candidats. Les bases de la convocatòria indiquen les qüestions que s'hi tractaran i la seva ponderació en la valoració global dels candidats.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar desert el concurs. En aquest cas, es procedeix d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 2.

5. Poden participar en el concurs obert de juristes els secretaris judicials, els advocats i els altres titulats en l'àmbit del dret que hagin exercit de forma efectiva professions de caràcter jurídic almenys durant quinze anys, si la plaça pertany al Tribunal de Corts, o vint anys si la plaça pertany al Tribunal Superior.

El Consell Superior de la Justícia valora els mèrits dels candidats segons el barem publicat a la convocatòria, que inclou el coneixement del dret andorrà, la formació acadèmica, l'experiència professional, l'activitat docent, les publicacions, les ponències, les conferències en l'àmbit jurídic, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits que el Consell consideri convenients, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.

Les bases del concurs estableixen la realització d'una entrevista amb els candidats, i indiquen les qüestions que s'hi tractaran i la seva ponderació en la valoració global dels candidats.

En cas d'igualtat de mèrits entre els candidats, tenen preferència els de nacionalitat andorrana.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar desert el concurs. En aquest cas, es procedeix d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 2.”

Article 48. Addició d'un article 66 quater

S'introdueix un nou article 66 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 *quater*

1. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de batlle, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un batlle integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un batlle substituït fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

2. El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els magistrats emèrits, els antics magistrats, els antics batlles, les persones que hagin superat un mínim determinat en el procés de selecció de batlles però que no hagin obtingut plaça i les altres persones que compleixin les condicions que determini el Consell.

3. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de magistrat, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un magistrat integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un magistrat

substituït o encarregar la funció a un magistrat emèrit, fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

4. El Consell Superior de la Justícia nomena els magistrats substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els antics magistrats i les altres persones que compleixin les condicions que determini el Consell.

5. Sempre que compleixin les condicions generals establertes a l'article 66.3, els magistrats jubilats poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el seu nomenament com a magistrats emèrits fins que compleixin setanta-cinc anys. Els magistrats emèrits són cridats amb preferència per completar el Tribunal, quan escaigui, i per cobrir en règim de substitució les vacants o les baixes que es produeixin.

6. L'estatus dels batlles i els magistrats substituïts i dels magistrats emèrits és igual, durant l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals, al dels batlles i els magistrats. Són remunerats pel període que exerceixen la funció jurisdiccional.”

Article 49. Modificació de l'enunciat del capítol segon del títol V

Es modifica l'enunciat del capítol segon del títol V de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Capítol segon. *Drets i obligacions*”

Article 50. Modificació de l'article 68

Es modifica l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68

1. Els batlles i els magistrats cessen en el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

2. La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben als setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat encara no ha finalitzat el mandat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.

Els batlles i els magistrats poden sol·licitar la jubilació voluntària en complir els seixanta-cinc anys.

S'aplica als batlles i magistrats el règim general de la funció pública en matèria de jubilació, amb les especialitats d'aquesta Llei.

3. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels batlles i els magistrats, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell es interposar recurs davant el Ple del Tribunal Superior.”

Article 51. Addició d'un article 68 bis

S'introdueix un nou article 68 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 bis

Els batlles i els magistrats tenen dret a:

- a) Ser defensats en cas d'atac o amenaça a la seva independència.
- b) La formació inicial i permanent.
- c) Disposar de condicions de treball dignes per al compliment de les seves funcions.
- d) Associar-se lliurement per defensar els seus interessos professionals, en entitats desvinculades de partits polítics i d'organitzacions econòmiques o socioprofessionals.
- e) Percebre una remuneració suficient, d'acord amb la seva responsabilitat, d'acord amb el que disposi la llei corresponent.
- f) Gaudir de vint-i-cinc dies hàbils de vacances retribuïdes cada any, o de la part proporcional corresponent al temps treballat, quan sigui inferior.
- g) Disposar d'una cobertura de responsabilitat civil professional, sempre que aquesta responsabilitat no derivi d'actuacions per les quals hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament.
- h) Ser defensats en processos oberts arran d'actuacions realitzades en l'exercici de les seves funcions i davant d'amenaques i atacs a la seva persona o el seu patrimoni amb motiu del desenvolupament de les seves funcions.”

Article 52. Addició d'un article 68 ter

S'introdueix un nou article 68 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 ter

Cada dos anys a comptar del nomenament i, en qualsevol cas, sis mesos abans de completar el mandat que permet la promoció als graus segon, tercer o superior, els batlles i els magistrats presenten al Consell Superior de la Justícia un informe, amb el format que determini el Consell, sobre l'activitat judicial que han desenvolupat i els assumptes que resten pendents.

El Consell Superior de la Justícia pot establir mòduls d'activitat judicial, adequats a les característiques de cada òrgan i jurisdicció, així com uns mínims d'activitats de formació continuada que han de realitzar batlles i magistrats durant el seu mandat.”

Article 53. Addició d'un article 68 quater

S'introdueix un nou article 68 quater a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 quater

1. Els batlles i els magistrats estan en una de les situacions següents:

- a) Servei actiu.
- b) Excedència forçosa.
- c) Excedència voluntària.
- d) Suspensió de funcions.
- e) Jubilació.

2. Els batlles i els magistrats estan en situació de servei actiu quan estan en possessió d'una plaça judicial, incloses les de suplència i reforç, o bé quan han estat adscrits a una plaça en règim de substitució.

3. Els batlles i els magistrats estan en situació d'excedència forçosa quan hagin estat nomenats per algun dels càrrecs següents:

- a) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- b) Jutge o Magistrat del Tribunal Europeu de Drets Humans o de qualsevol altre organisme judicial internacional.
- c) Fiscal General.
- d) Raonador del Ciutadà.
- e) Cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera o d'un organisme equivalent.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar en situació d'excedència forçosa als batlles i magistrats que siguin nomenats per a altres càrrecs relacionats amb l'Administració de Justícia o que puguin

contribuir a millorar-la, atenent les necessitats del servei.

Una vegada cessats en el càrrec que va originar l'excedència forçosa, o al final de l'exercici d'aquest càrrec, els batlles o magistrats declarats en aquesta situació tenen dret a reincorporar-se en el termini màxim de quinze dies a la plaça que ocupaven en ser nomenats per al càrrec esmentat, sempre que ho sol·licitin amb anterioritat al seu cessament o a la finalització del càrrec i, en qualsevol cas, en el termini màxim de dos mesos a partir del cessament o la finalització referits. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

El batlle o el magistrat que, si escau, ocupava la plaça, si no ho feia en règim de substitució, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal corresponent, i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. Pot optar a una plaça quan es produeixi una vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

Els batlles i els magistrats declarats en situació d'excedència forçosa reben la retribució que correspon al càrrec per al qual han estat nomenats.

4. Els batlles i els magistrats poden ser declarats en situació d'excedència voluntària pel Consell Superior de la Justícia per raó d'ampliació d'estudis o de recerca científica, de naixement d'un fill, d'adopció d'un infant o d'acolliment familiar d'un infant, o bé per raó de tenir cura d'un familiar, en els termes que estableixi la normativa del Consell Superior de la Justícia.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària no perceben retribució com a membres de la carrera judicial i no tenen la plaça reservada.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària poden demanar el reingrés a la carrera judicial abans d'acabar el període de l'excedència voluntària que els ha estat atorgada i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

Si sol·liciten el reingrés, han d'optar a una plaça vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui. Fins que l'obtinguin, queden adscrits a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president els assigna les funcions que han de realitzar.

5. Els batlles i els magistrats es troben en situació de suspensió quan el Consell Superior de la Justícia els hagi imposat una sanció o bé quan els hagin imposat una pena que comporti suspensió de funcions, pel temps que determini la sanció o la pena.

Durant la situació de suspensió, els batlles i els magistrats no perceben cap retribució com a membres de la carrera judicial i no exerceixen cap funció dins de l'Administració de Justícia.

El batlle o el magistrat suspès pot sol·licitar ser reintegrat a l'òrgan judicial on es trobava adscrit abans del final del període de suspensió i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització referida. Si no demana el reintegrament en aquest termini, causa baixa en la carrera judicial.

Si no s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, el president de l'òrgan judicial adscriu el batlle o el magistrat sancionat a la plaça que ocupava o bé, consultats els membres de l'òrgan, pot resoldre assignar-li una plaça diferent de la que ocupava en el moment que va ser sancionat. Si la plaça s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. El batlle o el magistrat que es troba en aquesta situació ha d'optar a totes les places vacants que es produeixin fins a ser adscrit a una plaça, en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

6. Els batlles i els magistrats es troben en situació de jubilació voluntària o forçosa quan ho ha acordat així el Consell Superior de la Justícia per haver complert els requisits establerts a la llei o per haver assolit l'edat màxima que fixa l'article 68 d'aquesta Llei.

7. Els batlles i els magistrats tenen dret a permisos retribuïts, proporcionalment retribuïts i no retribuïts, que atorga el Consell Superior de la Justícia atenent les necessitats del servei. El Consell ha de regular els supòsits que donen lloc a aquests permisos i els seus efectes retributius, adaptant a la carrera judicial la normativa de la funció pública en aquesta matèria.

En especial, els batlles i els magistrats tenen dret a un permís no retribuït d'un any per cada dos mandats a complerts.

8. El temps transcorregut en situació d'excedència voluntària i en permisos no interromp la duració del mandat judicial. Durant aquests períodes, els batlles i els magistrats estan plenament sotmesos al règim d'incompatibilitats establert en aquesta Llei."

Article 54. Modificació de l'article 69

Es modifica l'article 69 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69

1. El càrrec de batlle i de magistrat és incompatible amb qualsevol altre càrrec públic, tant electiu com de designació, amb qualsevol activitat mercantil, industrial o professional, amb l'exercici de l'advocacia i tota altra forma d'assessorament jurídic i, en general, amb càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.

2. Queden exceptuades les activitats relatives a:

- a) La gestió del patrimoni propi o familiar.
- b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.
- c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.
- d) La docència i la investigació acadèmiques.
- e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Les activitats docents i les altres activitats que comportin una dedicació continuada durant més de sis mesos requereixen l'autorització del Consell Superior de la Justícia.

3. Les incompatibilitats establertes en els apartats anteriors s'estenen a Andorra i a qualsevol territori estranger.

4. Els magistrats que no tinguin la nacionalitat andorrana han de comunicar al Consell Superior de la Justícia, prèviament a la seva presa de possessió i sempre que es produeixi una circumstància sobrevinguda, els càrrecs públics que exerceixin i les seves activitats professionals, laborals, mercantils i empresarials a l'estranger. El Consell pot declarar la compatibilitat d'aquestes activitats, sempre que consideri que no interfereixen en les seves funcions jurisdiccionals a Andorra o no les condicionen. L'exercici d'aquesta funció no és en cap cas compatible amb l'exercici de l'advocacia.

Si el Consell no declara la compatibilitat, la persona afectada no pot prendre possessió del càrrec de magistrat o incorre en causa de cessament.”

Article 55. Addició d'un article 69 bis

S'introdueix un nou article 69 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69 bis

Les persones que han exercit com a batlles o magistrats no poden intervenir com a advocats en els processos que hagin conegut en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

Tampoc poden defensar com a advocats a les persones, físiques o jurídiques, que hagin estat part

en els processos que hagin conegut en l'exercici de la seva funció jurisdiccional durant els sis mesos següents al seu cessament.

Per llei es pot fixar una indemnització per al batlle o el magistrat que cessi en les seves funcions, un cop finalitzat el mandat per al qual ha estat nomenat, i es dediqui professionalment a l'exercici de l'advocacia a Andorra dins dels sis mesos següents al cessament.”

Article 56. Modificació de l'article 73

Es modifica l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 73

Els batlles i els magistrats s'han d'abstenir i, si no ho fan, poden ser recusats, en els supòsits següents:

- a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de fet equivalent, o parentiu fins al quart grau amb qualsevol de les parts, el seu advocat o el representant del Ministeri Fiscal.
- b) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts.
- c) Estar o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts, llevat que la denúncia, acusació o demanda no hagi estat admesa o hagi estat rebutjada per manca manifesta de fonamentació.
- d) Tenir o haver tingut qualsevol relació jurídica mercantil o econòmica amb qualsevol de les parts o els seus advocats.
- e) Tenir plet pendent amb qualsevol de les parts o els seus advocats.
- f) Tenir amistat o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o els seus advocats.
- g) Tenir interès directe en l'objecte del plet.
- h) Ser el superior jeràrquic d'una de les parts en litigi.”

Article 57. Modificació de l'article 75

Es modifica l'article 75 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 75

El president del Tribunal del qual forma part el batlle o el magistrat que ha decidit abstenir-se ha de ser informat de les motivacions de l'abstenció esmentada. El Tribunal Superior resol sobre les recusacions quan aquestes no hagin estat acceptades per la Batllia o el Tribunal de Corts. Si la recusació s'adreça a un magistrat del Tribunal Superior, és resolta per una secció de tres membres de la qual no pot formar part la persona recusada.”

Article 58. Modificació dels apartats 2 i 4 de l'article 78

Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 78 de la Llei qualificada de la Justícia, que queden redactats en els termes següents:

"2. La detenció i el processament són competència del Ple del Tribunal de Corts, i la instrucció de les diligències prèvies o del sumari correspon a un magistrat del Tribunal de Corts.

(...)

4. Acordat el processament d'un batlle o magistrat per un presumpte delictes dolós, o imprudent vinculat a l'exercici de les seves funcions, es procedeix automàticament a la suspensió provisional de les funcions jurisdiccionals que exerceix, per acord del Consell Superior de la Justícia."

Article 59. Modificació de l'article 82

Es modifica l'article 82 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 82

1. Les faltes comeses pels batlles i els magistrats en l'exercici del càrrec es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la comissió. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment."

Article 60. Modificació de l'article 83

Es modifica l'article 83 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 83

Són faltes molt greus:

- a) La infracció de les incompatibilitats establertes en aquesta Llei.
- b) Les accions o omissions que comportin responsabilitat civil, d'acord amb l'article 76.
- c) La ignorància inexcusable de les lleis i els procediments.
- d) La intromissió, mitjançant accions de qualsevol tipus, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals d'un altre batlle o magistrat.
- e) La falta a la veritat en la sol·licitud per obtenir permisos, compatibilitats i altres beneficis.
- f) L'abús de la condició de batlle o magistrat per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració pública o dels organismes públics i parapúblics.
- g) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o

de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment se situïn per sota del seixanta per cent dels mínims fixats.

h) La comissió d'una falta greu, quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes greus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents."

Article 61. Modificació de l'article 84

Es modifica l'article 84 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 84

Són faltes greus:

- a) La inassistència injustificada i reiterada a vistes, judicis o pràctiques de proves que hagin estat fixats.
- b) El retard injustificat en l'inici o la tramitació dels processos judicials.
- c) L'obstaculització de les funcions d'inspecció del Consell Superior de la Justícia.
- d) La revelació a tercers de fets i informacions obtingudes en l'exercici de la funció jurisdiccional.
- e) La infracció de les prohibicions i obligacions establertes en aquesta Llei, quan no constitueixin faltes lleus o molt greus.
- f) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment sigui de més del seixanta per cent dels mínims fixats.
- g) La comissió d'una falta lleu, quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes lleus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.
- h) La falta de respecte als ciutadans, als altres batlles o magistrats, als membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, quan revesteixi especial gravetat."

Article 62. Addició d'un article 84 bis

S'introdueix un nou article 84 *bis* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol sisè del títol V, que queda redactat en els termes següents:

"Article 84 *bis*

Són faltes lleus:

- a) La falta de respecte als ciutadans, als altres batlles o magistrats, als membres del Ministeri Fiscal, als

advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, quan no revesteixi especial gravetat.

b) L'incompliment injustificat dels terminis per dictar les resolucions.”

Article 63. Modificació de l'article 85

Es modifica l'article 85 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 85

1. Les sancions que es poden imposar als batlles i els magistrats per les faltes comeses en l'exercici de llurs funcions són advertència escrita, multa d'un import màxim de sis mil euros, suspensió d'un a sis mesos i separació del càrrec.

2. Les faltes lleus se sancionen amb advertència escrita o multa d'un import màxim de sis-cents euros; les faltes greus, amb multa de sis-cents a sis mil euros, i les faltes molt greus, amb suspensió o separació del càrrec.

3. Les sancions prescriuen, i es cancel·len d'ofici les anotacions, un cop transcorreguts dos anys per a les faltes lleus, quatre anys per a les faltes greus, i set anys per a les faltes molt greus, a comptar de la data de la imposició.

4. La cancel·lació suposa l'eliminació de tots els antecedents, llevat del cas de la sanció de separació del càrrec.”

Article 64. Modificació de l'article 87

Es modifica l'article 87 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 87

La resolució definitiva adoptada pel Consell Superior de la Justícia ha de ser motivada i s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior.”

Article 65. Modificació de l'article 100

Es modifica l'article 100 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 100

Per actuar davant dels batlles i els tribunals en el termes previstos per aquesta Llei i per les altres lleis que siguin aplicables, els advocats han d'estar col·legiats obligatòriament al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, llevat que actuïn en defensa del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, d'acord amb el que estableix l'article següent.”

Article 66. Modificació de l'article 101

Es modifica l'article 101 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 101

La defensa en judici, davant de qualsevol jurisdicció, dels drets i interessos del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, correspon als advocats andorrans adscrits als seus gabinets jurídics, sense perjudici que puguin contractar els serveis d'altres advocats en casos determinats.”

Disposició transitòria primera

El Consell Superior de la Justícia ha de reconèixer el grau segon als batlles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en el seu segon mandat, i el grau tercer als batlles que estiguin en el seu mandat quart o superior. Igualment, ha de reconèixer el grau superior als magistrats que estiguin en el seu mandat segon o superior.

Disposició transitòria segona

La proporció de magistrats no andorrans que estableix l'article 45 no s'ha d'aplicar imperativament fins a l'any 2023.

Disposició transitòria tercera

Els procediments per proveir les places vacants de batlles, magistrats i fiscals adjunts que estableixen els articles 34, 37, 41, 46, 47 i la disposició final primera, són aplicables a les vacants que es produeixin a partir d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta

Els presidents designats del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, i el fiscal general nomenat a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden continuar en el càrrec fins al final del seu mandat de batlle o magistrat, o fins al final del període de sis anys per al qual han estat nomenats, i poden igualment optar per ser renovats en els càrrecs respectius de presidents o de fiscal general durant, com a màxim, un segon mandat o període de sis anys.

El procediment per a la designació dels presidents de Sala del Tribunal Superior que estableix l'article 14 és aplicable a partir del final del càrrec anyal i rotatori dels presidents designats per a aquest càrrec a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

El càrrec de vicepresident del Tribunal de Corts es manté fins que s'exhaureixi el mandat del vicepresident que estigui designat per a aquest càrrec en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena

Els magistrats que s'hagin jubilat en complir setanta anys i que no n'hagin complert setanta-cinc en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el

nomenament com a magistrats emèrits, en els termes que estableix l'article 48.

Disposició transitòria sisena

Les persones que hagin exercit com a batlles, magistrats o fiscals adjunts i que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es trobin en situació d'excedència forçosa, poden demanar al Consell Superior de la Justícia que els declari en aquesta situació amb els efectes que disposa l'article 53.

Disposició transitòria setena

Mentre no s'implanti de forma efectiva el servei informàtic de comunicació processal establert a l'article 29, i fins que no es creï i reguli el registre públic de dades electròniques dels operadors jurídics, la comunicació processal dels actes i les resolucions s'ha d'efectuar pels altres mitjans establerts per les lleis.

Disposició transitòria vuitena

Els processos penals que s'intreueixin per les infraccions penals ressenyades a l'article 33 d'aquesta Llei i que tinguin atribuïts els batlles adscrits a la Secció d'Instrucció romanen atribuïts o s'atribueixen novament pel torn que correspongui, segons el cas, als batlles adscrits a cadascuna de les noves seccions d'Instrucció, a partir de l'entrada en vigor de l'article 33 esmentat.

Disposició transitòria novena

El Tribunal Unipersonal del Batlle, el Tribunal de Batlles i el Tribunal de Corts segueixen sent competents per tramitar, resoldre i executar els processos penals la competència dels quals tinguin atribuïda a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Es deroga expressament l'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena de la Llei qualificada de la Justícia.

Disposició final primera

1. Es modifica l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 10

1. El Ministeri Fiscal és constituït pel fiscal general i els fiscals adjunts.
2. El fiscal general és nomenat pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser magistrats, per un període de sis anys, renovable una única vegada.
3. Els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, per mandats renovables de sis anys, a proposta del Govern, entre persones que

reuneixin els requisits per ser batlle, mitjançant el concurs oposició que estableix l'article 66 bis de la Llei qualificada de la Justícia.

4. Contra els acords de nomenament del fiscal general i dels fiscals adjunts es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

5. En prendre possessió del càrrec, els membres del Ministeri Fiscal presten jurament o promesa de la mateixa manera que ho fan els batlles i els magistrats.

6. Els membres del Ministeri Fiscal cessen el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

7. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels fiscals adjunts, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell es recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

8. Cada dos anys a comptar del seu nomenament, els fiscals adjunts presenten al Consell Superior de la Justícia i al fiscal general un informe, amb el format que determini el Consell, sobre l'activitat que han desenvolupat.”

2. Es modifica l'article 12 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12

1. El Govern estableix per decret, a proposta del fiscal general, i després de sol·licitar l'informe preceptiu del Consell Superior de la Justícia, el nombre de fiscals adjunts necessaris per al bon funcionament de la Fiscalia. També pot preveure, a proposta del fiscal general, i amb l'informe preceptiu del Consell Superior de la Justícia, l'atribució de responsabilitats addicionals i/o facultats de coordinació a un o diversos dels fiscals adjunts, quan ho aconselli el bon funcionament de la Fiscalia, i establir les condicions i els requisits objectius per a l'atribució d'aquestes responsabilitats o facultats.

2. El Govern també regula per decret, després d'haver escoltat el fiscal general i el Consell Superior de la Justícia, el nombre i el grau del personal al servei de la Fiscalia.”

3. S'introdueix un nou article 12 *bis* a la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, dins el capítol tercer, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12 *bis*

1. Els fiscals adjunts estan en una de les situacions que preveu l'article 68 *quater* de la Llei qualificada de la Justícia.

2. Quan es produeixi una vacant a la Fiscalia, el fiscal general, després de consultar-ho al Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si escau, assigna la plaça per aquest ordre: entre els fiscals adjunts que provinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un fiscal adjunt en situació d'excedència forçosa; entre els fiscals adjunts que provinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada; entre els fiscals adjunts en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, i entre els batlles en servei actiu. En el cas de concurrència de sol·licituds, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada. El Consell Superior de la Justícia nomena, si escau, els batlles com a fiscals adjunts, a proposta del Govern, i n'acorda el cessament corresponent.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el fiscal general ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs oposició per cobrir-les.”

4. Es modifica l'article 25 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Les faltes comeses pels membres del Ministeri Fiscal es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la seva comissió. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment.”

5. Es modifica l'article 26 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 26

Són faltes molt greus:

a) La infracció de les incompatibilitats establertes en aquesta Llei.

b) Les accions o omissions que comportin responsabilitat civil, segons el que disposa l'article 76 de la Llei qualificada de la Justícia.

c) La ignorància inexcusable de les lleis i procediments.

d) La intromissió, mitjançant accions de qualsevol tipus, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals d'un batlle o un magistrat.

e) La falta a la veritat en la sol·licitud per obtenir permisos, compatibilitats i altres beneficis.

f) L'abús de la condició de membre del Ministeri Fiscal per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració Pública o dels organismes públics o parapúblics.

g) L'abandó o el retard injustificat i reiterat en les tasques i les responsabilitats de la funció fiscal.

h) La comissió d'una falta greu, quan el membre del Ministeri Fiscal hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes greus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.”

6. Es modifica l'article 27 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27

Són faltes greus:

a) La no assistència injustificada i reiterada a vistes, judicis o pràctiques de proves que hagin estat fixats.

b) L'incompliment de les ordres o observacions rebudes del fiscal general.

c) La revelació a tercers de fets i informacions obtingudes en l'exercici de la funció fiscal.

d) La infracció de les prohibicions i obligacions establertes en aquesta Llei, quan no constitueixin faltes lleus o molt greus.

e) La comissió d'una falta lleu, quan el membre del Ministeri Fiscal hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes lleus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.

f) La falta de respecte als ciutadans, als batlles o els magistrats, als altres membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions fiscals, quan revesteixi especial gravetat.”

7. S'introdueix un nou article 27 *bis* a la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, dins el capítol cinquè, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27 *bis*

Són faltes lleus:

a) La falta de respecte als ciutadans, als batlles o els magistrats, als altres membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions fiscals, quan no revesteixi especial gravetat.

b) El retard injustificat en el compliment de les tasques i responsabilitats de la funció fiscal.”

8. Es modifica l'article 28 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

1. Les sancions que es poden imposar als membres del Ministeri Fiscal per les faltes comeses en l'exercici de les seves funcions, i també les condicions de la prescripció i la cancel·lació d'aquestes sancions, són les mateixes que s'estableixen per als batlles i els magistrats a l'article 85 de la Llei qualificada de la Justícia.

2. Igualment, els són aplicables els articles 86 i 87 de la Llei qualificada de la Justícia. Tanmateix, en el cas de la resolució definitiva adoptada pel Consell Superior de la Justícia a què fa referència l'article 87, s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior, però no pot formar part d'aquest Ple el magistrat designat i que ha intervingut durant la instrucció del procediment disciplinari, d'acord amb l'article 30 d'aquesta Llei.”

Disposició final segona

1. Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

Contra els acords dictats pel Tribunal de Menors es pot interposar recurs d'apel·lació davant el Tribunal Superior, en la forma expressada a l'article 54.”

2. Es modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 53

Contra les resolucions del batlle de Menors, en què ordeni o denegui qualsevol mesura cautelar de caràcter personal o econòmic, o les contraprestacions a què fa referència l'article 27, en què es declari incompetent, decreti el sobreseïment de la causa, disposi o revoqui la substitució d'una mesura d'internament o la suspensió de l'execució d'una mesura, es pot presentar recurs d'apel·lació, a un sol efecte, que s'interposa davant el mateix batlle

de Menors, dins del termini dels cinc dies següents a la notificació de la resolució.

Un cop s'hagi rebut el recurs, es trasllada la causa a les altres parts, per tal que en el termini de cinc dies manifestin per escrit el que estimin oportú. Quan acaba el termini, es trameten les actuacions al Tribunal Superior, el qual admet o rebutja el recurs, i sense cap més tràmit la Sala Penal resol dins del termini dels cinc dies següents. Contra aquesta resolució no es pot interposar recurs.”

3. Es modifica l'article 54 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 54

També es pot presentar recurs d'apel·lació contra els acords que dicti el Tribunal, unipersonal o col·legiat, de Menors, el qual s'admet a ambdós efectes. La Sala Penal del Tribunal Superior resol d'acord amb les disposicions establertes a l'article 199 i següents del Codi de procediment penal. Contra aquesta resolució no es pot interposar recurs.

El recurs d'apel·lació a ambdós efectes té efectes suspensius respecte del seu objecte; no obstant això, el menor segueix en la mateixa situació pel que fa al manteniment de les mesures personals o econòmiques, i la Sala Penal del Tribunal Superior pot modificar en tot moment aquesta situació a instància de part o d'ofici. En cas de diversos inculpats penalment en una causa, el recurs de l'un no afecta la situació dels altres, i aquests altres no són considerats part en el recurs.”

Disposició final tercera

1. Es modifica l'apartat 10 de l'article 33 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“10. Els pagaments corresponents a les dotacions pressupostàries del Tribunal Constitucional, del Consell General i del Consell Superior de la Justícia es lliuren en ferm per quartes parts, dintre els primers quinze dies de cada trimestre natural, a la Presidència del Tribunal, a la Sindicatura i a la Presidència del Consell Superior, respectivament, per ser ingressats en els comptes que aquests òrgans designin.”

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“1. Constitueixen el tresor públic els actius monetaris i financers del Tribunal Constitucional, del Consell General, del Consell Superior de la

Justícia, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques o de dret públic.”

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 56 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“1. L'organització del tresor públic correspon al Govern, a proposta del ministre encarregat de les finances. Això no obstant, el Tribunal Constitucional, el Consell General i el Consell Superior de la Justícia disposen de les seves tresorereries pròpies, bé que coordinades amb el ministeri encarregat de les finances.”

Disposició final quarta

S'encomana al Consell Superior de la Justícia que aprovi les normes reglamentàries necessàries per al desplegament de les disposicions d'aquesta Llei en matèria de selecció i nomenament de batlles, magistrats i fiscals adjunts, batlles i magistrats substituïts i magistrats emèrits, de renovació, promoció i provisió de places de batlles, magistrats i fiscals adjunts, de formació, de permisos, d'avaluació i d'inspecció judicial, i per a l'organització interna dels serveis que siguin necessaris per donar compliment a la Llei.

Disposició final cinquena

El Consell Superior de la Justícia ha de publicar el temari de la fase d'oposició per a l'accés a les categories de batlle i de fiscal adjunt en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final sisena

El Govern, amb la col·laboració del Consell Superior de la Justícia, ha d'implantar el servei informàtic de comunicació processal que estableix l'article 29 en el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia i el Govern han de promoure i aprovar, respectivament, les normes necessàries per a aquesta implantació. En el mateix termini, el Consell Superior de la Justícia i el Govern han de promoure i aprovar, respectivament, les normes necessàries per a l'organització i la posada en funcionament del registre públic de dades electròniques dels operadors jurídics, el qual ha de romandre sota el control i la vigilància del Consell Superior de la Justícia.

Disposició final setena

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el projecte de llei de regulació del règim retributiu dels batlles i els magistrats, d'acord amb els articles 3, 46, 48 i 55, i també del fiscal general i dels fiscals adjunts.

Disposició final vuitena

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els textos consolidats de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993; de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996; de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que incloguin les modificacions introduïdes fins al moment en aquestes quatre lleis.

Disposició final novena

Aquesta Llei qualificada entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 31, 32, 33 -únicament pel que fa als apartats 2 i 3 del nou article 50 de la Llei qualificada de la justícia-, 35, 39 i 42 i de la disposició final segona, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei; i de l'article 19 -únicament pel que fa a l'apartat 9 del nou article 36 de la Llei qualificada de la Justícia-, que entra en vigor el mateix dia en què ho faci la Llei del pressupost per a l'exercici 2015.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de gener del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 31 de desembre del 2013, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies del període entre sessions als efectes determinats d'aquest procediment d'urgència per poder presentar esmenes.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de catorze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 29 de gener del 2014, a les 15.00h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998

Exposició de motius

El dia 16 de febrer de 1989 es va aprovar el Codi de procediment penal, el qual va ser objecte d'una primera modificació substancial en virtut de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, al mateix temps que s'aprovava la Llei qualificada de modificació del Codi penal. Aquesta reforma, molt important quant a l'abast, tenia com a objectiu adaptar la norma processal penal a les disposicions de la Constitució aprovada el 14 de març de 1993 i, en concret, conformar-la al compliment i el respecte necessaris dels drets fonamentals i les llibertats públiques que s'hi reconeixen i tutel·len. En efecte, segons es desprèn de la seva exposició de motius, calia sotmetre el Codi de procediment penal, de manera clara i expressa, als límits derivats del reconeixement constitucional dels drets i les llibertats inviolables dels ciutadans, a banda de fer-lo concordar amb el contingut de diversos tractats internacionals signats i ratificats entretant pel Principat d'Andorra.

Amb la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal es va introduir per primera vegada el procediment de l'ordenança penal, que faculta el batlle instructor per dictar una resolució en què es determinen els fets, la seva qualificació jurídica i la responsabilitat penal que se'n deriva, i alhora s'imposa una pena concreta, la durada màxima de la qual no pot excedir la meitat de la pena tipificada per a la infracció penal concernida en el Codi penal. La manca d'oposició a aquesta ordenança penal comporta que esdevingui ferma i executòria. Aquest procediment, però, només era aplicable en el supòsit de determinades contravencions penals i delictes menors, i sempre que no hi hagués reincidència.

D'acord amb l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, el 29 de desembre del 2000, es va dur a terme una altra reforma puntual i aïllada del Codi de procediment penal, pel que fa a l'entrega vigilada d'objectes delictius i a la participació d'un agent encobert.

Tanmateix, l'aprovació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, suposa la segona reforma d'abast general de la llei processal penal, concretament en virtut de la Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal. D'aquesta manera s'adequava el

Codi de procediment penal al nou Codi penal, es derogaven determinades disposicions, en especial les referides a la suspensió i la substitució de les penes, atès que passaven a ser regulades en la norma penal, i es reformaven altres qüestions de contingut estrictament processal amb la finalitat, entre d'altres, d'esmenar problemàtiques d'ordre pràctic constatades i que entorpien el procediment penal innecessàriament o creaven disfuncions. A tall d'exemple, es va possibilitar el procediment de l'ordenança penal en relació amb totes les contravencions penals i els delictes menors, i també en el cas que existís reincidència.

Posteriorment, l'adequació de les normes penals als tractats internacionals signats i ratificats per Andorra va fer necessària una modificació puntual del Codi penal, mitjançant la Llei 15/2008, del 3 d'octubre, per adaptar-lo als compromisos contrets en matèria de corrupció i finançament del terrorisme. La qual cosa també va requerir la reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, en virtut de la Llei 16/2008, del 3 d'octubre.

Tenint en compte, d'altra banda, que el Codi de procediment penal conté disposicions que incideixen en l'exercici dels drets fonamentals, i molt especialment dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, el dia 7 de setembre del 2010, el Tribunal Constitucional va dictaminar, de resultes d'unes accions incidentals de constitucionalitat interposades pel Tribunal de Corts el 31 de març del 2010, que determinats incisos dels articles 24 i 25.1 del Codi de procediment penal, que restringien l'assistència lletrada al cap de vint-i-quatre hores de la detenció, eren contraris a la Constitució i, per tant, nuls. Consegüentment, mitjançant la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació amb l'assistència lletrada, es van modificar els incisos esmentats. Es tracta de l'única ocasió fins ara, a banda dels canvis derivats de l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, en què una modificació del Codi de procediment penal no ha estat acompanyada o ha dimanat d'una reforma paral·lela del Codi penal.

Després d'això, s'han promogut altres reformes puntuals de la norma processal penal, com ara la que dimanava de la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, associada a la modificació també molt parcial del Codi penal, per conformar aquests textos legals a nous tractats internacionals signats i/o ratificats per Andorra, així com a les recomanacions del Grup d'Estat contra la Corrupció. Alhora, es va aprofitar l'avinentsa per completar o revisar la redacció

d'alguns articles per millorar la seguretat jurídica i reforçar les garanties processals penals.

Finalment, la darrera modificació, operada recentment, s'ha introduït mitjançant la Llei 19/2013, del 10 d'octubre, que ha permès implementar la Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre, relativa a la cooperació entre les oficines de recuperació d'actius dels estats membres en matèria de descobriment i d'identificació dels productes del crim o d'altres béns relacionats amb el crim, inclosa en l'annex que acompanya l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, la ratificació del qual fou aprovada pel Consell General el dia 24 de novembre del 2011.

Així doncs, el Codi de procediment penal, com a cos legal que conté les normes processals del dret penal, és una norma jurídica que, atesa la seva importància i l'aplicació freqüent, requereix ser modificada tot sovint en més o menys mesura, segons el cas, i aquesta circumstància s'ha fet especialment palesa a Andorra en els darrers anys. D'altra banda, la seva vinculació i interrelació no solament amb la norma substantiva del dret penal, sinó també amb altres lleis del nostre ordenament jurídic que a voltes convé reformar, encara incideixen més en aquesta necessitat de revisió constant, atès que en cas contrari les lleis mencionades poden no aconseguir la finalitat cercada d'acord amb la seva modificació.

En aquest sentit, la modificació promoguda de forma coetània de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993 i, en menys mesura, de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre del mateix any, ha fet imprescindible una nova reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal. És per aquest motiu, doncs, que s'ha promogut aquesta Llei, que es divideix en seixanta-vuit articles i tres disposicions finals, una de les quals implica la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999.

En efecte, tal com s'argumenta en l'exposició de motius de les lleis de modificació de la Llei qualificada de la Justícia i de la Llei transitòria de procediments judicials, s'ha endegat un nou repartiment de les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, per raons d'equilibri en l'assumpció de càrrega de treball i de millora de la coherència i la uniformitat. Així doncs, i encara que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts esdevé competent per jutjar en primera instància, a banda dels processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, els que se segueixen per delictes menors i contravencions penals en composició unipersonal; i, consegüentment, la Sala

Penal del Tribunal Superior assumeix la competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, i alhora esdevé competent per resoldre els recursos contra les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució de les ordenances penals, o pel batlle de Menors en determinats casos.

Per tant, en ressurt la supressió del Tribunal Unipersonal del Batlle i del Tribunal de Batlles en l'àmbit jurisdiccional penal, que actualment són competents per jutjar, respectivament, les contravencions penals i els delictes menors. Tenint en compte ensems que, atès que s'ha volgut introduir el principi segons el qual qui és competent per dictar una resolució també ha de ser-ho per executar-la, el batlle instructor esdevé l'executor de les ordenances penals que hagi pronunciat, en lloc del Tribunal Unipersonal del Batlle, en relació amb les contravencions penals, i del Tribunal de Batlles, pel que fa als delictes menors.

En aquest sentit, la majoria dels articles de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal que s'han reformat per mitjà d'aquesta Llei ho han estat als efectes d'adequar la norma processal penal a aquesta nova distribució competencial. No obstant això, atès que aquesta adaptació requeria una modificació de gran abast quant al nombre d'articles concernits, també s'ha volgut aprofitar l'avinentsa per reformar-ne d'altres, amb l'objectiu comú d'afavorir l'agilització en la tramitació i la resolució dels processos penals, i de promoure la qualitat i l'eficàcia a l'hora d'administrar justícia.

En concret, i pel que fa al procediment de l'ordenança penal, s'han ampliat els supòsits en què ha de ser o és aplicable, i s'han fet les adaptacions necessàries perquè, a tots els efectes, l'ordenança penal ferma i executòria sigui equiparada a la sentència ferma. També es possibilita que el batlle instructor pugui declarar la manca de responsabilitat penal i decretar l'arxiu de les diligències prèvies si concorren en la persona encausada determinades circumstàncies excloents completes, i es relaxen puntualment els formalismes entorn de la notificació de les resolucions judicials. Ensems, s'ha fet extensiva la competència de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, a fi d'organitzar i coordinar l'execució dels treballs en benefici de la comunitat, com a pena o mesura de substitució de les penes privatives de llibertat dels condemnats majors d'edat, que fins ara duia a terme només en el cas que s'imposés una mesura disciplinària principal d'aquestes característiques, a l'empara de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, amb resultats satisfactoris. D'aquesta manera es pretén fomentar la imposició d'aquestes penes o mesures que permeten

evitar la ruptura de la persona condemnada amb la vida familiar, social i laboral, i promouen valors com la solidaritat, la responsabilitat i el bé comú. I tenint en compte que l'àrea esmentada, d'acord amb les seves funcions i atribucions, ha d'estar adscrita al ministeri competent en matèria de justícia, s'han modificat cinc articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors amb aquesta finalitat.

Una altra de les finalitats cabdals de la reforma legislativa endegada és consolidar i, si escau, millorar les garanties en l'exercici dels drets fonamentals de la persona encausada. Així doncs, s'ha ampliat el dret a l'assistència lletrada des del primer moment a qualsevol persona que presti declaració davant el Servei de Policia com a sospitosa, si els fets que motiven la investigació poden ser constitutius de delictes, encara que no hagi estat detinguda, o que hagi de ser subjecte d'un reconeixement d'identitat o d'un registre domiciliari. Al mateix temps s'ha precisat l'abast d'una renúncia eventual a aquest dret i de la participació de l'advocat en la pràctica de les diligències. També s'ha inclòs el dret de la persona sospitosa o detinguda de ser reconeguda per un facultatiu de la seva elecció, a banda del metge forense.

En aquest mateix sentit, s'han temperat els formalismes a l'efecte d'exercir l'acció civil *ex delicto*, s'ha ampliat l'exempció de l'obligació de denunciar la comissió d'un delictes als familiars de la persona infractora fins al tercer grau per adopció, s'ha fet extensiva la possibilitat d'interposar recurs a les resolucions del batlle instructor que decreta el secret parcial de les diligències prèvies o del sumari, i s'ha inclòs un nou supòsit per promoure el recurs de revisió contra una sentència ferma.

En un altre ordre d'idees, s'ha canviat o precisat la redacció d'alguns articles per fer-los més entenedors i/o adequar-los a la interpretació que en fan els tribunals o a la pràctica endegada. Com ara pel que fa als supòsits en què el Servei de Policia ha de procedir a la detenció, així com a la durada de la detenció i als mecanismes de control, sense perjudici que s'hagi previst la possibilitat de prorrogar, si bé de forma excepcional i en casos taxats, el termini perquè el batlle dicti aute de processament, i que alhora es permeti també de forma inhabitual dictar aquest aute de processament si no s'ha pogut prendre declaració a la persona encausada en el termini previst.

Finalment, determinades modificacions porten causa de l'adaptació de la norma processal penal a la Llei 18/2013, del 10 d'octubre, qualificada de modificació del Codi penal, recentment aprovada, així com de la necessitat de donar compliment als articles 36, 41 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la

introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, que preveuen obligacions prop dels òrgans judicials penals en matèria de falsedat de moneda.

Article 1. Modificació de l'article 2

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 2

La facultat d'administrar justícia en matèria criminal, jutjant i fent executar el que hagi estat jutjat, correspon exclusivament al Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, al Tribunal de Corts, als seus magistrats i als batlles, sense perjudici de la competència que correspongui a altres òrgans internacionals en virtut dels tractats corresponents establerts d'acord amb el que disposa l'article 65 de la Constitució.”

Article 2. Modificació de l'article 3

Es modifica l'article 3 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 3

1. La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions del Tribunal de Corts dictades en primera instància, així com del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, en els casos previstos per la llei.

Igualment coneix, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per infraccions penals comeses per membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, i per batlles o magistrats, i executa les resolucions judicials que hagin recaigut sobre aquestes infraccions.

2. El Ple del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, exclosos els magistrats adscrits a la Sala Penal, coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions judicials del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra dictades en primera instància en les causes esmentades al segon paràgraf de l'apartat anterior.

3. El Tribunal de Corts coneix, en composició col·legiada, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per delictes majors i menors, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat sobre aquests delictes. També coneix, en composició unipersonal, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per contravencions penals, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat en aquesta matèria.

Igualment coneix, de forma unipersonal, del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle

instructor, en els casos i les formes previstos per la llei.

4. El Ple del Tribunal de Corts, salvat el cas de delictes flagrant, és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, si són considerats responsables penalment durant la durada del seu mandat, així com dels batlles i magistrats, sense perjudici que la instrucció de la causa sigui a càrrec d'un magistrat del Tribunal.

5. La instrucció de les causes, per a tota classe d'infraccions, la porta a terme un batlle, sense perjudici del que preveu el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia.

El batlle instructor també és competent per conèixer, pel procediment d'ordenança penal, de les infraccions ressenyades a l'article 163 d'aquest Codi, així com per procedir a executar-les."

Article 3. Modificació de l'article 4

Es modifica l'article 4 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 4

Els tribunals penals són competents per resoldre les qüestions civils i administratives prejudicials suscitées per raó dels fets delictius quan apareguin íntimament lligades al fet punible de manera que sigui impossible la seva separació. El tribunal resol sempre aplicant les normes civils o administratives a les qüestions prejudicials.

Malgrat el que disposa el paràgraf anterior, si la qüestió prejudicial és determinant de la culpabilitat o de la innocència, o per constatar l'existència del delictes, el Tribunal Penal o, si escau, el batlle instructor, ha de suspendre el procediment fins que la jurisdicció competent resolgui la qüestió, si ja s'ha interposat. Si no s'ha interposat, el tribunal o el batlle instructor, segons escaigui, atorga a les parts el termini d'un mes per fer-ho davant la jurisdicció competent. Transcorregut aquest termini, que no es pot atorgar més d'una vegada en el marc del mateix procediment, i sense que cap de les parts acreditat haver-ho fet, s'aixeca la suspensió i continua el procediment, i el Tribunal Penal resol sobre la mateixa qüestió."

Article 4. Modificació de l'article 6

Es modifica l'article 6 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 6

En els delictes als quals es refereix l'article 16, el Ministeri Fiscal, una vegada formulada la denúncia o

la querella, segons escaigui, per la persona ofesa o el seu representant legal, actua de conformitat amb el que estableix l'article 5."

Article 5. Modificació de l'apartat 3 de l'article 7

Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei qualificada del Codi de procediment penal, el qual queda redactat en els termes següents:

"3. Poden recusar el Ministeri Fiscal l'encausat, el processat, l'actor civil o l'acusador particular, el responsable civil o els seus advocats."

Article 6. Modificació de l'article 12

Es modifica l'article 12 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 12

Per a l'exercici del dret a la defensa reconegut als paràgrafs anteriors, els processats són defensats per un advocat, i se'ls en designa un d'ofici si no n'han nomenat. La defensa d'ofici té caràcter gratuït únicament per a les persones que acreditin la seva situació de pobresa o insolvència, declarada per un batlle o un tribunal.

Llevat d'aquest cas, el processat té l'obligació d'abonar la suma que el Govern satisfaci en concepte d'honoraris a l'advocat d'ofici, la qual forma part de les despeses judicials, sense perjudici que l'advocat pugui reclamar igualment un complement d'honoraris a la persona interessada. Aquesta obligació d'abonament per part del processat s'estableix en els termes que prevegin les normes reglamentàries aplicables."

Article 7. Modificació de l'article 16

Es modifica l'article 16 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, l'apartat primer del qual fou modificat per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 16

1. L'acció penal derivada dels delictes o contravencions penals a què fan referència els articles 168, 179.2, 193, 232 i 515 del Codi penal requereix la denúncia o la querella prèvies de la persona ofesa, del seu representant legal o, en els supòsits establerts, del Ministeri Fiscal, que haurà de ponderar els interessos concurrents. L'exercici de l'acció penal per part dels perjudicats comporta els mateixos requisits que per als delictes perseguibles d'ofici a què fa referència l'article 14 d'aquesta Llei.

En aquests delictes, de caràcter semipúblic, el perdó de la persona ofesa no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.

2. L'acció penal derivada dels delictes a què fan referència els articles 179.1 i 479 del Codi penal requereix la interposició prèvia de querrela de la persona perjudicada o del seu representant legal.

En aquests delictes, de caràcter privat, l'exercici de l'acció penal s'efectua com a acusació privada, en la forma i en les condicions de l'article 14, i la renúncia a l'acció penal feta en qualsevol estat del procediment comporta l'extinció i l'arxiu de la causa.”

Article 8. Modificació de l'article 18

Es modifica l'article 18 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 18

L'acció civil pot ser exercida per tota persona que hagi sofert danys i perjudicis causats pel delicte o la contravenció penal. Pot intentar-se conjuntament amb la penal o, separadament, en judici civil. En aquest darrer cas no es pot exercir l'acció civil fins que hagi estat resolta l'acció penal per sentència ferma o es dicti aute de sobreseïment definitiu o provisional.

La constitució en actor civil pot produir-se en qualsevol moment del procediment fins al darrer dia del termini concedit al Ministeri Fiscal per presentar l'escrit de qualificació jurídica.

Tota persona que exerceixi l'acció civil ha de manifestar-ho, i designar advocat i domicili al Principat on se li puguin fer les notificacions degudes.

En la primera declaració s'assabenta el perjudicat del contingut d'aquest article.

El Ministeri Fiscal ha d'exercir també l'acció civil juntament amb la penal sempre que el perjudicat no s'hagi constituït en actor civil o hagi fet reserva de la seva reclamació civil, n'hagi desistit o hi hagi renunciat expressament.”

Article 9. Modificació de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 23

Es modifica la lletra b de l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“b) El nom, la professió, el domicili i les altres dades de contacte de cada una de les persones que han intervingut en el fet presumptament punible.”

Article 10. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de

novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 24

1. Tota persona sospitosa o detinguda que presti declaració davant del Servei de Policia, o en relació amb la qual s'hagi d'efectuar un registre domiciliari o un reconeixement d'identitat, ha de ser informada, de manera que ho entengui, i de forma immediata, dels fets que originen la investigació i de les raons que motiven la seva eventual privació de llibertat, així com dels drets següents:

a) Dret a no declarar.

b) Dret a no declarar contra si mateixa i a no confessar-se culpable.

c) Dret a llegir ella mateixa la declaració i de fer-hi afegir les modificacions o els aclariments que cregui necessaris.

d) Dret a designar advocat i a sol·licitar la seva presència perquè assisteixi a les seves declaracions i intervingui en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte. Si la persona sospitosa o detinguda no designa advocat, l'advocat designat no accepta la designació o no se'l pot localitzar, i llevat de renúncia expressa, actua l'advocat de guàrdia, sempre que la infracció investigada pugui ser constitutiva de delicte. En qualsevol moment i malgrat haver renunciat expressament a aquest dret, la persona sospitosa o detinguda pot designar advocat o demanar l'actuació de l'advocat de guàrdia.

e) Dret que es posi en coneixement d'un familiar, o una persona que designi, el fet de la seva detenció i el lloc on es troba, quan escaigui.

f) Dret a rebre assistència gratuïta d'un intèrpret quan es tracti d'una persona estrangera que no compregui o no parli la llengua nacional o una de llengües dels estats veïns.

g) Dret al reconeixement del metge forense i d'un facultatiu de la seva elecció, a càrrec seu, el qual ha de comparèixer en el termini màxim de quaranta-cinc minuts i lliurar l'informe corresponent per escrit, un cop acabat el reconeixement.

2. En la declaració prestada davant la Policia s'ha de fer constar l'hora d'inici i acabament de la declaració i de les eventuals interrupcions.

La persona sospitosa només ha de romandre en les dependències policials el temps necessari per declarar. En tot cas, tant pel que fa a la persona sospitosa com a la persona detinguda, els interrogatoris no poden durar més de quatre hores seguides, i entre l'un i altre hi ha d'haver un temps de descans d'almenys 1 hora.

La persona detinguda té dret a gaudir d'un descans ininterromput d'almenys 8 hores per cada 24 hores de detenció.

3. En el cas que sigui necessari efectuar una prova d'alcoholèmia, s'ha de notificar a la persona interessada el dret que té de sol·licitar una anàlisi de sang si no es vol fer la prova d'alcoholèmia o no està d'acord amb el resultat obtingut mitjançant altres procediments.”

Article 11. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Per garantir el dret a l'assistència d'un advocat referit al primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'informar la persona sospitosa o detinguda que pot designar un advocat o demanar, si escau, ser assistida per l'advocat de guàrdia de forma immediata.

2. Una vegada efectuada la designació, o sol·licitada l'assistència de l'advocat de guàrdia, la Policia l'ha d'avisar seguidament. I l'ha d'informar de la natura de la infracció objecte d'investigació policial. L'advocat, a partir d'aquest moment, pot revisar les diligències practicades, entrevistar-se privadament amb la persona sospitosa o detinguda durant un període de trenta minuts i assistir a tots els interrogatoris, sol·licitant al funcionari de Policia que la interrogui sobre els aspectes que sol·licita, i fer constar en la mateixa declaració qualsevol manifestació que vulgui emetre. Igualment l'advocat pot intervenir i assistir en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte la persona sospitosa o detinguda, i fer constar en l'acta corresponent qualsevol manifestació que vulgui emetre.

Si l'advocat no compareix en el termini de quaranta-cinc minuts a comptar de la convocatòria, les actuacions poden iniciar-se sense la seva presència. Tanmateix, en cas d'urgència i amb autorització judicial prèvia degudament motivada, les actuacions poden iniciar-se amb anterioritat a aquest termini, encara que l'advocat convocat no hi sigui present.

3. En matèria de terrorisme, el batlle competent, a instància del Servei de Policia, pot considerar mitjançant resolució motivada que l'advocat designat pel detingut pot causar perjudici a les investigacions en curs. En aquest supòsit, s'ha de sol·licitar immediatament al degà del Col·legi

d'Advocats la designació d'un altre advocat que n'assumeixi l'assistència.

4. Les declaracions efectuades en infracció de les prescripcions dels apartats anteriors són nul·les i sense cap efecte.

5. El Col·legi d'Advocats ha d'organitzar un torn de permanència, a fi de fer front, en tot moment, a les obligacions derivades dels preceptes anteriors.”

Article 12. Modificació de l'article 27

Es modifica l'article 27 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27

1. Els agents del Servei de Policia tenen l'obligació de detenir:

a) La persona que ordeni el batlle o el tribunal competent.

b) La persona que ordeni el Ministeri Fiscal.

c) La persona que intenti cometre un delicte.

d) El delinqüent *in fraganti*.

e) La persona contra la qual hi hagi motius per creure que ha participat en la comissió d'un delicte.

2. L'ordre esmentada en les lletres a i b de l'apartat anterior pot ser feta verbalment, per raons d'urgència, sense perjudici que s'hagi de formalitzar per escrit en el termini màxim de dues hores.

3. En matèria de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'originen, mitjançant el corresponent aute motivat, el batlle instructor pot alliberar els agents de policia de l'obligació de detenció i acordar que no es detinguin els sospitosos de la comissió del delicte, o diferir-ne la detenció, amb la finalitat d'identificar les persones implicades o d'obtenir les proves necessàries, sempre que hi hagi proporció entre l'interès de la investigació i el perill que la manca de detenció pot representar.”

Article 13. Modificació de l'article 28

Es modifica l'article 28 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

Els agents del Servei de Policia, quan detinguin una persona en virtut del que disposa l'article anterior, han de posar-la en llibertat o lliurar-la al batlle que correspongui dins el termini de 48 hores.

Quan la detenció obeeixi a una ordre judicial, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el batlle

o el tribunal que ha ordenat la detenció, el qual controla la seva oportunitat i durada, i no pot deixar sense efecte la detenció sense ordre prèvia del batlle o el tribunal competent.

En els altres supòsits previstos en el primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el Ministeri Fiscal, el qual controla l'oportunitat i la durada de la detenció, i no pot deixar-la sense efecte sense ordre prèvia del Ministeri Fiscal.”

Article 14. Modificació de l'article 29

Es modifica l'article 29 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 29

El batlle a qui es faci lliurament d'una persona detinguda ha de dictar aute de processament per ordenar la presó provisional o deixar la detenció sense efecte dins les 24 hores a partir del moment en què la persona detinguda li ha estat lliurada, després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i de l'advocat, que li han d'exposar els motius en favor o en contra de la presó o la llibertat provisional.

Excepcionalment, en supòsits d'homicidi, assassinat, tortura, esclavatge, agressió o abús sexual, tràfic de drogues, segrest, tràfic d'infants, tràfic il·legal d'armes, proxenetisme, terrorisme, finançament del terrorisme, blanqueig de diners o valors, associació per atemptar contra el Principat o contra l'ordre constitucional i delictes contra la comunitat internacional, el batlle pot prorrogar, mitjançant aute motivat, el termini esmentat al paràgraf anterior fins a 72 hores. Durant aquest termini prorrogat, la persona detinguda és ingressada a les dependències del Centre Penitenciari, en una unitat separada.”

Article 15. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

Estan exempts de l'obligació establerta a l'article anterior els sacerdots i els advocats quan coneguin els fets per raó del seu ministeri o la seva professió, i el consort o la persona amb qui l'infractor estigui unit per situació de fet equivalent i altres familiars de l'infractor fins al tercer grau de consanguinitat, afinitat o adopció.”

Article 16. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei

qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

1. Una vegada acabada la instrucció de les diligències, el batlle ha d'adoptar un dels acords següents:

a) Arxivar la denúncia, no admetre la querrela o decretar l'arxiu de les diligències practicades.

b) Decretar el sobreseïment provisional d'acord amb el que disposen els articles 126 i següents.

c) Ordenar la incoació de sumari, si el fet revesteix caràcter de delictes, o inhibir-se a favor del Tribunal de Corts, si es considera contravençió penal, sense perjudici del que disposa l'article 163.

2. Si el batlle instructor considera que a la persona encausada li pot ser aplicada una excusa absoluta que l'exoneri de responsabilitat penal, o que concorre en aquesta persona una de les circumstàncies excloents completes previstes als apartats 4 i 6 de l'article 27 del Codi penal, després de l'informe previ del Ministeri Fiscal, pot dictar aute motivat que declari la manca de responsabilitat penal i decreti l'arxiu de les diligències practicades, sense perjudici de la responsabilitat civil que se'n pugui derivar i que ha de ser resolta per la jurisdicció civil. Contra aquest aute es pot interposar recurs d'apel·lació, d'acord amb el que disposa l'article 194.”

Article 17. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 45

El batlle ha d'efectuar personalment les diligències necessàries. Pot, això no obstant, fer-se auxiliar pels seus col·laboradors i els agents del Servei de Policia, sempre que no es tracti de l'interrogatori d'un processat, d'un acarament o d'un reconeixement d'identitat.”

Article 18. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 57

El batlle ha de fer prestar declaració a la persona encausada tantes vegades com consideri convenient per esbrinar els fets. La convocatòria de la persona encausada s'ha de fer amb una antelació mínima de 72 hores, amb avís previ, en el mateix termini, a l'advocat designat o a l'advocat d'ofici.

En cas d'urgència i mitjançant aute motivat, el batlle pot prendre la declaració, un cop efectuada la mateixa convocatòria que preveu el paràgraf anterior, però amb una antelació mínima de fins a 6 hores.”

Article 19. Modificació del darrer paràgraf de l'article 61

Es modifica el darrer paràgraf de l'article 61 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat com segueix:

“ (...)

En ambdós casos les despeses que ocasioni la intervenció de l'interpret van a càrrec de l'Administració de Justícia, o formen part de les despeses judicials en cas de condemna.”

Article 20. Modificació de l'article 65

Es modifica l'article 65 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat com segueix:

“Article 65

Si la persona encausada està detinguda, la primera declaració s'ha d'efectuar dins el termini màxim de 24 hores a comptar del moment en què hagi estat posada a disposició del batlle, excepte que concorrin motius que impossibilitin la seva pràctica.

Transcorregut aquest termini, indistintament que s'hagi pogut procedir o no a la declaració de la persona encausada, el batlle ha de dictar aute de processament per decretar la llibertat o, si escau, la presó de la persona detinguda, després que, en aquest darrer cas, hagi escoltat les alegacions del Ministeri Fiscal i de l'advocat designat o de guàrdia.”

Article 21. Addició d'un apartat 5 a l'article 116

S'introdueix un apartat 5 a l'article 116 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2013, del 16 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“5. En matèria de falsedat de moneda el batlle instructor pot acordar el lliurament de part de la moneda intervinguda als organismes tècnics i les autoritats competents en la lluita contra la falsificació de l'euro, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, sempre que això no impedeixi l'ús i la conservació de la moneda lliurada com a objecte de prova en el marc del procés corresponent.”

Article 22. Modificació de l'enunciat del títol tercer

Es modifica l'enunciat del títol tercer de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Títol tercer. *Del Tribunal de Corts quan actua en composició col·legiada*”

Article 23. Modificació de l'article 123

Es modifica l'article 123 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, la lletra a del qual fou modificada per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123

Un cop rebuts els autes, el president del Tribunal designa per torn el magistrat ponent o el magistrat que ha d'actuar en composició unipersonal.

En el cas que es tracti d'una causa seguida per delictes major o menor, el magistrat ponent posa de manifest els autes immediatament a la Secretaria del Tribunal, al fiscal, a l'actor civil, al querellant, al defensor o als defensors i als tercers responsables, dins un termini conjunt de 15 dies, perquè puguin proposar:

- a) La pràctica de diligències sumariales que no hagi estat possible proposar anteriorment; que hagin estat denegades de forma improcedent, tot i haver estat proposades anteriorment, o que s'hagin admès anteriorment però no s'hagin practicat per motius no imputables a la persona sol·licitant.
- b) La pràctica de les proves que no es puguin practicar en el moment de la vista.
- c) El sobreseïment de la causa.
- d) Qualsevol altre pronunciament convenient al seu dret.
- e) L'obertura del judici oral. Quan el fiscal sol·liciti l'obertura del judici oral, en el mateix escrit ha de formular la qualificació provisional dels fets i ha de proposar les proves de les quals intenti valer-se.”

Article 24. Modificació de l'article 125

Es modifica l'article 125 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 125

Una vegada transcorregut el termini assenyalat en l'article 123, el Tribunal pot acordar:

1. Procedir al processament sol·licitat en la instrucció de la causa i denegat pel batlle. En aquest cas es revoca sense cap més tràmit l'aute de conclusió, i es retorna el sumari per practicar les

diligències que siguin conseqüència de la dita resolució.

2. Revocar l'aute de conclusió del batlle. En aquest cas es mana tornar el procés al batlle perquè completi la instrucció de la causa, practiqui les diligències que s'indiquin i les altres que siguin necessàries a la vista de la pràctica de les primeres.

3. Celebrar el judici oral.

4. Sobreseure la causa.

5. Declarar el fet perseguit “contravenció penal”, a l'efecte que es designi el magistrat que ha d'actuar en composició unipersonal.”

Article 25. Addició d'un darrer paràgraf a l'article 132

S'introdueix un darrer paràgraf a l'article 132 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“[...]

Transcorregut el termini de trenta dies, i a manca de presentació de l'escrit de qualificació provisional per part dels defensors dels processats i/o les terceres persones civilment responsables, es considera que desisteixen de la proposició de prova, sense perjudici de la facultat del Tribunal per acordar la pràctica de les proves que consideri oportunes per proveir millor.”

Article 26. Modificació de l'enunciat del capítol primer del títol IV

Es modifica l'enunciat del capítol I del títol quart de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que passa a denominar-se “capítol únic”, i que queda redactat en els termes següents:

“Capítol únic. *De l'ordenança penal*”

Article 27. Modificació de l'article 163

Es modifica l'article 163 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 163

1. Quan el procediment penal se segueix únicament per contravencions penals, aquestes darreres han de ser jutjades pel procediment d'ordenança penal. També es poden jutjar mitjançant ordenança penal

quan el procediment se segueixi, a més, per un delictes. Igualment poden ser jutjats pel procediment d'ordenança penal els delictes menors i els delictes majors la pena màxima prevista dels quals sigui igual o inferior a quatre anys de presó.

2. També es pot fer ús del procediment d'ordenança penal quan, a més de resoldre sobre la responsabilitat penal, s'ha de resoldre sobre la responsabilitat civil derivada de la infracció penal. En aquest supòsit, si no se'n pot fer pronunciament en el mateix acte, la qüestió ha de ser resolta en període d'execució, en què es determinen els responsables civils, el grau de responsabilitat i les quantitats d'indemnització.

3. Per garantir el dret a la defensa, quan es tracti de delictes menors o majors, s'ha d'atribuir advocat d'ofici al responsable penal, si no n'ha nomenat, i també, sempre que concorri declaració de pobresa o insolvència, a qualsevol altra persona contra la qual es dirigeixi l'acció civil derivada del delictes. En cas que es faci ús del procediment d'ordenança penal en el moment en què un detingut és posat a disposició judicial i abans de prendre-li declaració, en lloc de l'advocat d'ofici actua l'advocat de guàrdia.”

Article 28. Modificació de l'article 164

Es modifica l'article 164 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 164

El batlle de guàrdia o el batlle instructor, després de revisar l'expedient policial, en qualsevol moment de la instrucció, fins i tot abans d'haver prestat davant seu declaració escrita l'inculpat, pot acordar, per ordenança penal, verbalment i sense cap altre tràmit, llevat de la consulta prèvia al Ministeri Fiscal i al lletrat defensor en relació amb els fets, les circumstàncies personals de l'interessat i la pena imposable, que s'han de manifestar també verbalment, la imposició conjunta o alternativa de les penes assenyalades per als delictes i les contravencions penals fins a un màxim de la meitat.”

Article 29. Modificació de l'article 165

Es modifica l'article 165 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 165

1. Un cop notificada l'ordenança a la persona interessada, a les altres parts i al Ministeri Fiscal, aquest darrer i la persona interessada i les altres parts, amb consulta prèvia als lletrats respectius, en

aquest mateix acte, poden formular oposició per simple manifestació davant el secretari de la Batllia.

En defecte d'oposició, l'ordenança esdevé ferma i executòria. En aquest cas es notifica en aquest mateix acte i per escrit l'ordenança penal, que ha de contenir un resum breu dels fets, la seva qualificació jurídica i la pena imposada, i es comunica, si escau, al Registre d'Antecedents Penals.

2. El batlle pot, dins el termini de cinc dies a partir de la notificació, rectificar qualsevol equivocació material, aclarir conceptes confusos o suplir eventuais omissions que s'observin en l'ordenança.

Els errors materials manifestes i els aritmètics poden ser rectificats en qualsevol moment.”

Article 30. Modificació del primer paràgraf de l'article 166

Es modifica el primer paràgraf de l'article 166 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 166

Si s'ha formulat oposició, el batlle fa constar per diligència la pena proposada pel Ministeri Fiscal i els lletrats de la persona interessada i de les altres parts, així com la pena acordada. En aquest cas, l'ordenança queda sense efecte i la causa ha de ser jutjada pel tribunal que correspongui, després de practicar la instrucció si es tracta de delictes. Si el batlle actua en funcions de guàrdia, després de practicar les diligències que convinguin, ha de trametre l'expedient al batlle instructor que correspongui.

(...)”

Article 31. Modificació de l'enunciat del capítol II del títol quart

1. Es modifica l'enunciat del capítol II del títol quart de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que esdevé el nou títol cinquè, i que queda redactat en els termes següents:

“Títol cinquè. *Del Tribunal de Corts quan actua en composició unipersonal*”

2. Els títols cinquè, sisè, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè passen a numerar-se, respectivament, títols sisè, setè, vuitè, novè, desè, onzè, dotzè i tretzè, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Article 32. Modificació de l'article 167

Es modifica l'article 167 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 167

Les contravencions penals són jutjades pel Tribunal de Corts en composició unipersonal. Les persones interessades poden tenir en tot moment coneixement i còpia de les actuacions.”

Article 33. Modificació de l'article 168

Es modifica l'article 168 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 168

El magistrat designat com a ponent fixa la data del judici i convoca els inculpats, les altres parts i els testimonis amb una anticipació mínima de 15 dies, i adverteix les parts que han de comparèixer a l'acte del judici amb les proves que vulguin aportar. El Ministeri Fiscal ha de ser informat amb la mateixa antelació de la relació dels procediments objecte del judici.”

Article 34. Modificació de l'article 171

Es modifica l'article 171 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 171

De cada judici s'ha de redactar una acta que ha de recollir de la forma més extensa i fidel possible totes les actuacions, i ha de ser signada pel secretari.”

Article 35. Modificació de l'article 173

Es modifica l'article 173 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 173

Dins el termini de quinze dies el magistrat ha de dictar sentència.”

Article 36. Addició d'un segon paràgraf a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 181

S'introdueix un segon paràgraf a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 181 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“(…)”

En matèria de falsedat de moneda, la sentència també ha de resoldre sobre la destrucció de la moneda falsa comissada i/o el seu lliurament als organismes tècnics i les autoritats competents en la lluita contra la falsificació de l'euro, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.”

Article 37. Modificació de l'article 186

Es modifica l'article 186 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 186

Les notificacions s'efectuen mitjançant el lliurament d'una còpia o una fotocòpia autèntica de la resolució, on han de constar el dia, l'hora i el lloc en què es practiqui la diligència esmentada, amb la signatura de la persona que rep la notificació, sota la fe del secretari. Quan la notificació s'efectuï al domicili de les parts, el secretari pot delegar el nunci per portar-la a la pràctica.

La notificació a persones residents a l'estranger es pot efectuar mitjançant la comissió rogatòria corresponent. També és vàlida la notificació si s'ha efectuat per carta certificada amb acusament de recepció per part de la mateixa persona interessada si les autoritats del país de residència no s'oposen a aquesta forma de notificació, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria.

La notificació es pot efectuar al domicili de l'advocat de la persona interessada, si aquesta darrera ha procedit prèviament a designar-lo a aquest efecte.

La notificació a persones en parador desconegut pot efectuar-se igualment mitjançant edicte.”

Article 38. Modificació de l'article 189

Es modifica l'article 189 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 189

Les sentències són notificades pel magistrat o per un membre del tribunal que les ha dictat. Per mandat de cada un d'ells la notificació pot ser feta per un secretari del tribunal. La notificació es fa mitjançant lectura i lliurament de còpies en acte públic, la qual cosa s'ha de fer constar mitjançant diligència.”

Article 39. Modificació de l'article 194

Es modifica l'article 194 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 194

Contra la resolució del batlle instructor que acorda l'arxiu de les diligències, que desestima la denúncia o la querella, que estima la querella que hagi estat impugnada al·legant vicis de capacitat de la part querellant, que decreta el secret total o parcial de les diligències prèvies o del sumari, que decreta el sobreseïment, que acorda o denega la presó o la

llibertat provisional, o qualsevol mesura preventiva de caràcter personal o econòmic, o que denega el processament, es pot interposar recurs d'apel·lació en el termini dels cinc dies següents a la notificació davant el Tribunal de Corts. El magistrat designat l'admet a un sol efecte i, oït per escrit el Ministeri Fiscal i les parts dins el termini de deu dies, resol en un altre termini de deu dies tant si han emès l'informe com si no ho han fet.”

Article 40. Modificació de l'article 195

Es modifica l'article 195 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 195

Contra les resolucions a què fa referència l'article següent, dictades pel Tribunal de Corts en primera instància, i pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, es pot interposar recurs d'apel·lació que resol la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra.”

Article 41. Modificació de l'article 196

Es modifica l'article 196 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 196

Són susceptibles de recurs d'apel·lació:

- a) Les sentències que no hagin estat dictades en rebel·lia de la persona condemnada.
- b) Els autes de sobreseïment i les altres decisions que impedeixen la prossecució de la causa.
- c) Els autes que, en període d'execució de sentència o d'ordenança penal, fixin indemnitzacions de qualsevol naturalesa o resolguin sobre qualsevol incident, llevat que aquesta Llei disposi el contrari.
- d) Les resolucions revocatòries de qualsevol benefici relatiu al compliment de la condemna a què es refereixen els articles 214, 221 i 234.
- e) Les resolucions a què fa referència l'article 78 del Codi penal, així com les resolucions relatives a substitucions de mesures de seguretat, o a deixar sense efectes les suspensions i les substitucions a què fa referència l'article 77 del Codi penal.”

Article 42. Modificació de l'enunciat del títol novè

Es modifica l'enunciat del títol vuitè de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que ha passat a ser numerat com a títol novè d'acord amb l'article 31.2 d'aquesta Llei, i que queda redactat en els termes següents:

“Títol novè. *Execució de sentències i ordenances penals*”

Article 43. Modificació de l'article 205

Es modifica l'article 205 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 205

L'execució de les sentències dictades pel Tribunal de Corts correspon al magistrat designat com a ponent. Els incidents en període d'execució són resolts pel mateix tribunal.

L'execució de les ordenances penals fermes i executives correspon al batlle instructor que les ha dictat. Els incidents en període d'execució són resolts pel mateix batlle instructor.

L'execució dels treballs en benefici de la comunitat pertoca al ministeri encarregat de la justícia, sota el control del tribunal o el batlle competent.”

Article 44. Modificació de l'article 208

Es modifica l'article 208 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 208

El compliment a Andorra de les penes privatives i restrictives de llibertat s'ajusta al que disposen les lleis especials i els reglaments corresponents. En matèria de privació del permís de conduir, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot fer ús de les facultats que l'article 110.2.c atorga al batlle instructor.

S'ha d'abonar enterament el temps de presó preventiva, el temps d'arrest i el temps de privació de permís d'arma o de conduir que s'hagi efectuat durant la instrucció de la causa, tenint en compte, si escau, el que es disposa a l'article 110.2.c i les equivalències següents:

- Un arrest de temps festiu al Centre Penitenciari equival a dos dies de presó, o a un si s'ha complert al domicili.
- Dos dies d'arrest nocturn o parcial diari al Centre Penitenciari equivalen a un dia de presó, o a mig si s'ha complert al domicili.
- Dos dies d'arrest domiciliari equivalen a un dia de presó.

Els beneficis relatius a la reducció o al compliment de les penes de presó o arrest són acumulables dins els límits previstos per la Llei.”

Article 45. Modificació de l'article 209

Es modifica l'article 209 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal,

modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 209

1. Quan es tracti de penes privatives de llibertat superiors a un mes complertes a Andorra, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot, d'ofici o a proposta del director del Centre Penitenciari, després de l'informe previ del Ministeri Fiscal, acordar una reducció de pena per bona conducta i col·laboració del pres en les activitats del Centre. Aquesta reducció no pot ser superior a 2,5 dies per mes de presó ferma o d'arrest complert al Centre Penitenciari calculats sobre la pena ferma imposada.

2. El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot retirar totalment o parcialment, d'ofici o a demanda del director del Centre Penitenciari o del Ministeri Fiscal, la reducció acordada en cas d'infracció posterior del condemnat a les normes penitenciàries, o en cas de mala conducta.

3. No es pot interposar recurs contra les resolucions dictades en aquesta matèria.”

Article 46. Modificació de l'article 210

Es modifica l'article 210 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 210

El condemnat que, en període d'execució de sentència o ordenança penal, i un cop aplicats els beneficis penitenciaris a què fa referència l'article anterior, hagi complert almenys la meitat de la pena de presó ferma, pot sol·licitar la substitució de la resta de la pena de presó que quedi per complir per la pena d'arrest domiciliari amb control monitoritzat, sempre que la presó no hagi estat acordada per raó de delictes majors d'evasió o de comportament sexual, o relatius a la seguretat interior del Principat, a la moneda falsa, al blanqueig de diners o valors, a la salut pública, o a la vida, la integritat i la llibertat de les persones, i sempre que la persona interessada sigui resident al Principat i no hagi estat expulsada.

Contra la decisió del tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'acordar o denegar la petició, no s'hi pot interposar recurs.

En cas que es constati una infracció a l'arrest domiciliari amb control monitoritzat, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància del Ministeri

Fiscal, pot acordar la revocació parcial o total de la mesura, després d'audiència prèvia de les parts. Tanmateix, pot acordar immediatament la revocació provisional. En aquest cas ha de resoldre sobre la revocació definitiva en el termini màxim d'un mes, si el condemnat ha estat empresonat.

Contra la decisió adoptada no es pot interposar recurs.”

Article 47. Modificació de l'article 211

Es modifica l'article 211 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 211

El president del Tribunal de Corts, o el magistrat que delegui, ha de visitar el Centre Penitenciari com a mínim un cop cada tres mesos o sempre que ho cregui necessari, per assabentar-se de tot el que fa referència a la situació dels detinguts o presos, i ha d'adoptar les mesures necessàries per esmenar qualsevol abús o deficiència que hagi observat.

Amb la mateixa finalitat, el fiscal general, o el fiscal adjunt que delegui, ha de fer-ho una vegada cada tres mesos i pot fer-ho sempre que ho cregui necessari.

El director del Centre Penitenciari ha d'enviar diàriament al fiscal general, als fiscals adjunts, al batlle de guàrdia, als batlles instructors, als magistrats del Tribunal de Corts i de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, i als secretaris judicials corresponents, la relació de les persones internades al Centre, amb especificació de les altes i baixes produïdes.”

Article 48. Modificació de l'article 212

Es modifica l'article 212 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 212

El condemnat a arrest domiciliari o a arrest domiciliari amb control monitoritzat no pot absentar-se del seu domicili durant tot el termini fixat pel tribunal o el batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal. Aquests darrers poden fer controlar en tot moment la presència del condemnat al domicili.

Les mesures de control monitoritzat no poden adoptar-se sense el consentiment previ de la persona interessada i les despeses telefòniques o d'una altra mena generades són a càrrec seu, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 49. Modificació de l'article 213

Es modifica l'article 213 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 213

En el cas d'arrest de cap de setmana o d'arrest parcial diari en dependència separada del Centre Penitenciari o al domicili propi, correspon al tribunal o al batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal fixar els horaris i les condicions particulars d'execució. Quan hi hagi control monitoritzat, les despeses són a càrrec de la persona interessada llevat que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 50. Modificació de l'article 218

Es modifica l'article 218 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 218

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal ha de comprovar, directament o per mitjà del Servei de Policia, que el condemnat respecta la condició o les condicions imposades per obtenir la seva reforma o per indemnitzar la víctima.

També pot ordenar la recollida de mostres d'orina i/o de sang a càrrec de personal sanitari, amb la finalitat de controlar el compliment de les condicions imposades.”

Article 51. Modificació de l'article 219

Es modifica l'article 219 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 219

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància d'una part, d'acord amb el que disposa l'article 63 del Codi penal, pot modificar les obligacions imposades o bé disminuir el termini durant el qual són aplicables, després de l'informe escrit del Ministeri Fiscal, de la defensa i, si escau, de la part perjudicada.”

Article 52. Modificació de l'article 221

Es modifica l'article 221 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 221

En cas d'incompliment de les condicions de la suspensió o en cas de manca de notificació de canvi de domicili, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal adopta la

decisió corresponent d'acord amb el que disposa l'article 64.4 del Codi penal, després de l'audiència de les parts. Tanmateix, pot acordar immediatament la revocació provisional. En aquest cas ha de resoldre definitivament en el termini màxim d'un mes, si el condemnat ha estat empresonat.

Contra les decisions, tant provisionals com definitives, que s'adoptin es pot interposar recurs d'apel·lació.”

Article 53. Modificació de l'article 224

Es modifica l'article 224 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 224

La semilibertat permet als presos i als condemnats a la pena d'arrest domiciliari, amb control monitoritzat o sense, fora del Centre Penitenciari o del domicili i sense vigilància contínua durant el dia, de treballar sigui com a assalariats sigui per compte propi, de seguir un tractament mèdic o cursos d'estudis o bé, amb el seu acord, d'efectuar treballs d'interès públic, amb obligació de reintegrar-se després del treball o l'activitat al Centre Penitenciari o al domicili, si així ho decideix el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal.

Si es volen adoptar mesures de control monitoritzat, cal el consentiment previ de la persona interessada. Les despeses telefòniques o d'una altra mena generades són a càrrec seu, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 54. Modificació de l'article 228

Es modifica l'article 228 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 228

El director del Cos de Policia o del Centre Penitenciari, sota la supervisió del tribunal o del batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, han de controlar el funcionament de la semilibertat.

Qualsevol incompliment del règim de semilibertat ha de ser assenyalat immediatament al tribunal o al batlle esmentats, o al batlle de guàrdia.”

Article 55. Modificació de l'article 229

Es modifica l'article 229 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 229

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot acordar la semilibertat, amb control monitoritzat o sense, en el moment de dictar la sentència, l'ordenança penal, o en període d'execució d'aquesta sentència o ordenança, quan la pena de presó ferma imposada sigui inferior o igual a sis mesos, o quan, tenint en compte la presó provisional, el ròssec de la pena de presó ferma sigui inferior o igual a sis mesos.”

Article 56. Modificació de l'article 230

Es modifica l'article 230 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 230

El condemnat que, en període d'execució de sentència o d'ordenança penal, hagi complert almenys les dues terceres parts de la pena de presó ferma, després d'haver-se aplicat els beneficis de l'article 209 si és el cas, pot sol·licitar acollir-se al règim de semilibertat amb control monitoritzat o sense, per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir, amb independència del que disposa l'article 229. També s'hi poden acollir les persones a les quals s'ha substituït la pena de presó ferma per la d'arrest domiciliari, amb control monitoritzat o sense, d'acord amb l'article 210.

Un cop acordada la semilibertat en virtut d'aquest article o de l'article 229, i havent transcorregut la meitat del termini previst per a la semilibertat, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància del pres, pot acordar-ne la llibertat condicional per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir.

El tribunal o el batlle esmentats poden atorgar igualment la llibertat condicional al condemnat, hagi estat expulsat o no, quan hagi complert les cinc sisenes parts de la pena de presó ferma imposada en la sentència o l'ordenança penal, o del ròssec resultant després d'aplicar el benefici establert a l'article 209 i amb independència de si la pena de presó ha estat substituïda per la d'arrest domiciliari prevista a l'article 210. Aquest benefici també és aplicable a les penes d'arrest.”

Article 57. Modificació de l'article 231

Es modifica l'article 231 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 231

La decisió d'acordar el règim de semilibertat o de llibertat condicional correspon al tribunal o al batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal, els quals l'adopten després d'haver oït el parer del Ministeri Fiscal i del director del Centre Penitenciari, si escau.”

Article 58. Modificació de l'article 232

Es modifica l'article 232 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 232

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal acorda o denega l'acolliment al règim de semilibertat o de llibertat condicional, en funció dels elements acreditatius de les possibilitats de reinserció social del condemnat.”

Article 59. Modificació de l'article 233

Es modifica l'article 233 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 233

El tribunal o el batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal que acordi el compliment de la pena en règim de semilibertat o en règim de llibertat condicional pot imposar, després d'haver oït el Ministeri Fiscal i el condemnat, una o diverses de les obligacions contingudes a l'article 62 del Codi penal.

També ha de comprovar, directament o per mitjà de l'àrea competent del ministeri encarregat dels afers socials o del Servei de Policia, que el condemnat respecta les condicions imposades.”

Article 60. Modificació de l'article 234

Es modifica l'article 234 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 234

Si el condemnat en règim de semilibertat o en règim de llibertat condicional no observa bona conducta o no respecta les condicions particulars que li han estat imposades, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, o el batlle de guàrdia, en cas d'urgència, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, poden decretar la revocació de la semilibertat o de la llibertat condicional i el seu reempresonament durant el temps que encara li falta per complir.

La decisió és adoptada, o reconsiderada si s'ha adoptat en cas d'urgència, pel tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, després de l'informe del Ministeri Fiscal i del

condemnat en un termini de cinc dies a partir de la petició, de la revocació o del reempresonament d'urgència acordat, amb audiència pública, si escau.

Contra la decisió adoptada només es pot interposar recurs si la semilibertat ha estat atorgada en la sentència o en l'ordenança penal.

Contra la decisió de revocar la llibertat condicional no es pot interposar recurs.”

Article 61. Modificació de l'article 235

Es modifica l'article 235 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 235

Excepcionalment, per raons legítimes i justificades, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal poden, després de l'informe del Ministeri Fiscal i del director del Centre Penitenciari, atorgar al pres un permís de sortida d'una durada màxima de cinc dies, amb les limitacions que siguin procedents i amb vigilància o control monitoritzat, si escau.”

Article 62. Modificació de l'article 236

Es modifica l'article 236 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 236

El pagament de la multa o les despeses judicials ha de fer-se en el termini de 15 dies a partir de l'endemà de la notificació de la sentència o de l'ordenança penal. Quan la persona condemnada no tingui recursos, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot autoritzar-la a fer el pagament en terminis, que han de ser fixats tenint present la seva situació.

En cas d'assistència lletrada de guàrdia o d'ofici, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal ha de reintegrar al Govern la suma satisfeta en concepte d'honoraris d'advocat, en els termes que prevegin les normes reglamentàries aplicables.”

Article 63. Modificació de l'article 237

Es modifica l'article 237 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 237

En cas d'impagament de la multa o de les despeses judicials, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal procedeix per la via executiva.”

Article 64. Modificació de l'article 238

Es modifica l'article 238 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 238

La determinació de la responsabilitat civil en període d'execució de sentència o ordenança penal s'ajusta als tràmits següents:

- a) El tribunal o el batlle competent requereix, si escau, a les parts que aportin les proves que estimin oportunes en el termini que fixi.
- b) Seguidament dóna vista a les parts de les actuacions. A partir d'aquest moment l'acusador particular o l'actor civil tenen un termini de 15 dies per formular la seva reclamació i les manifestacions corresponents; i els responsables civils, un altre termini de 15 dies per contestar-les.
- c) Un cop transcorregut aquest darrer termini, el tribunal o el batlle competent decideix.”

Article 65. Modificació de l'article 253

Es modifica l'article 253 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 253

Les sentències fermes dictades pels tribunals, i les ordenances penals fermes i executòries dictades pel batlle instructor, poden ser objecte de recurs de revisió en els supòsits següents:

- a) Quan la resolució s'hagi fonamentat en un document o un testimoniatge declarats posteriorment falsos per sentència ferma o ordenança penal ferma i executòria.
- b) Quan la resolució sigui contradictòria amb una altra sentència ferma o ordenança penal ferma i executòria, dictada pel mateix fet delictiu, del qual només pugui ser-ne autora una sola persona.
- c) Quan, amb posterioritat a la resolució, s'arribi al coneixement d'algun fet que provi d'una manera incontestable la innocència del condemnat.
- d) Quan una sentència d'un tribunal superior concedeixi reduccions de pena o avantatges dels quals no pugui beneficiar-se un condemnat per no haver interposat recurs, malgrat que es trobi en la mateixa situació de fet que el recurrent beneficiat.
- e) Quan la resolució s'hagi pronunciat cometent un delictes de corrupció, prevaricació, violència o mitjançant qualsevol altra maquinació fraudulenta.”

Article 66. Modificació de l'article 255

Es modifica l'article 255 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 255

L'objecte del Registre d'antecedents penals és la constatació de les condemnes pronunciades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, pel Tribunal de Corts i pel batlle instructor o de guàrdia, quan es tracti de delictes, i de les declaracions de rebel·lia dictades pels mateixos tribunals.”

Article 67. Modificació de l'article 268

Es modifica l'article 268 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 268

La publicitat del Registre d'Antecedents penals només pot fer-se per mitjà de certificacions, o de comunicacions adreçades als tribunals, a la Batllia o a la Fiscalia general, d'acord amb els articles següents.”

Article 68. Modificació de l'article 270

Es modifica l'article 270 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 270

Les certificacions són lliurades pels secretaris judicials del Tribunal de Corts, que també comunica, certifica o fa constar en les causes, a requeriment dels tribunals o els batlles, qualsevol anotació dels llibres del Registre.”

Disposició final primera

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, al seu torn modificat per la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 20

1. El batlle instructor pot no incoar el procediment quan, tractant-se de menors d'edat i oït el Ministeri Fiscal, els fets comesos puguin trobar la seva correcció en l'àmbit educatiu i familiar, i n'ha d'informar el batlle de Menors als efectes oportuns, i l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, perquè efectuin el seguiment.”

2. Es modifica l'apartat 5 de l'article 27 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“5. El control del compliment de les contraprestacions l'efectuen el batlle de Menors i el

Ministeri Fiscal, amb la col·laboració de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia.”

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38

1. Després de l'interrogatori del menor encausat, es procedeix a la declaració dels testimonis o, si escau, dels perïts proposats en els escrits d'acusació o de defensa, així com dels tècnics de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia que hagin efectuat la valoració del menor durant la instrucció, i es practiquen les proves admeses d'acord amb les disposicions previstes al Codi de procediment penal.”

4. Es modifica l'article 46 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46

Tant en els casos de substitució de la mesura d'internament com en els casos de suspensió d'execució d'una mesura, el batlle, després d'escoltar el Ministeri Fiscal i les parts, i a la vista de l'informe de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, resol.”

5. Es modifica l'article 47 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 47

1. L'aplicació de les mesures té com a finalitat primordial la integració del menor en la societat. Tota mesura ha d'estar orientada cap a la seva educació.

2. El tribunal competent de menors, per acord motivat, pot imposar les mesures que s'indiquen en aquest article. Per imposar la mesura ha de tenir en compte no només la naturalesa dels fets i la seva valoració jurídica, sinó també l'interès del menor.

3. Les mesures que es poden imposar, de caràcter disciplinari o educatiu, són les següents:

I. Mesures disciplinàries

a) Principals:

1a. Internament en un règim tancat. El menor roman de manera continuada en un centre, on realitza totes les activitats; aquesta mesura només es pot imposar als menors que hagin comès un delictes major sancionat en el Codi penal amb una pena

superior als vuit anys de presó, o al menor reincident pel que fa als altres delictes. La durada no pot excedir la tercera part de la pena assenyalada per a aquest delictes en el Codi penal.

El batlle pot concedir permisos de sortida als menors a partir del primer terç del compliment de la mesura, després d'escoltar el Ministeri Fiscal, la direcció del centre on el menor es trobi complint la mesura i els tècnics de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia.

2a. Internament en un règim semiobert. El règim semiobert implica la permanència continuada del menor en un centre on realitza la major part de les activitats i s'atorga, com a mínim, un permís d'un cap de setmana al mes sense perjudici que el batlle pugui atorgar permisos complementaris, oït el Ministeri Fiscal, en funció de les circumstàncies personals, familiars i de reinserció del menor, que no poden ser superiors a dos mesos l'any. Aquesta mesura d'internament no pot imposar-se quan el menor hagi comès una infracció tipificada com a contravenció al Codi penal. La durada màxima d'aquesta mesura és de dos anys.

3a. Internament en un règim obert. El règim obert permet al menor de realitzar activitats educatives o lúdiques fora del centre, respectant un horari i amb l'obligació de pernoctar al centre. Els menors poden sortir cada cap de setmana i el període de vacances que els sigui possible. Aquesta mesura té una durada màxima d'un any.

En els tres supòsits anteriors, el menor ha d'estar sota la vigilància dels pares, tutors o representants legals, o en defecte d'aquests, sota la responsabilitat de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia o sota la responsabilitat de les persones en què el ministeri delegui.

Igualment, en el cas dels tres supòsits precedents, si el menor necessita un tractament mèdic o psiquiàtric que aconselli o obligui un internament, el termini d'aquest internament li serà abonable per al període previst per la mesura.

L'internament de menors, en qualsevol tipus de règim, es durà a terme en instal·lacions específiques per a menors, amb total separació de les persones privades de llibertat per aplicació de la llei penal aplicable als majors d'edat.

4a. Obligació de romandre al domicili familiar els caps de setmana. Aquesta mesura té una extensió màxima de dotze caps de setmana.

5a. Privació de sortir els vespres del domicili familiar. El menor ha de romandre al domicili familiar des de les 22 hores fins a les 7 hores de l'endemà, durant un període màxim de sis mesos, llevat que vagi acompanyat d'un dels pares o del representant legal.

6a. Realització de serveis en benefici de la comunitat. El menor fa una activitat en benefici de la col·lectivitat en conjunt, o bé de persones en situació de precarietat. S'intenta que la naturalesa de l'activitat tingui relació amb els fets comesos pel menor. La durada diària d'aquesta mesura no pot excedir les sis hores i el compliment no pot suposar una interferència greu en l'activitat laboral o escolar del menor. L'extensió mínima és de trenta hores; i la màxima, de cent cinquanta.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia porta a terme la mesura de treballs en benefici de la comunitat. Li correspon la recerca d'activitats d'utilitat pública i el seguiment i l'avaluació posterior del compliment de la mesura, i ha d'emetre l'informe corresponent per al batlle de Menors i el Ministeri Fiscal. L'activitat que hagi de realitzar el menor és proposada pels serveis tècnics del ministeri encarregat de la justícia al batlle de Menors, el qual, un cop oït el Ministeri Fiscal, hi ha de donar la conformitat.

Aquesta mesura no es pot imposar sense l'acceptació del menor i del seu representant legal, i la resolució que s'estableix té a tots els efectes la consideració d'aute d'execució.

b) Accessòries:

7a. Privació del dret a conduir vehicles de motor per un temps màxim de dos anys.

8a. Privació del dret a usar qualsevol tipus d'armes per un temps màxim de dos anys.

9a. Privació d'entrar a determinats locals o llocs públics. Aquesta mesura es pot imposar com a accessòria en totes les infraccions comeses en un tipus de local o lloc públic determinat o en relació amb aquests llocs. Té la mateixa durada que la mesura principal o, en tot cas, no pot excedir els dos anys.

c) De substitució:

10a. El tribunal, tenint en compte el tipus, la gravetat del delictes i especialment la personalitat i les circumstàncies del menor, pot substituir, totalment o parcialment, les mesures disciplinàries principals d'internament per una de les altres mesures disciplinàries principals o per una o més de les previstes com a disciplinàries accessòries o com a educatives.

II. Mesures educatives

1a. Seguiment d'un tractament mèdic determinat. Aquesta mesura va dirigida als menors que, per raó de la seva addicció a l'alcohol o a altres drogues, o bé per disfuncions significatives del seu psiquisme, necessiten seguir un programa terapèutic ambulatori. La durada màxima d'aquesta mesura és de tres anys.

2a. Llibertat vigilada amb assistència educativa. El menor ha de complir un programa d'activitats socioeducatives, així com les regles de conducta que s'estableixin en cada cas, sota una vigilància estreta, durant un temps màxim de dos anys i un temps mínim de sis mesos.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia desenvolupa funcions d'ajuda i control, i fomenta la participació del menor en activitats que afavoreixin la seva educació. Amb aquesta finalitat, es coordina amb institucions públiques i privades amb capacitat per atendre adequadament els menors.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia presenta un informe cada tres mesos al batlle de Menors i al Ministeri Fiscal sobre l'evolució del comportament del menor i sobre el compliment de les regles de conducta que estigui obligat a observar.

3a. Acolliment per una altra persona, un nucli familiar o una institució de caràcter assistencial. Amb l'aplicació d'aquesta mesura es procura proporcionar al menor un ambient de socialització positiu, a través de la seva estada durant un període de temps determinat pel batlle, amb una família diferent de la seva o bé en una institució. En l'acolliment familiar, el batlle decideix la família que estimi més adequada entre les que hagin estat seleccionades prèviament pels serveis corresponents de l'Administració general.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia vetlla perquè el menor rebi, durant el temps que estigui sotmès a aquesta mesura, l'educació i l'atenció adequades que requereixen la seva edat i la seva condició.

D'aquesta manera, controla periòdicament l'evolució del menor i elabora cada tres mesos un informe per al batlle i el Ministeri Fiscal sobre la seva situació i la conveniència o no de continuar amb la mesura imposada.

4a. Amonestació. El batlle de Menors manifesta de forma concreta i clara les raons que fan intolerable el fet comès pel menor, exposa les conseqüències que ha tingut o podria tenir per a ell i per a la víctima i formula recomanacions per al seu futur."

Disposició final segona

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, i el text consolidat de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que

incloguin les modificacions introduïdes fins ara en aquestes dues lleis.

Disposició final tercera

Aquesta Llei qualificada entra en vigor l'endemà de ser publicada en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 1, 2, 16, 22 al 24, 26, 27, 31 al 33, 35, 38, 40 al 45, 46, 48 al 64 i 66, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei.

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de gener del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata, registrat en data 31 de desembre del 2013, sota el títol **Proposició de llei qualificada de partits polítics**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei qualificada.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 25 de març del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de llei qualificada de partits polítics

Exposició de motius

Capítol I. Creació de partits polítics

- Article 1. *Llibertat de creació*
- Article 2. *Llibertat d'afiliació*
- Article 3. *Constitució*
- Article 4. *Denominació*
- Article 5. *Acta fundacional*
- Article 6. *Estatus*
- Article 7. *Registre*

Article 8. *Causas de denegació de la inscripció*

Article 9. *Procediment*

Capítol II. Organització i funcionament

- Article 10. *Principis generals*
- Article 11. *Organització democràtica*
- Article 12. *Funcionament democràtic*
- Article 13. *Drets dels membres*
- Article 14. *Deures dels membres*
- Article 15. *Garanties*
- Article 16. *Principi de legalitat d'actuació*

Capítol III. Suspensió i dissolució

- Article 17. *Dissolució i extinció*
- Article 18. *Causas de suspensió i dissolució*
- Article 19. *Competència judicial per la dissolució*
- Article 20. *Competència judicial per la suspensió d'activitats*
- Article 21. *Efectes de la dissolució*

Capítol IV. Finançament

Secció 1. Disposicions generals

- Article 22. *Àmbit*
- Article 23. *Fonts de finançament*

Secció 2. Fonts de finançament privat

- Article 24. *Quotes*
- Article 25. *Donacions*
- Article 26. *Crèdits*
- Article 27. *Rendiments d'activitats pròpies*
- Article 28. *Rendiments patrimonials*
- Article 29. *Llegats i herències*

Secció 3. Fonts de finançament públic

- Article 29. *Finançament públic*
- Article 30. *Subvenció de representació*

Secció 4. Règim comptable

- Article 31. *Administrador*
- Article 32. *Obligacions comptables*

Secció 5. Control de comptes

- Article 33. *Control intern*
- Article 34. *Control del Tribunal de Comptes*

Secció 6. Infraccions i sancions

- Article 35. *Infraccions*
- Article 36. *Sancions*
- Article 37. *Procediment sancionador*

Disposicions addicionals

Primera. *Modificacions de la Llei qualificada de finançament electoral*

Segona. *Modificació del Codi penal*

Tercera. *Modificació de la Llei del Tribunal de Comptes*

Quarta. *Registre de Partits Polítics*

Cinquena. *Habilitació de la Llei del pressupost per actualitzar quanties d'acord amb l'IPC*

Sisena. *Caràcter de llei qualificada*

Disposicions transitòries

Primera. *Inscripció de partits al Registre de Partits Polítics*

Segona. *Subvenció de representació*

Tercera. *Modalitats i indicacions sobre la comptabilitat dels partits polítics*

Disposició final

Entrada en vigor

Exposició de motius

L'article 26 de la Constitució reconeix el dret dels andorrans a crear lliurement partits polítics i, alhora, estableix els trets fonamentals del seu règim jurídic: el seu funcionament i la seva organització han d'ésser democràtics; les seves actuacions, conformes a la llei; i la suspensió de les seves activitats i la seva dissolució hauran de ser efectuades pels òrgans judicials.

La Llei qualificada d'associacions, per la seva banda, disposa que, mentre que no s'adopti una legislació específica sobre partits polítics, aquests seran regits per aquella Llei, encara que amb algunes especialitats, degudes a les característiques també especials que concorren en aquestes organitzacions i que deriven directament de la Constitució.

Fins ara, doncs, els partits polítics s'han regit en gran part per la normativa general aplicable a les associacions. Ha arribat el moment, després de l'experiència acumulada, de regular de manera específica i amb caràcter general aquestes organitzacions, bàsiques pel funcionament del sistema de govern democràtic i representatiu que estableix la Constitució.

La Llei, en primer lloc, concreta el règim de creació, organització i funcionament dels partits polítics a partir de les previsions generals que conté la Constitució. Així, d'una banda s'estableix la llibertat de creació de partits polítics pels nacionals andorrans que siguin majors d'edat i estiguin en plena possessió dels seus drets civils i polítics i, d'altra, la

llibertat d'afiliació, que s'estén a tots els andorrans i els estrangers residents legalment a Andorra, majors d'edat i amb plena capacitat d'obrar, i que comprèn tant el dret de formar part d'un partit com el de no ser obligat a afiliar-s'hi o a romandre-hi.

La Llei estableix també el procediment de constitució d'un partit, d'acord amb el dret constitucional de crear-los, regulant a aquest efecte els diversos elements, substantius, formals i procedimentals, que són necessaris a aquest efecte. S'inclou a més, la regulació dels supòsits de dissolució i de suspensió dels partits polítics. De transcendència especial és el registre de partits polítics, que té caràcter constitutiu. Els partits, en efecte, adquireixen personalitat jurídica mitjançant la seva inscripció en el Registre, i la Llei regula de manera precisa i detallada les causes que poden justificar la denegació de la seva inscripció i el procediment que s'ha de seguir en cada cas, amb totes les garanties perquè es compleixin els criteris que determina la Constitució. L'última paraula, en relació a la inscripció d'un partit en el Registre, correspon a l'autoritat judicial.

En relació a l'organització i el funcionament dels partits polítics, la Llei estableix les regles mínimes per assegurar el compliment d'allò que exigeix la Constitució en la matèria: que s'organitzin i funcionin de manera democràtica i que actuïn d'acord amb la llei.

En aquest sentit, es regulen també els drets i els deures dels membres, amb les garanties corresponents. La suspensió i la dissolució dels partits, d'altra banda, no pot tenir lloc sinó per decisió judicial, tal i com estableix la Constitució. Així, la Llei concreta les causes que poden conduir a la suspensió d'activitats i a la dissolució forçosa dels partits, la competència jurisdiccional per portar a terme aquestes actuacions i els efectes que comporta.

En la regulació general dels partits polítics sembla oportú també incloure la del seu finançament. Això comporta la necessitat d'ajustar el finançament de les candidatures electorals, regulada específicament a la Llei qualificada de finançament electoral.

D'aquesta manera, la Llei aborda els règims de finançament dels partits i de les candidatures electorals, que es troben estretament vinculats, des d'una perspectiva general i amb un enfocament integrat, partint del principi de transparència i seguint les recomanacions que ha realitzat en aquesta matèria el Consell d'Europa, a través del seu Comitè de Ministres.

La Llei distingeix entre les fonts de finançament privat i públic. Entre les primeres, s'hi regulen les quotes, les donacions, els crèdits, els rendiments i les herències i llegats.

Totes elles es regulen de manera precisa, per assegurar la transparència en el finançament privat dels partits i la seva independència respecte de qui aporta fons pel seu funcionament i les seves activitats. S'estableixen així limitacions i controls detallats, que culminen en el Tribunal de Comptes.

En relació al finançament públic, la Llei preveu que els partits només puguin rebre fons públics per una doble via: d'una banda, la subvenció de representació, que agrupa la subvenció electoral que reben les candidatures electorals segons la Llei qualificada de finançament electoral -que es reforma per ajustar-la a aquest nou sistema- i la subvenció de funcionament, destinada a sufragar les despeses de caràcter no electoral que genera l'activitat ordinària dels partits. I d'una altra, la subvenció als grups parlamentaris i comunals que decideixin establir, en el seu cas, el Consell General i els comuns, destinada a sufragar les despeses de funcionament dels grups corresponents.

La part de la Llei dedicada al finançament dels partits conté una regulació extensa i precisa dels controls als que se sotmet les seves finances. D'una banda, s'estableix un règim comptable rigorós, que ha de permetre conèixer fidelment la realitat. D'una altra, es preveu un conjunt de controls, interns i externs, que han de permetre vigilar que es compleixen les disposicions legals en la matèria.

I endemés, s'estableix un règim d'infraccions i sancions que ha de permetre castigar i corregir les vulneracions que eventualment es puguin produir. A la vegada es modifiquen algunes disposicions del Codi penal i de la Llei qualificada de finançament electoral. Finalment, en tot el sistema de control que estableix la Llei hi juga un paper essencial el Tribunal de Comptes, que es reforça notablement i, en conseqüència, per adequar-lo a les seves noves funcions, es modifica la seva Llei reguladora.

Capítol I. Creació de partits polítics

Article 1. Llibertat de creació

1. Els andorrans tenen dret a la lliure creació de partits polítics, d'acord amb la Constitució. Aquest dret s'exercirà en els termes que preveu aquesta Llei qualificada.
2. Poden constituir-se com a promotors de partits polítics les persones físiques de nacionalitat andorrana que siguin majors d'edat i que estiguin en plena possessió dels seus drets civils i polítics.
3. Els partits polítics poden formar unions i federacions.
4. Els partits polítics poden crear seccions juvenils.
5. Els partits polítics poden federar-se o associar-se a partits i unions de partits de caràcter internacional.

Article 2. Llibertat d'afiliació

1. Els andorrans i els estrangers legalment residents a Andorra tenen dret a afiliar-se als partits polítics.
2. Per afiliar-se a un partit polític cal ser major d'edat i disposar de plena capacitat d'obrar.
Per afiliar-se a una secció juvenil d'un partit cal tenir almenys 16 anys d'edat.
3. L'afiliació i la permanència en un partit polític és voluntària. Ningú pot ser obligat a afiliar-se o a romandre afiliat a un partit polític.

Article 3. Constitució

Per constituir un partit polític cal l'acord de tres o més persones que compleixin els requisits de l'article 1.2, que manifestin en una acta fundacional la seva voluntat de constituir-lo, presentin uns estatuts provisionals i l'inscriguin en el Registre de Partits Polítics.

Article 4. Denominació

La denominació d'un partit polític no pot:

- a) coincidir amb la d'un altre registrat prèviament ni ser tan similar que indueixi a confusió;
- b) incloure expressions contràries a les lleis o a l'honor i als altres drets de les persones;
- c) reproduir la d'un altre dissolt judicialment.

Article 5. Acta fundacional

1. L'acta fundacional ha de contenir:
 - a) la identificació de les persones que el promouen, mitjançant l'expressió del seu nom i cognoms, número de passaport o de qualsevol altre document oficial d'identificació, data de naixement i domicili;
 - b) la voluntat de constituir el partit polític, que s'acredita mitjançant la firma de l'acta;
 - c) la denominació del partit polític que es proposa constituir;
 - d) l'aprovació dels estatuts provisionals pels quals es regirà el partit polític, que ha de contenir les dades que indica l'article 6 d'aquesta Llei;
 - e) les persones que formaran els òrgans directius provisionals;
 - f) el lloc i la data on s'estén el document.
2. L'acta fundacional s'ha d'eleva a escriptura pública davant Notari autoritzat a Andorra.

Article 6. Estatuts

1. Els estatuts han de contenir, almenys:
 - a) la denominació del partit, d'acord amb l'article 4;
 - b) el domicili social, que ha de radicar-se a Andorra;
 - c) l'ideari o el programa general del partit;

d) la composició, l'estructura, les competències i el funcionament dels òrgans del partit, segons els criteris generals que estableix el capítol II. En especial, establiran els procediments de designació dels candidats electorals;

e) els drets i els deures dels afiliats, d'acord amb els articles 13 i 14;

f) la pèrdua de la condició d'afiliat, els procediments sancionadors contra els afiliats i el sistema de garanties;

g) el règim econòmic i patrimonial, d'acord amb les previsions d'aquesta Llei;

h) les causes de dissolució i l'aplicació, si és el cas, dels drets i del patrimoni del partit.

2. Els estatuts que acompanyin l'acta fundacional és suficient que continguin les matèries indicades en els apartats a, b i c de l'apartat anterior. En aquest cas, la comissió promotora convocarà una assemblea general dels afiliats en el termini de sis mesos des de la inscripció, en la qual s'aprovaran els estatuts definitius i s'elegiran els òrgans directius.

Article 7. Registre

1. Els partits adquireixen personalitat jurídica mitjançant la seva inscripció en el Registre de Partits Polítics, a partir del dia següent a la seva inscripció. Fins aquest moment, els promotors responen personalment i de manera solidària per les actuacions que realitzin en nom del partit polític en procés de constitució.

2. Els promotors han de presentar la sol·licitud d'inscripció al Registre, acompanyada de l'acta fundacional i els estatuts que en tot cas hauran de satisfer els requisits que contempla l'article 6 d'aquesta Llei.

3. El responsable del Registre inscriurà el partit en el termini de 30 dies des de la presentació de la sol·licitud, llevat que consideri que concorre alguna de les causes de denegació de la inscripció que determina l'article següent.

4. El Registre de Partits Polítics depèn del ministeri responsable de l'interior. El ministre responsable d'interior nomena i cessa el responsable del Registre de Partits Polítics.

5. El Registre de Partits Polítics és públic i es regeix per aquesta Llei, el reglament que aprovi el Govern i, subsidiàriament, per la normativa d'associacions.

Article 8. Causes de denegació de la inscripció

La inscripció d'un partit polític en el Registre de Partits Polítics només pot denegar-se per una de les causes següents:

a) Manca o defectes de la documentació necessària per a la inscripció segons els articles 5 i 6;

b) No preveure un funcionament o una organització de caràcter democràtic, d'acord amb el que disposa el Capítol II d'aquesta Llei;

c) Indicis de il·licitud penal;

d) Successió d'un partit dissolt judicialment.

Article 9. Procediment

1. Si el responsable del Registre, dins del termini que estableix l'article 7.3, considera que la documentació presentada per a la inscripció del partit polític és incompleta o té defectes, ho comunicarà als promotors perquè esmenin les deficiències observades dins del termini dels 30 dies següents, amb suspensió del termini per inscriure. Transcorregut el termini d'esmena sense que els promotors hagin esmenat les deficiències advertides, l'expedient es considera caducat i el responsable del Registre en declararà l'arxiu.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs administratiu davant del ministre responsable d'interior. Aquest recurs té caràcter potestatiu. Els promotors poden presentar demanda judicial directa contra la resolució administrativa pel procediment urgent i preferent de tutela dels drets i les llibertats fonamentals.

2. Si el responsable del Registre, dins del termini que estableix l'article 7.3, considera que el partit polític presenta una organització o un funcionament que no respon als criteris democràtics que estableix el Capítol II d'aquesta Llei, en donarà compte al ministre responsable d'interior, amb suspensió del termini per inscriure.

El ministre responsable d'interior, en el termini de 30 dies, resoldrà inscriure el partit polític en el Registre o bé requerirà els promotors perquè modifiquin, en el termini de 30 dies, els estatuts o l'altra documentació presentada a fi de complir els criteris d'organització i funcionament democràtics que estableix el Capítol II d'aquesta Llei. Transcorregut aquest termini sense haver comunicat la modificació dels estatuts o altra documentació, l'expedient es considera caducat i el responsable del Registre en declararà l'arxiu, sense perjudici dels recursos que es puguin interposar.

Transcorregut el termini de 30 dies de què disposa el ministre per dictar la resolució a què fa referència el paràgraf anterior sense que l'hagi adoptada, s'inscriurà el partit polític en el Registre de Partits.

Contra la resolució del ministre responsable d'interior els promotors poden presentar demanda judicial pel procediment urgent i preferent de tutela dels drets i les llibertats fonamentals.

3. Si el responsable del Registre, dins del termini que estableix l'article 7.3, considera que la sol·licitud

d'inscripció presenta indicis d'il·licitud penal, en donarà compte al ministre responsable d'interior, que ho comunicarà al Ministeri Fiscal, que en el termini de 30 dies podrà exercir les accions judicials que corresponguin o bé retornar l'expedient al ministre de l'interior, per a la seva inscripció. Si el Ministeri Fiscal no exerceix accions judicials en aquest termini, s'inscriurà el partit polític en el Registre de Partits.

4. Si el responsable del Registre, dins del termini que estableix l'article 7.3, considera que els sol·licitants pretenen succeir un partit dissolt judicialment, en donarà compte al ministre responsable d'interior, que sol·licitarà informe al Fiscal General de l'Estat. El ministre, en el termini de 60 dies des de la presentació de la sol·licitud d'inscripció, resoldrà inscriure el partit o denegar la inscripció. En aquest cas, els promotors podran recórrer davant la Sala contenciosa-administrativa del Tribunal Superior, en els termes de l'article 19.

Capítol II. Organització i funcionament

Article 10. Principis generals

D'acord amb el que estableix l'article 26 de la Constitució, el funcionament i l'organització dels partits polítics han de ser democràtics i les seves actuacions, conformes a la llei.

Article 11. Organització democràtica

1. L'òrgan superior de cada partit polític estarà constituït per una assemblea general on podran participar tots els seus membres, directament o per mitjà de representants, segons fixin els estatuts.

2. L'assemblea general, amb la denominació que rebi als estatuts de cada partit, elegirà els òrgans generals de govern del partit i podrà destituir-los, en els termes que fixin els estatuts.

3. Els estatuts determinaran les altres competències de l'assemblea general, que en tot cas comprendran l'aprovació i modificació dels estatuts, l'aprovació del programa o ideari general del partit, la incorporació del partit a federacions i unions de partits i la seva dissolució.

Article 12. Funcionament democràtic

1. Els estatuts preveuran el funcionament dels òrgans interns del partit, segons criteris democràtics.

En especial, establiran:

- a) procediments de control democràtic dels òrgans directius;
- b) procediments que promoguin la paritat de gènere;
- c) regles per la convocatòria dels òrgans col·legiats, que s'haurà de fer amb antelació suficient i amb expressió dels temes per tractar;

d) el règim de majoria per prendre decisions. Si no s'especifica altra cosa, les decisions es prenen per majoria simple. L'elecció de persones als òrgans directius es farà mitjançant votació secreta.

2. Els estatuts preveuran procediments per a la participació dels membres del partit en la designació dels candidats que presenti a les eleccions.

Article 13. Drets dels membres

1. Els estatuts establiran els drets dels afiliats, que en tot cas comprendran:

- a) assistir i participar en l'assemblea general, personalment o a través de representants, segons disposin els estatuts;
- b) ser elegit als òrgans directius i participar en la seva elecció, en els termes que s'estableixin;
- c) participar en les activitats del partit;
- d) rebre informació de les activitats del partit, de les decisions dels òrgans directius i de l'estat de comptes;
- e) recórrer als òrgans interns de garantia en cas de ser sancionats;
- f) causar baixa en el partit, amb la mera comunicació d'aquesta voluntat.

2. Tots els membres tenen igualtat de drets, sense perjudici que els estatuts puguin introduir diferències entre andorrans i estrangers d'acord amb la distinció de drets polítics que estableix el capítol IV del títol II de la Constitució, especialment pel que fa referència als procediments de designació de candidats electorals.

En particular, els estatuts poden introduir limitacions en la participació dels estrangers en els òrgans de direcció del partit, congruents amb la limitació dels drets polítics dels estrangers que estableix la Constitució.

Article 14. Deures dels membres

Els membres d'un partit polític s'obliguen a:

- a) respectar els estatuts i el programa del partit;
- b) col·laborar en la consecució de les finalitats del partit;
- c) respectar i complir els acords adoptats pels òrgans del partit;
- d) contribuir al sosteniment econòmic del partit, abonant les quotes i contribucions que s'estableixin estatutàriament.

Article 15. Garanties

1. Els estatuts preveuran el règim sancionador i disciplinari dels membres del partit, que inclourà les infraccions i les seves corresponents sancions, que seran raonables i proporcionades.

2. La suspensió de militància, l'expulsió i qualsevol altra sanció que impliqui privació de drets dels membres només es podrà prendre com a resultat d'un procés contradictori on l'afectat hagi pogut ser escoltat.

3. Sense perjudici dels recursos legals que pugui interposar, el membre del partit que hagi estat sancionat podrà recórrer a un òrgan intern del partit, amb facultats per revisar la sanció.

Article 16. Principi de legalitat d'actuació

1. Els partits polítics exerciran lliurement les seves activitats, amb ple respecte de la Constitució i de les lleis.

L'actuació contra la Constitució i les lleis és causa de suspensió de les activitats del partit i de la seva dissolució, en els termes del capítol III d'aquesta Llei.

2. Els partits podran establir regulacions i protocols interns d'actuació dels òrgans del partit i dels seus membres, així com procediments interns per la seva garantia i control, amb la finalitat d'assegurar el compliment estricte de la legalitat i dels propis estatuts. L'existència d'aquestes regulacions i protocols, així com les garanties establertes pel seu compliment, serà tinguda en compte adequadament als efectes de la possible imputació al partit de les accions il·legals que eventualment puguin cometre els seus membres.

Capítol III. Suspensió i dissolució

Article 17. Dissolució i extinció

1. Els partits polítics es dissolen:

- a) per decisió del propi partit, en els termes previstos en els seus estatuts;
- b) per decisió judicial, en els termes previstos al capítol III d'aquesta Llei.

2. La dissolució d'un partit polític s'inscriurà en el Registre de Partits Polítics i extingirà la seva personalitat jurídica.

Article 18. Causes de suspensió i dissolució

1. Només es pot ordenar la suspensió d'activitats d'un partit polític i la seva dissolució per les causes següents:

- a) comissió d'il·lícits penals;
- b) vulneració dels principis democràtics i els valors constitucionals proclamats a l'article 1.2 de la Constitució a través d'actuacions que vulnerin els drets i llibertats de les persones reconeguts al títol II o que utilitzin, incitin o justifiquin la violència;
- c) vulneració de la legalitat vigent;

d) establiment d'una organització o d'un funcionament no democràtic, que no respecti el que disposen els articles 10 a 12 d'aquesta Llei.

2. El Fiscal General de l'Estat instarà la dissolució d'un partit polític quan de manera greu o reiterada hagi comès actes contemplats en apartat anterior.

3. Per imputar al partit les conductes de l'apartat primer es tindrà en compte l'existència de regulacions i protocols interns de conducta i de procediments de control corresponents.

Article 19. Competència judicial per la dissolució

1. La competència per declarar la dissolució d'un partit polític correspon en exclusiva al Tribunal Superior.

2. Coneixerà de les demandes de dissolució i dels seus incidents:

- La Sala penal, si la demanda es basa en la causa prevista a la lletra a de l'article 18.1.
- La Sala contenciosa-administrativa, si la demanda es basa en les altres causes previstes a l'apartat 1 de l'article 18.

Si la demanda es basa en la lletra a de l'article 18.1 i en una altra causa del mateix article, la sala competent serà la Sala penal.

3. Contra la sentència de la sala del Tribunal Superior es podrà interposar recurs davant del propi Tribunal Superior, que serà conegut pels magistrats que no hagin participat en la sentència recorreguda. Contra aquesta sentència, si escau, es podrà interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional.

4. El procediment davant del Tribunal Superior es tramitarà de manera urgent i preferent.

5. En una causa de dissolució es pot demanar com a mesura cautelar la suspensió d'activitats del partit polític. Aquesta petició es tramitarà com incident dins del procés general, amb urgència i amb caràcter preferent.

6. La dissolució d'un partit polític només pot ser instada pel Fiscal General de l'Estat.

Article 20. Competència judicial per la suspensió d'activitats

1. La suspensió d'activitats d'un partit polític, com a causa principal referida a una activitat determinada o com incident en una causa de dissolució, només pot ser acordada pel Tribunal Superior, en els mateixos termes que l'article anterior.

2. La suspensió d'una determinada activitat d'un partit polític només pot ser instada pel Ministeri Fiscal. Si una persona considera que una activitat d'un partit polític incorre en una causa de suspensió,

podrà dirigir-se al Ministeri Fiscal perquè emprengui les accions que consideri necessàries.

Article 21. Efectes de la dissolució

1. La dissolució per ordre judicial d'un partit polític comportarà el cessament de la seva activitat, la liquidació del seu patrimoni i la seva baixa automàtica en el Registre de Partits Polítics, sense perjudici de les responsabilitats personals que corresponguin als seus dirigents o als seus membres.
2. No es podrà crear cap partit polític amb la mateixa denominació d'un altre que hagi estat dissolt per ordre judicial o que pretengui succeir-lo.

Capítol IV. Finançament

Secció 1. Disposicions generals

Article 22. Àmbit

1. Els partits polítics es finançaran exclusivament mitjançant les fonts i els procediments que estableix aquesta Llei i, respecte de les candidatures electorals que presentin, per la Llei qualificada de finançament electoral.
2. Les disposicions d'aquesta Llei sobre donacions, crèdits, rendiments d'activitats i de gestió del patrimoni propi i herències i llegats dels partits polítics s'apliquen també a les fundacions i altres entitats que hi estiguin vinculades.

S'entén que una entitat està vinculada a un partit polític quan estatutàriament s'estableixi una relació estable entre elles, quan hi hagi una alta coincidència de les persones que formen part dels seus respectius òrgans directius o quan existeixi de fet una relació estreta i permanent entre les seves activitats.

Article 23. Fonts de finançament

1. Els partits polítics finançaran les seves despeses mitjançant:
 - a) les quotes dels seus afiliats i simpatitzants i dels seus càrrecs electes remunerats;
 - b) les donacions de persones físiques i jurídiques;
 - c) els crèdits d'entitats financeres;
 - d) el rendiment de les activitats que realitzin;
 - e) els rendiments del patrimoni propi;
 - f) les herències i llegats que rebin;
 - g) la subvenció pública de representació que rebin.
2. La subvenció pública de representació que rebin els partits polítics és compatible amb els mitjans que el Consell General i els comuns posin a disposició dels grups parlamentaris i dels grups comunals, respectivament.

Secció 2. Fonts de finançament privat

Article 24. Quotes

1. Els estatuts determinaran el procediment pel qual el partit pot aprovar l'establiment de les quotes generals i periòdiques dels afiliats i, en el seu cas, dels simpatitzants per contribuir a sostenir les despeses.
2. Els estatuts determinaran igualment el procediment per establir, en el seu cas, les quotes especials que s'exigeixin als càrrecs públics remunerats.

Article 25. Donacions

1. Les persones físiques podran realitzar donacions als partits polítics per un valor màxim anual de 6.000 euros per partit.
2. Les persones jurídiques podran realitzar donacions als partits per un valor màxim anual de 12.000 euros per partit.

La donació ha de ser acordada per l'òrgan competent de la societat o l'entitat. La junta general, l'assemblea general de l'entitat o l'òrgan de la persona jurídica on estiguin presents o representats els seus membres o socis seran informades anualment de les donacions realitzades a favor dels partits polítics.

3. No poden efectuar donacions als partits polítics:

- a) les persones físiques o jurídiques que, mitjançant contracte vigent, prestin serveis o realitzin subministraments o obres per a alguna de les administracions públiques;
- b) les entitats públiques, parapúbliques i de dret públic i les societats públiques i, en general, les participades amb capital públic.

4. No podran contractar serveis o subministraments amb les administracions públiques les persones físiques o jurídiques que hagin realitzat donacions als partits polítics durant el període d'un any anterior.

5. Els partits no acceptaran donacions anònimes. Les donacions dineràries s'ingressaran a un compte obert amb aquesta finalitat exclusiva en una entitat financera, fent constar la identitat del donant, el seu domicili, la quantia donada i la data de la donació.

6. Les donacions són irrevocables i no poden estar subjectes a una finalitat o condició.

7. Els partits polítics no podran acceptar, directa ni indirectament, donacions que excedeixin els límits o incompleixin les condicions establertes en aquest article.

8. S'entén per donació, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol aportació en béns o serveis amb valor econòmic que es faci sense cap contraprestació,

incloses les aportacions personals dels membres del partit i dels candidats electorals. Queda exceptuat el treball voluntari que dediquin al partit els seus membres i simpatitzants i els candidats electorals.

9. Els partits polítics no podran acceptar donacions provinents de governs o entitats públiques estrangeres.

10. Els partits polítics facilitaran al Tribunal de Comptes una relació de les donacions rebudes, amb la informació que preveu l'apartat 5 d'aquest article, o, en el cas d'aportacions no dineràries, la identificació del bé o servei aportat, la persona que l'ha realitzat, la data i la valoració econòmica que se n'hagi fet.

El Tribunal de Comptes farà públics, anualment, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, els llistats amb dita informació.

Article 26. Crèdits

1. Els partits polítics només podran realitzar operacions de crèdit i obtenir serveis financers amb entitats financeres.

2. La condonació d'interessos o de capital i l'establiment de condicions favorables diferents de les ordinàries de mercat o dels usos habituals del tràfic mercantil seran considerats com a donacions i hauran de seguir el règim previst a l'article 25.

3. La documentació sobre les operacions de crèdit i sobre les contemplades en l'apartat anterior hauran de ser aportades pel partit al Tribunal de Comptes, que podrà també reclamar-les a les entitats financeres.

Article 27. Rendiments d'activitats pròpies

Els partits polítics no poden realitzar activitats de caràcter professional, empresarial o mercantil.

No tindran aquesta consideració les activitats que puguin realitzar en el marc de les seves finalitats, incloses les de caràcter promocional i les destinades a la recaptació de fons.

Els fons o els resultats econòmics obtinguts d'aquestes activitats seran consignats degudament en la comptabilitat del partit.

Article 28. Rendiments patrimonials

Els partits tenen capacitat per administrar el patrimoni propi. Els rendiments obtinguts constituïran en tot cas ingressos del partit.

Les transmissions patrimonials en les que intervingui el partit han de ser consignades específicament en la comptabilitat del partit, amb identificació dels béns objecte de transmissió i de totes les persones intervinents.

Article 29. Llegats i herències

Els llegats i les herències que rebin els partits polítics seran consignats específicament en la comptabilitat del partit, amb identificació dels béns rebuts i del transmissent.

Els partits no podran acceptar llegats ni herències que estableixin condicions o estipulacions que condicionin la seva acció política.

L'acceptació d'una herència per part d'un partit es farà sempre a benefici d'inventari.

Secció 3. Fonts de finançament públic

Article 29. Finançament públic

El finançament públic dels partits polítics prové exclusivament de la subvenció de representació que regula aquesta Llei i la Llei qualificada de finançament electoral.

Article 30. Subvenció de representació

1. Els partits amb representació al Consell General i als comuns rebran una subvenció de representació, per sufragar les despeses electorals i el seu funcionament.

Els representants que hagin estat elegits en una mateixa candidatura, no presentada per un partit polític, poden rebre igualment la subvenció establerta al paràgraf anterior. Aquests representants poden renunciar a rebre la part de la subvenció destinada a sufragar les despeses de funcionament.

2. Els representants elegits en una mateixa candidatura, no presentada per un partit polític, formaran, a afectes d'aquesta Llei, una agrupació. Les agrupacions que rebin subvencions de representació per sufragar el seu funcionament estan subjectes a les mateixes obligacions comptables i al mateix control econòmic-financer que preveu aquesta Llei pels partits polítics.

La responsabilitat de les agrupacions serà personal i solidària de tots els seus membres.

3. La part de la subvenció de representació destinada a sufragar les despeses de funcionament s'establirà sobre la base següent:

- a) 150 euros per cada escó al Consell General;
 - b) 30 euros per cada conseller als comuns;
 - c) 5 euros per cada vot obtingut per cada candidatura ja sigui en circumscripció nacional o parroquial a les eleccions al Consell General i 5 euros per cada vot obtingut a les eleccions comunals.
4. La part de la subvenció de representació destinada a sufragar les despeses electorals es regula per la Llei qualificada de finançament electoral.

Secció 4. Règim comptable**Article 31. Administrador**

1. Tot partit ha de nomenar un administrador general responsable dels seus ingressos i despeses i de la seva comptabilitat. El seu nom serà comunicat al Tribunal de Comptes.
2. L'administrador del partit polític pot ser designat administrador electoral, amb les funcions que li assigna la Llei qualificada de finançament electoral.

Article 32. Obligacions comptables

1. Tot partit polític ha de portar la comptabilitat adequada, segons els principis generalment acceptats i d'acord amb els models, indicacions i criteris que estableixi el Tribunal de Comptes, que permeti el compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, el coneixement de la seva situació financera i patrimonial i el seu control per part del Tribunal de Comptes.
2. La comptabilitat del partit contindrà de manera detallada l'estat d'ingressos i de despeses i l'inventari de béns.
3. En especial, els llibres de tresoreria anotaran de manera separada els ingressos corresponents a:
 - les quotes dels membres i simpatitzants;
 - les donacions privades;
 - les operacions de crèdit;
 - els rendiments d'activitats pròpies;
 - els rendiments patrimonials;
 - els llegats i herències rebudes;
 - la subvenció pública general;
 - les subvencions electorals;
 - les subvencions que, en el seu cas, atorgui el Consell General (i els comuns).
4. Abans del dia 1 de març cada partit aprovarà els seus comptes anuals corresponents a l'exercici anterior, que inclouran el balanç, el compte de resultats, l'inventari de béns i una memòria explicativa.

Els comptes anuals inclouran la totalitat dels actius i els passius del partit, inclòs els de caràcter electoral, sense perjudici del control específic que estableix la Llei qualificada de finançament electoral.
5. El Tribunal de Comptes concretarà els criteris i estàndards aplicables a la comptabilitat dels partits, en exercici de les funcions que li atribueix l'article 5 de la seva Llei.
6. Els partits polítics conservaran la documentació comptable i la que li doni suport per un període de cinc anys.

Secció 5. Control de comptes**Article 33. Control intern**

1. Els partits han d'establir controls interns dels seus comptes, que garanteixin la transparència i el compliment de les seves obligacions legals en matèria de finançament. En la memòria dels comptes anuals, informaran al Tribunal de Comptes dels procediments establerts.
2. Els partits poden contractar els serveis d'auditors externs per verificar el seus comptes anuals.
3. Els informes que s'elaborin en aplicació dels apartats 1 i 2 d'aquest article seran adjuntats als comptes anuals que el partit remeti al Tribunal de Comptes.

Article 34. Control del Tribunal de Comptes

1. El Tribunal de Comptes fiscalitzarà els comptes anuals dels partits polítics, sense perjudici de la fiscalització de les despeses electorals en els termes de la Llei qualificada de finançament electoral.
2. A l'efecte de l'apartat anterior, els partits polítics remetran al Tribunal abans del dia 1 d'abril de cada any els comptes corresponents a l'annualitat anterior, degudament aprovats. La documentació comptable es remetrà acompanyada d'una memòria econòmica on es resumeixin els ingressos i les despeses del partit, amb el format que fixi el Tribunal de Comptes.
3. El control del Tribunal de Comptes s'estendrà sobre tots els fons gestionats pels partits, inclosos els ingressos de caràcter privat.
4. El Tribunal de Comptes elaborarà un informe provisional de fiscalització dels comptes de cada partit polític, en el termini de quatre mesos a comptar des de la seva recepció, fent constar especialment les observacions relatives a la falta de justificació d'ingressos o de despeses, irregularitats comptables, vulneracions dels límits i condicions dels ingressos i qualsevol altra irregularitat, econòmica o comptable.
5. El Tribunal de Comptes pot requerir els partits polítics perquè facilitin la documentació o la informació sobre la seva situació econòmica, financera i patrimonial que necessiti per emetre el seu informe de fiscalització. Els requeriments seran satisfets en el termini màxim de quinze dies. Si no fos possible per les circumstàncies concretes del cas, el partit polític ho posarà en coneixement del Tribunal, que fixarà el termini adient, que en cap cas excedirà de dos mesos.
6. L'informe provisional de fiscalització serà notificat al partit polític en el termini de tres dies des de la seva aprovació pel Tribunal. El partit podrà formular

al·legacions en el termini de quinze dies, ampliable fins a trenta.

7. El Tribunal de Comptes emetrà l'informe definitiu de fiscalització en el termini de trenta dies des de la finalització del termini d'al·legacions. Per acord del Tribunal, aquest termini pot ser prorrogat trenta dies més si la complexitat del cas ho requereix.

L'informe definitiu verificarà la regularitat dels comptes del partit i de la seva gestió econòmic-financera, així com el compliment de les obligacions que deriven d'aquesta Llei. L'informe farà constar totes les irregularitats i infraccions que hagi detectat i les mesures adoptades o proposades per corregir-les i sancionar-les. Podrà incloure també recomanacions i propostes per millorar la gestió econòmica i comptable dels partits.

8. Si el Tribunal de Comptes observa falta de justificació de les despeses, ordenarà la devolució de la subvenció general anual per l'import equivalent, sense perjudici, si escau, de les responsabilitats que corresponguin. Aquest import serà deduït de la subvenció anual de l'exercici següent en cas que no s'hagi rescabalat abans de la seva percepció.

Les resolucions del Tribunal que ordenin el reintegrament de fons públics són recurribles judicialment davant la Batllia.

9. Si el Tribunal de Comptes observés irregularitats en la gestió dels fons que puguin constituir infraccions previstes a l'article 35 d'aquesta Llei, iniciarà el procediment que preveu l'article 37.

Si advertís indicis racionals de conductes delictives, ho comunicarà al Ministeri Fiscal.

10. El Tribunal de Comptes inclourà en la seva memòria anual d'activitats els resultats de la fiscalització dels comptes dels partits polítics. L'Informe anual contindrà les recomanacions i propostes que el Tribunal estimi convenients per garantir millor el compliment de la llei i millorar el règim del finançament dels partits polítics.

11. El Tribunal de Comptes, a petició del Consell General o quan ho estimi convenient, podrà elaborar i elevar al Consell General informes, memòries i estudis sobre el finançament dels partits polítics, incloent les recomanacions i propostes que estimi convenients.

Secció 6. Infraccions i sancions

Article 35. Infraccions

1. Amb independència de les responsabilitats civils i penals que corresponguin, se sancionaran com infraccions en matèria de finançament dels partits polítics les conductes següents:

a) rebre donacions privades per sobre de les quanties màximes o amb vulneració de les condicions establertes per la llei;

b) realitzar aportacions a les candidatures electorals per sobre dels límits de despesa màxima electoral que fixa la Llei qualificada de finançament electoral;

c) infringir les obligacions comptables que deriven d'aquesta Llei, de manera que s'impedeixi o es dificulti greument el coneixement de la situació financera i patrimonial del partit polític;

d) no remetre els comptes anuals al Tribunal de Comptes dins del termini i en les condicions establertes per la llei;

e) no atendre els requeriments del Tribunal de Comptes o obstaculitzar de qualsevol manera la seva fiscalització;

f) les altres vulneracions de les obligacions que estableix el capítol III d'aquesta Llei qualificada.

2. Són responsables de les infraccions les persones que cometin les conductes de l'apartat anterior. Si no fos possible individualitzar la conducta o imputar-la a una persona concreta, serà responsable el partit polític.

Per imputar al partit les conductes de l'apartat primer es tindrà en compte l'existència de regulacions i protocols interns de conducta i de procediments de control corresponents.

3. El termini de prescripció de les infraccions establertes en aquest article és de dos anys.

Article 36. Sancions

1. Les infraccions previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 35 seran sancionades amb multa d'entre el doble i el triple de la quantia de la donació irregular.

2. Les infraccions previstes a les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 35 seran sancionades amb multa de 3.000 € fins a 100.000 €. El Tribunal de Comptes a més podrà ordenar que no es lliuri la subvenció general anual de l'exercici següent fins que no s'hagi complert l'obligació desatesa.

3. Les infraccions previstes a la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 35 seran sancionades amb multa de 1.000 € fins a 50.000 €.

4. Per graduar les sancions es tindrà en compte les circumstàncies de la infracció, la seva gravetat, els efectes que hagi causat i la reincidència.

5. El partit serà en tot cas responsable subsidiari de les sancions que s'imposin als seus membres, sense perjudici de la facultat de repetir contra les persones directament responsables.

6. Les multes que hagi de pagar el partit seran deduïdes de la propera subvenció pública que hagi de

rebre en cas que no s'hagin satisfet abans de la seva percepció.

Article 37. Procediment sancionador

1. El Tribunal de Comptes incoarà un procediment sancionador quan en un informe de fiscalització dels comptes d'un partit polític observi irregularitats que puguin constituir infraccions previstes en l'article 35 d'aquesta Llei.

2. El procediment es dirigirà contra la persona o persones que apareguin presumptament com responsables de les conductes infractores o, si no és possible identificar-les o individualitzar les responsabilitats, contra el partit, que actuarà per mitjà de la representació del seu administrador.

El partit té en tot cas la consideració de part interessada en el procediment.

3. L'acord d'incoació del procediment inclourà la designació d'un instructor, que ha de ser un dels membres del Tribunal de Comptes, el relat dels fets que l'originen, la infracció imputada i els responsables presumptes, d'acord amb l'apartat 2 i l'article 35.2.

L'acord d'incoació serà notificat als interessats en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva adopció.

4. En el termini de quinze dies a comptar des de la notificació, els interessats podran formular al·legacions i proposar les proves que estimin convenients.

La pràctica de les proves no s'estendrà més de 30 dies. Aquest termini es podrà prorrogar 30 dies més, per acord de l'instructor, si concorren circumstàncies excepcionals.

La denegació per part de l'instructor de la pràctica de les proves proposades, així com la denegació de la pròrroga del termini per practicar-les, podran ser recorregudes davant del Ple del Tribunal que resoldrà en un termini de tres dies.

5. Una vegada practicades les proves admeses i formulades les al·legacions, l'instructor formularà en el termini de quinze dies una proposta de resolució, en la que constaran els tràmits realitzats fins el moment; els fets que considera provats; la infracció que, en el seu cas, s'hagi comés; la sanció que, en el seu cas, es proposa, amb expressió de les circumstàncies tingudes en compte per graduar-la; i les persones responsables.

La proposta de resolució serà notificada als interessats en el termini de vint-i-quatre hores.

6. Els interessats podran formular al·legacions respecte de la proposta de resolució en el termini de quinze dies des de la seva notificació. Durant aquest període se'ls posarà de manifest l'expedient per la seva consulta.

7. Transcorregut el període d'al·legacions i vista de l'expedient, l'instructor elevarà al Ple la proposta de resolució i les al·legacions presentades. El Ple resoldrà en el termini de quinze dies.

8. El termini màxim per resoldre l'expedient sancionador és de sis mesos des de la seva incoació. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat resolució definitiva, l'expedient es considerarà caducat i s'arxivarà.

9. La resolució del Ple del Tribunal de Comptes pot ser recorreguda davant la Sala administrativa del Tribunal Superior.

Disposicions addicionals

Primera. Modificacions de la Llei qualificada de finançament electoral

1. Es deroga l'apartat 5 de l'art. 11 de la Llei qualificada de finançament electoral.

2. Es modifica l'article 12 de la Llei qualificada de finançament electoral, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12

1. Dintre dels sis mesos posteriors a les eleccions, el Tribunal de Comptes emet, en exercici de la seva funció fiscalitzadora, un informe preliminar sobre la regularitat de les comptabilitats electorals, que serà notificat a les candidatures respectives i comunicat al Consell General.

Per elaborar aquest informe preliminar, el Tribunal de Comptes pot reclamar a les candidatures els aclariments i els documents que estimi pertinents.

Les candidatures, en el termini de quinze dies, poden formular les al·legacions que creguin convenients.

El Tribunal emetrà l'informe definitiu de fiscalització en el termini d'un mes. Si observés falta de justificació en les despeses, irregularitats en la comptabilitat o violacions de les restriccions establertes en matèria d'ingressos i despeses electorals, ordenarà la no adjudicació o la reducció de la subvenció estatal a la candidatura.

Si advertís infraccions de les obligacions de les candidatures i, en el seu cas, dels partits polítics en matèria de finançament, el Tribunal de Comptes iniciarà el procediment que estableix l'article 37 de la Llei qualificada de partits polítics.

Són d'aplicació a les candidatures electorals les infraccions i les sancions previstes als articles 35 i 36 de la Llei qualificada de partits polítics, en la mesura que afectin obligacions que els imposi aquesta Llei i la Llei qualificada de partits polítics. Les infraccions previstes a l'apartat f) de l'article 35 s'estenen també a les altres infraccions de les obligacions de les candidatures que preveu aquesta Llei qualificada, i

seran sancionades d'acord amb l'apartat 3 de l'article 36 de la Llei qualificada de partits polítics.

Si advertís a més indicis de conductes constitutives de delictes, ho comunicarà al Ministeri Fiscal.

2. El Tribunal de Comptes remetrà en el termini de tres dies l'informe definitiu de fiscalització al Consell General i al Govern.

3. El Govern, d'acord amb l'informe del Tribunal de Comptes, dins del termini d'un mes a comptar de la data de recepció, ordenarà el pagament de les subvencions a les candidatures.

Si l'informe preliminar de fiscalització del Tribunal de Comptes no adverteix indicis d'irregularitats i si els partits o les candidatures afectades no formulen al·legacions, el Govern ordenarà, dins del termini d'un mes des de la seva recepció, el pagament de les subvencions a les candidatures, d'acord amb el dit informe preliminar del Tribunal de Comptes i sense perjudici del que correspongui segons l'informe definitiu. Les quantitats rebudes s'ajustaran, en el seu cas, a les que corresponguin segons l'informe definitiu.”

3. Es modifiquen les quanties de les subvencions electorals previstes a l'article 6 de la Llei qualificada de finançament electoral, en els termes següents:

“1. L'Estat subvenciona les despeses que originin les activitats electorals a les eleccions generals d'acord amb les següents regles:

a) Cent cinquanta euros per cada escó del Consell General obtingut.

b) Cinc euros per cada vot aconseguit per cada candidatura, ja sigui en circumscripció nacional o parroquial.

2. L'Estat subvenciona les despeses originades a les eleccions comunals d'acord amb els següents criteris:

a) Trenta euros per cada lloc de conseller obtingut.

b) Cinc euros per cada vot aconseguit per cada candidatura.”

4. S'introdueix un paràgraf nou, segon, a l'article 9 de la Llei qualificada de finançament electoral, del tenor següent:

“2. Les candidatures electorals remetran al Tribunal de Comptes una relació de les aportacions rebudes, dineràries i no dineràries, on consti la quantia o el bé o servei aportat i la seva valoració, la persona que l'ha realitzat, amb el seu domicili, i la data en què s'ha realitzat.

El Tribunal de Comptes farà públic, anualment, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els llistats amb dita informació.”

5. S'introdueix un nou article 10 bis al títol III de la Llei qualificada de finançament electoral, del tenor següent:

“Article 10 bis

Les candidatures electorals podran realitzar despeses electorals per una quantia màxima que es determinarà per la suma de 200.000 euros o 30.000 euros, segons que es tracti, respectivament, d'una banda d'eleccions al Consell General en la llista nacional o d'altra banda d'eleccions al Consell General en les llistes parroquials o d'eleccions comunals, més 0,30 euros per cada persona inscrita en el cens electoral de la circumscripció corresponent.

Les infraccions d'aquests límits per part de les candidatures seran sancionades segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 36 de la Llei qualificada de partits polítics.”

Segona. Modificació del Codi penal

Es modifica l'article 387 del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 387. Finançament il·legal de partits polítics

1. Qui rebi finançament per a un partit polític o per a una candidatura electoral contravenint greument els deures i les condicions imposades a la Llei qualificada de partits polítics o a la Llei qualificada de finançament electoral ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i multa fins el triple de l'import rebut.

2. Qui realitzi donacions a un partit polític o a una candidatura electoral contravenint greument els límits i les condicions imposades a la Llei qualificada de partits polítics o a la Llei qualificada de finançament electoral ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i multa fins el triple de l'import donat.”

Tercera. Modificació de la Llei del Tribunal de Comptes

1. S'afegeix una lletra (h) a l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei del Tribunal de Comptes, del tenor següent:

“h) fiscalitzar els comptes anuals dels partits polítics i de les agrupacions de representants, en els termes que estableix la Llei qualificada de partits polítics.”

2. S'afegeix un apartat 3 a l'article 2 de la Llei del Tribunal de Comptes, del tenor següent:

“3. Funció sancionadora

a) incoar, tramitar i resoldre els expedients sancionadors a partits polítics i agrupacions de representants en aplicació del règim sancionador que preveu la Llei qualificada de partits polítics

b) incoar, tramitar i resoldre els expedients sancionadors a partits polítics, candidatures electorals i agrupacions de representants en aplicació del règim sancionador que preveu la Llei qualificada de finançament electoral.”

3. S'afegeix una lletra (f) a l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei del Tribunal de Comptes, del tenor següent:

“f) la fiscalització dels comptes anuals dels partits polítics (i de les agrupacions de representants)”

4. Es modifica l'apartat 4 de l'article 3 de la Llei del Tribunal de Comptes, que queda redactat en els termes següents:

“4. El Tribunal de Comptes ha d'elaborar anualment un informe de fiscalització del finançament de cada partit polític (i de les agrupacions de representants) (que rebin subvencions públiques), en els termes que disposa la Llei qualificada de partits polítics; i un informe de fiscalització de les despeses i subvencions electorals de les candidatures en cada procés electoral, en els termes que disposa la Llei qualificada de finançament electoral.”

5. S'afegeix una lletra (g) a l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei del Tribunal de Comptes, del tenor següent:

“g) les candidatures electorals, els partits polítics i les agrupacions de representants que rebin subvencions públiques”

6. La lletra (g) de l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei del Tribunal de Comptes passa a numerar-se com a lletra (h).

Quarta. Registre de Partits Polítics

1. El Govern dictarà les normes reglamentàries que siguin precises per l'aplicació de les normes relatives al Registre de Partits Polítics que estableix aquesta Llei.

2. El Reglament del Registre d'Associacions serà d'aplicació supletòria al Registre de Partits en tot allò que resulti compatible.

Cinquena. Habilitació a la Llei del pressupost per actualitzar quanties d'acord amb l'IPC

La Llei del pressupost podrà actualitzar d'acord amb l'IPC anual les quanties que preveu aquesta Llei als articles 25, 28, 30 i 36 i les quanties previstes a l'article 6 de la Llei qualificada de finançament electoral.

Sisena. Caràcter de llei qualificada

Aquesta Llei, llevat de la disposició addicional tercera, té caràcter de Llei qualificada, en virtut de l'article 40 de la Constitució en relació al seu article 26.

Disposicions transitòries

Primera. Inscripció de partits al Registre de Partits Polítics

Els partits que en el moment de la publicació d'aquesta Llei estiguin inscrits al Registre d'Associacions disposaran d'un termini de sis mesos per sol·licitar la inscripció al Registre de Partits Polítics.

Mentrestant, i fins que es produeixi, en el seu cas, la seva inscripció o aquesta es denegui definitivament, els hi seran d'aplicació els capítols III i IV d'aquesta Llei.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi produït la sol·licitud d'inscripció, el partit polític perdrà la seva denominació i deixarà de ser-ho a efectes d'aquesta Llei, pel que passarà a ser considerat una associació, subjecte a la Llei d'associacions.

En tot cas, a les associacions i, en general, agrupacions de persones, inscrites o no en el registre d'associacions, que es presentin a les eleccions els hi seran d'aplicació en la mesura que correspongui els capítols II, III i IV d'aquesta Llei.

Segona. Subvenció de representació

La subvenció de representació pel funcionament dels partits i agrupacions de representants que preveu l'article 30 s'inclourà en el Pressupost General.

Tercera. Modalitats i indicacions sobre la comptabilitat dels partits polítics

El Tribunal de Comptes aprovarà, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els models, criteris i indicacions sobre la comptabilitat dels partits polítics que preveu l'article 32.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Edicte

La Sindicatura, d'acord amb la suplència del Reglament del Consell General del dia 3 de desembre de 1997, ha acordat ordenar la publicació de la llista de persones presentada pel Govern per formar part del Consell d'Administració de l'INAF en virtut de l'article 12 de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, per tal que siguin nomenades pel Consell General, i que és la següent:

- Sr. Francesc Areny Casal
- Sr. Josep Casal Casal

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de gener del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General